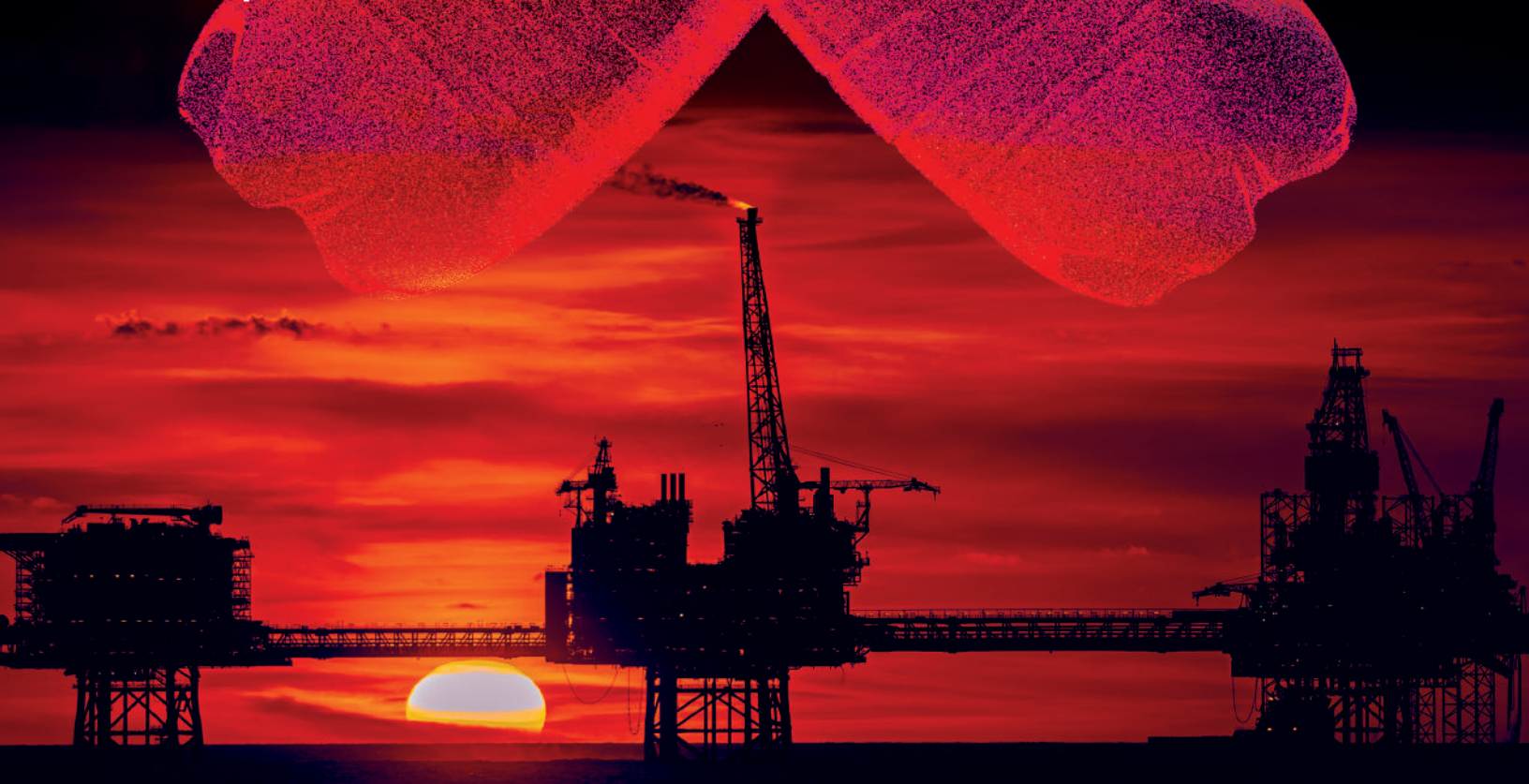

GREENPEACE

ตีแผ่ภาวะฉุกเฉิน สภาพภูมิอากาศ

บริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค

ช่วยอุตสาหกรรมน้ำมันยักษ์ใหญ่ ขยายการผลิตพลาสติกได้อย่างไร

A โรงงานปรับปรุงคุณภาพน้ำมันดิบจากทรายน้ำมัน © Ian Willms / Greenpeace
 B การเลือกซื้อน้ำดื่มในขวดแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งจากร้านค้า © 2017 Tony Thietoaal / Shutterstock
 C มลพิษทางอากาศจากโรงงานเผาขยะ © 2017 Roneyda / Shutterstock

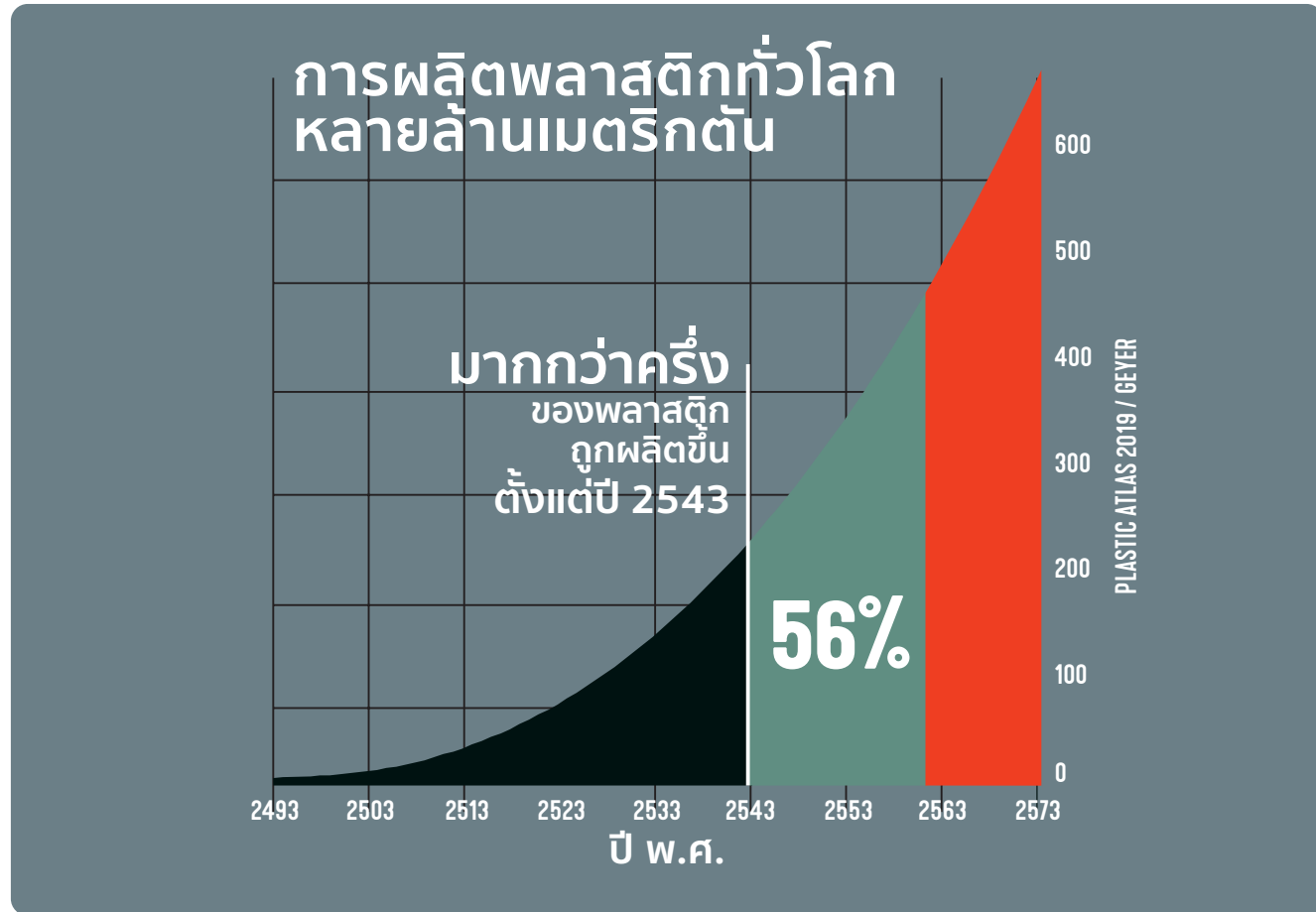
สารบัญ

- 2 บทนำ
- 7 พลาสติกก่อวิกฤตสภาพภูมิอากาศ
- 9 แบรินด์สินค้าอุปโภคบริโภครายใหญ่จับมือกับอุตสาหกรรมน้ำมันเพื่อหาทำไรจากพลาสติก
- 10 ขวดพลาสติก PET การผลิตขวดพลาสติก PET ผู้ผลิตหลัก
- 11 การดำเนินงานที่แตกต่างกัน บรรลุภัณฑ์พลาสติกอื่นๆ
- 15 แบรินด์สินค้ารายใหญ่และอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิล ใช้การรีไซเคิลบังหน้า
- 15 “การรีไซเคิลทางเคมี(CHEMICAL RECYCLING)”
- 17 ความร่วมมือของแบรินด์สินค้ารายใหญ่กับอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิล
- 21 อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลซึ่งคุกคามสภาพภูมิอากาศ และสุขภาพของมนุษย์
- 21 ผลกระทบด้านความเป็นธรรมทางสิ่งแวดล้อม
- 23 ภูมิภาคที่มีการขยายการผลิตพลาสติกและความเกี่ยวข้อง
- 24 โครงการส่วนขยายของอุตสาหกรรมพลาสติก และโครงการท่อส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติที่เชื่อมโยงระหว่างศูนย์กลางอุตสาหกรรมพลาสติกที่ขยายเพิ่มขึ้น
- 26 การขยายตัวของสารพิษในสหรัฐอเมริกา แอ่งมะเร็งหลุยเซียนา
- 30 ยุโรป - เปลี่ยนมาใช้ก๊าซธรรมชาติจากหินดินดานของสหรัฐฯ
- 32 ก๊าซในเอเชีย - ขยายขึ้นไปอีก
- 35 แบรินด์สินค้ารายใหญ่ ต้องเปลี่ยนมาเป็นการใช้ซ้ำ(RESUE) เพื่อยุติการขยายตัวของปิโตรเคมี และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- 38 อ่างอิง
- 42 ภาคผนวก

บทนำ

ในขณะที่วิกฤตสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้นขึ้น การยอมรับถึงความจำเป็นในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) ก็เพิ่มมากขึ้นทั่วโลก โดยเฉพาะการลดการปล่อยจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิลเพื่อจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกไม่ให้เกินขีดจำกัดที่ 1.5 องศาเซลเซียส เมื่อเทียบกับยุคก่อนปฏิวัติอุตสาหกรรม¹ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากเชื้อเพลิงฟอสซิลลงอย่างมหาศาลเริ่มเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากขึ้นเห็นได้จาก การที่บรรดาบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ต่างมุ่งลงทุนอย่างหนักในด้านเทคโนโลยีไฟฟ้าและรัฐบาลที่ระดับท้องถิ่นและระดับประเทศเริ่มกำหนดวาลายกเลิกการใช้ยานยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินและดีเซล² และหม้อต้มน้ำที่ใช้ก๊าซในครัวเรือน³ อนาคตของอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลจึงกลายเป็นคำถามนักลงทุนในสถาบันทางการเงินและตลาดหลักทรัพย์ ตลอดจนธนาคารและบริษัทประกันทั้งหลายต่างทยอยถอนตัวจากการลงทุนเนื่องจากอนาคตที่น่ากังวลในโลกที่ตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการต่อสู้กับวิกฤตสภาพภูมิอากาศ⁴ บริษัทต่าง ๆ ที่ได้ลงทุนและเดินหน้าทุ่มเงินมหาศาลเพื่อค้นหาและพัฒนาแหล่งน้ำมันและก๊าซแห่งใหม่ รวมถึงการก่อสร้างโรงกลั่น (แม้ว่าแหล่งน้ำมันและก๊าซที่กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ก็เพียงพอที่

จะทำให้งบประมาณคาร์บอนของโลกเกินขีดจำกัดของอุณหภูมิเฉลี่ยผิวโลก 1.5 องศาเซลเซียส)⁵ ก็มีความเสี่ยงที่จะกลายเป็นทรัพย์สินที่ถูกทิ้งร้าง⁶ และตกอยู่ในสถานะอันตรายทางการเงิน

เพื่อรับมือกับความไม่แน่นอนในการดำรงอยู่นี้ บริษัทน้ำมันรายใหญ่อย่าง Aramco⁷, Total⁸, Exxon⁹ และ Shell¹⁰ ต่างทุ่มเงินลงทุนมหาศาลในการผลิตปิโตรเคมีและพลาสติก บริษัทเหล่านี้ อยู่ในสถานะเหมาะสมที่จะทำเช่นนั้น เนื่องจากมากกว่า 99% ของพลาสติกมาจากเชื้อเพลิงฟอสซิล¹¹ ประมาณ 6% ของการผลิตน้ำมันทั่วโลกนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตพลาสติก หรือใช้เป็นเชื้อเพลิงในกระบวนการผลิตพลาสติก¹² มีการใช้หินและโพรเพนที่มาจากกระบวนการแยกก๊าซธรรมชาติในปริมาณมาก และมีการใช้ถ่านหินเป็นวัตถุดิบของการผลิตพลาสติก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศจีน¹³

นับตั้งแต่ช่วงคริสต์ทศวรรษ 1950 เป็นต้นมาการผลิตและการใช้พลาสติกทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว¹⁴ ข้อมูลจาก Plastics Europe ซึ่งเป็นองค์กรด้านการค้า ระบุว่า ในปี 2563 การผลิตพลาสติกทั่วโลกจะขึ้นไปถึง 367 ล้านเมตริกตัน เพิ่มขึ้นจาก 359 ล้านเมตริกตันในปี 2561¹⁵ ในกรณีที่มีการดำเนินการไปตามปกติ การประมาณการณ์โดยอุตสาหกรรมคาดว่า

การผลิตพลาสติกจะเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าภายในปี 2573-2578 และ 3 เท่าในปี 2593 เมื่อเทียบกับปี 2558¹⁶ ซึ่งจริง ๆ แล้ว รายงานเมื่อเร็ว ๆ นี้ของมูลนิธิมินเดอร์รู (Mindereroo Foundation) พบว่ามีผู้ผลิตพลาสติกโพลีเมอร์แบบใช้ครั้งเดียวทิ้งเพียง 5 ราย ที่วางแผนเพิ่มกำลังการผลิตอีก 30% หรือ เพิ่มขึ้น 70 ล้านเมตริกตัน ระหว่างปี 2563-2568¹⁷

นอกจากทำให้มลพิษพลาสติกเพิ่มขึ้นแล้ว การขยายตัวของการผลิตพลาสติกข้างต้น ยังทำให้มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) เพิ่มขึ้นอย่างมหาศาลจนคุกคามต่อเป้าหมายที่จะจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยผิวโลกไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส (เมื่อเทียบกับยุคก่อนปฏิวัติอุตสาหกรรม) ผลการศึกษาเมื่อเร็ว ๆ นี้ พบว่าในสหรัฐอเมริกา โครงการขยายโรงกลั่นน้ำมัน โรงแยกก๊าซธรรมชาติ และอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในรัฐเท็กซัสและรัฐหลุยเซียนา มีศักยภาพที่จะปล่อยก๊าซเรือนกระจก 541 ล้านเมตริกตัน (CO₂e) เทียบเท่าต่อปี ภายในปี 2573 หรือเท่ากับการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์จากโรงไฟฟ้าถ่านหิน 131 โรงโดยที่การปล่อย 38% มาจากอุตสาหกรรมปิโตรเคมีโดยตรง¹⁸ ส่วนรายงานของศูนย์กฎหมายสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ (Center for International Environmental Law - CIEL) ประเมินว่าการขยายตัว

ของการผลิตพลาสติกที่คาดการณ์ไว้ จะทำให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับโลกจากวัฏจักรชีวิตของพลาสติกเพิ่มขึ้นมากกว่า 50% จากปี 2562 หรือเพิ่มขึ้น 1,340 ล้านเมตริกตันต่อปีของ CO₂ เทียบเท่า ภายในปี 2573 ซึ่งเท่ากับการปล่อยจากโรงไฟฟ้าถ่านหินเกือบ 300 แห่ง และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกนี้จะเพิ่มขึ้นมากกว่า 2 เท่าภายในปี 2593 รายงานยังระบุเพิ่มว่า การปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมของภาคการผลิตพลาสติกภายในปี 2593 จะมีสัดส่วนระหว่าง 10-13% ของงบดุลคาร์บอนที่มีอยู่เพื่อจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยผิวโลกไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส สัดส่วนดังกล่าวนี้จะเพิ่มขึ้นเป็น 25% หรือมากกว่านั้นในปี 2643¹⁹

การขยายตัวของอุตสาหกรรมพลาสติกอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ไม่เพียงแต่แหล่งเชื้อเพลิงฟอสซิลจะมีราคาถูกและล้นเหลือ²⁰ แต่รวมถึง ความต้องการพลาสติกก็เพิ่มขึ้นอีกด้วย (ทั้งในประเทศซีกโลกเหนือและซีกโลกใต้)²¹ Coca-Cola, Nestlé และ PepsiCo ซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้บรรจุภัณฑ์พลาสติกใช้แล้วทิ้งในระดับโลก ได้มีส่วนสำคัญในการสร้างความต้องการบริโภคพลาสติกเพิ่มขึ้นมีการประเมินว่า แต่ละปีการใช้พลาสติกบริโภคที่มากที่สุดคือบรรจุภัณฑ์พลาสติก โดยบรรจุภัณฑ์พลาสติกมีสัดส่วน

- A โรงงานกลั่นน้ำมัน Ineos และ Braskem ในเมือง ลา พอร์ รัฐเท็กซัส © Aaron Sprecher / Greenpeace
- B เม็ดพลาสติกบริสุทธิ์ก่อนนำไปผลิตเป็นพลาสติก © Shutterstock
- C เครื่องดื่มต่าง ๆ ที่อยู่ในขวดพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง ในภัตตาคารเมือง มาเลเซีย 4 พฤษภาคม 2563 © Abdul Razak Latif/Shutterstock
- D ขยะบรรจุภัณฑ์จากสหราชอาณาจักรส่งออก เป็นวัสดุรีไซเคิลมาทิ้งที่หลุมฝังกลบที่ผิดกฎหมาย หลายแห่งในมาเลเซีย © Greenpeace
- E โรงงานเผาขยะ © hassan/Shutterstock
- F ชาวบ้านในอินโดนีเซียเก็บขยะพลาสติกและกระดาษ ส่งต่อไปยังโรงไฟฟ้าขยะในพื้นที่ © Ecoton/Fullly Handoko
- G การกำจัดขยะโดยวิธีการเผา ที่ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย 1 กรกฎาคม 2563 © NikonStocker/Shutterstock
- H ฉลากของแบรนด์ Coca-Cola ถูกพบบนกองขยะพลาสติก ที่เมืองดูนาเกด ฟิลิปปินส์ © Greenpeace

ประมาณ 40% ของความต้องการพลาสติกที่ไม่ใช้เส้นใยและมีน้ำหนัก ทำให้ขยะพลาสติกทั่วโลกเกินครึ่ง²² การคาดการณ์ ของอุตสาหกรรม จะโฆษณาถึงการเติบโตของภาคบรรจุภัณฑ์พลาสติกซึ่งมาจากการใช้พลาสติกที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา²³ แม้จะมีแรงกดดันจากสาธารณชน และกฎเกณฑ์ของภาครัฐ ที่เข้มงวดขึ้นต่อแบรนด์ผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคในการแก้ไขปัญหามลพิษพลาสติก แต่บริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (Fast-moving Consumer Goods - FMCG) ส่วนใหญ่กลับล้มเหลวในการลดใช้บรรจุภัณฑ์พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งอย่างมีนัยสำคัญและประยุกต์ใช้ทางเลือกที่อิงกับใช้ซ้ำ²⁴ ในแง่นี้การพึ่งพาบรรจุภัณฑ์พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งของภาคการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลสามารถขยายการผลิตพลาสติกต่อไป

ในรายงานฉบับนี้ เราจะสำรวจว่า แบรนด์ผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริคนั้นล้มเหลวที่จะลดการพึ่งพาพลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้งอย่างมีนัยสำคัญ และการลงทุนอย่างต่อเนื่องของอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลที่มีมูลค่าหลายพันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อขยายกำลังการผลิตพลาสติกนั้นนำไปสู่ความนิยมพลาสติก (plastic boom) ที่อาจขยายกำลังการ

ผลิตเป็น 3 เท่าภายในปี 2593 ได้อย่างไร นอกจากนี้การเร่งเร้าวิกฤตมลพิษพลาสติก การขยายตัวของการผลิตพลาสติกเป็นอนันต์ทำลายศักยภาพเพื่อจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยผิวโลกไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส ได้อย่างไร ทั้งนี้ ประเด็นที่เราสำรวจเป็นการเฉพาะคือ

- บริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (Fast-moving Consumer Goods - FMCG) ล้มเหลวในการรายงานอย่างโปร่งใสเรื่องผลกระทบต่อด้วยสภาพภูมิอากาศของบรรจุภัณฑ์พลาสติกอย่างไร;
- การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานระหว่างบริษัท FMCG รายใหญ่ 9 แห่ง กับอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิล;
- การเน้นถึงการรีไซเคิลที่สืบเนื่องมาหลายทศวรรษในฐานะเป็นข้ออ้างบังหน้าแต่แท้จริงแล้วเอื้อให้มีการผลิตพลาสติกเพิ่มขึ้น;
- ผลกระทบสภาพภูมิอากาศและประเด็นกับ “การใช้ศิลปะเคมี”;
- ผลกระทบด้านสุขภาพของมนุษย์และความเป็นธรรมทางสิ่งแวดล้อมจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี;
- ภูมิภาคหลักที่มีการขยายตัวของการผลิตพลาสติก;
- ความจำเป็นของบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) ที่ต้องเปลี่ยนไปใช้ระบบการจัดส่งแบบไม่มีบรรจุภัณฑ์หรือระบบใช้ซ้ำเพื่อยุติการขยายตัวของอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลและช่วยให้บรรลุเป้าหมายด้านสภาพภูมิอากาศ

“โคคา-โคล่า จะไม่ทิ้งขวดพลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้ง เพราะผู้บริโภคยังคงต้องการอยู่ ลูกค้าชอบ เพราะขวดน้ำกลับมาใช้ใหม่ได้และมีน้ำหนักเบา”

บี เปเรซ
หัวหน้าฝ่ายความยั่งยืน บริษัท โคคา-โคล่า จำกัด

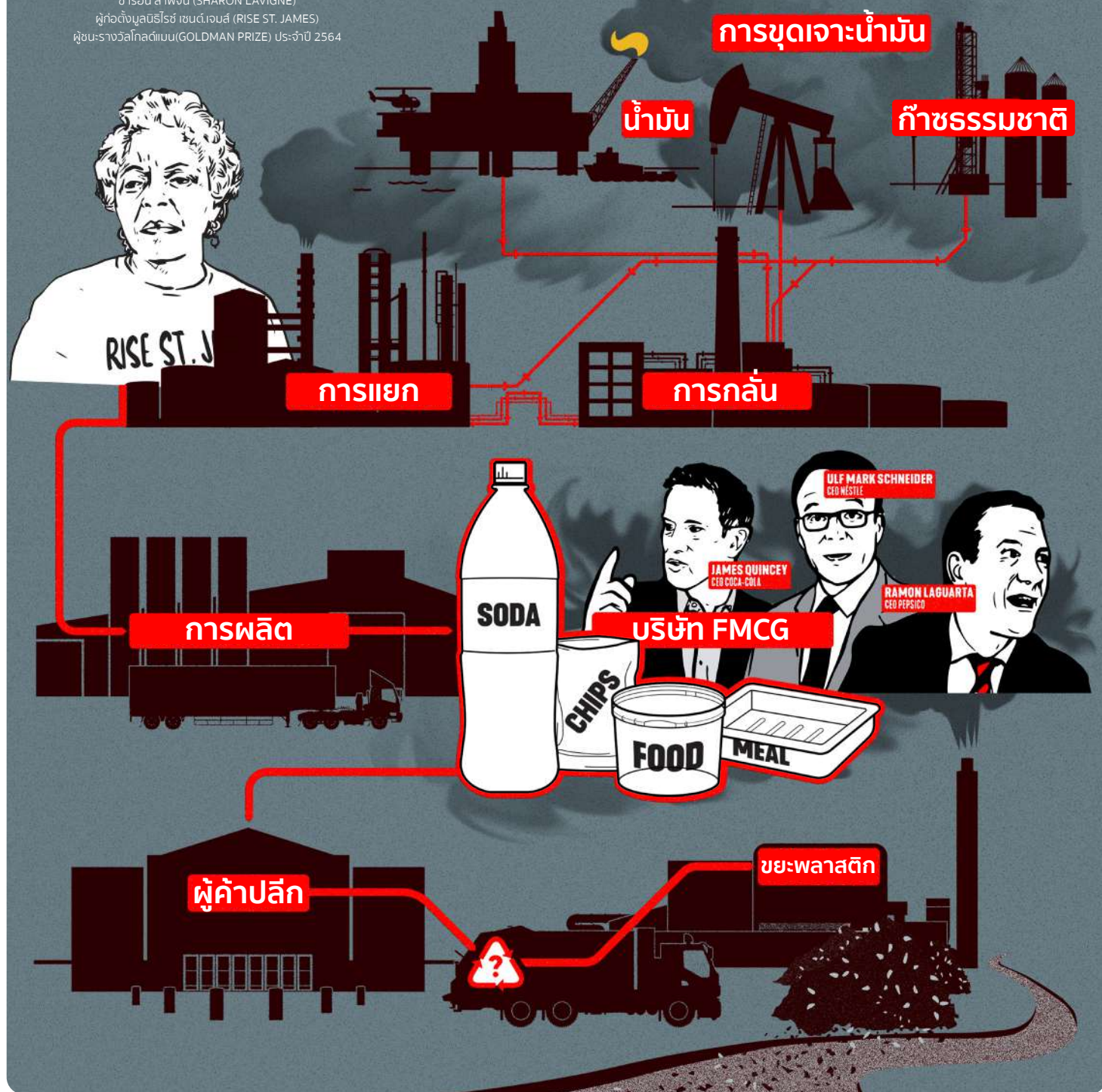

ระบบการผลิตพลาสติกที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเข้มข้น

น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ถูกเปลี่ยนเป็นบรรจุภัณฑ์พลาสติกได้อย่างไร และบรรจุภัณฑ์เหล่านั้น จะกลายเป็นอะไรหลังผ่านการใช้งานแล้ว

“สารเคมีที่ใช้ในการผลิตพลาสติกที่เราใช้งานในชีวิตประจำวัน ถูกปล่อยไปในอากาศ แล้วเราก็นสูดอากาศเหล่านั้นเข้าไป”

ชาร์อน ลาฟจีน (SHARON LAVIGNE)
ผู้ก่อตั้งมูลนิธิริสซ์ เซนต์เจมส์ (RISE ST. JAMES)
ผู้ชนะรางวัลโกลด์แมน (GOLDMAN PRIZE) ประจำปี 2564

พลาสติกก่อวิกฤตสภาพภูมิอากาศ

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกเกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของวัฏจักรชีวิตของพลาสติกในระหว่างการขุดเจาะน้ำมันและก๊าซซึ่งประกอบด้วยมีเทนเป็นส่วนใหญ่ จะรั่วไหลเข้าสู่ชั้นบรรยากาศมีเทนเป็นก๊าซเรือนกระจกที่มีศักยภาพทำให้เกิดโลกร้อนมากกว่า10เท่าของคาร์บอนไดออกไซด์ในบ่อน้ำมันที่ไม่มีกระบวนการแปรรูปก๊าซ ก๊าซจะถูกระบายออกหรือถูกเผาทิ้งในการเผาก๊าซซึ่งจะปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จำนวนมากและมลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายอื่น ๆ การใช้พลังงานฟอสซิลในระบบการขุดเจาะการวางท่อส่งน้ำมันและก๊าซไปยังโรงกลั่นน้ำมันและโรงแยกก๊าซและการรั่วไหลจากท่อส่งและถังเก็บต่างก็ปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกสู่บรรยากาศ

พลังงานที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนของการผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกจากก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรวมถึงการแยกก๊าซออกมาเป็นวัตถุดิบแต่ละชนิดเช่นอีเทน(ซึ่งเป็นหนึ่งในก๊าซหลายชนิดที่เรียกว่า"ก๊าซธรรมชาติเหลว"ซึ่งได้มาจากกระบวนการแยกก๊าซมีเทนอันเป็นส่วนประกอบหลักของก๊าซธรรมชาติ) หรือเนฟทา(ส่วนที่เป็นของเหลวซึ่งได้จากการกลั่นน้ำมันดิบ) การทำให้โมเลกุลขนาดใหญ่ของสารไฮโดรคาร์บอนชนิดหนักแตกตัวเป็นโมเลกุลที่เล็กลง(cracking) ให้อยู่ในรูปแบบโอฟีนโมโนเมอร์(olefin monomers)²⁵ ก่อนนำโอฟีนเหล่านั้น(สารตั้งต้นของโพลีเมอร์) มาผ่านกระบวนการทำให้เป็นโพลีเมอร์ แล้วแปรรูปให้เป็นเม็ดพลาสติกตามคุณภาพที่ต้องการและนำเม็ดพลาสติกมาผลิตเป็นชิ้นส่วนบรรจุภัณฑ์โดยกระบวนการทั้งหมดเหล่านี้แล้วแต่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการcrackingที่มีการใช้พลังงานเข้มข้นระหว่างขั้นตอนเหล่านี้ยังเกี่ยวข้องกับการขนส่งซึ่งปล่อยก๊าซเรือนกระจกเช่นเดียวกัน

ทันทีที่บรรจุภัณฑ์พลาสติกถูกทิ้งปลายทางของบรรจุภัณฑ์เหล่านี้ หากไม่อยู่ในโรงเผาขยะโรงไฟฟ้าขยะก็ถูกทิ้งเกลื่อนตามพื้นที่เปิดโล่ง (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา) ทั้งสองสถานการณ์ต่างปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปริมาณมหาศาลและมลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบรรจุภัณฑ์เหล่านี้อาจถูกนำไปรีไซเคิล ซึ่งว่ากันว่าการรีไซเคิลแบบเชิงกล (mechanical recycling) ปล่อยก๊าซเรือนกระจกครึ่งหนึ่งของก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการผลิตพลาสติกบริสุทธิ์²⁶ ส่วนกระบวนการที่เรียกว่า "การรีไซเคิลเชิงเคมี (chemical recycling)" ซึ่งใช้พลังงานเข้มข้นมากกว่าบริษัททั้งหลายต่างไม่ค่อยเต็มใจที่จะเปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตนเองเท่าไรนัก แต่จากข้อมูลที่มีอยู่ชี้ให้เห็นถึงรอยเท้าคาร์บอน (carbon footprint) ขนาดใหญ่

ถ้าบรรจุภัณฑ์พลาสติกเหล่านี้ถูกส่งไปยังหลุมฝังกลบ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกส่วนใหญ่จะจำกัดอยู่เฉพาะในช่วงที่เก็บรวบรวมและขนส่งมาที่อย่างไรก็ตามพลาสติกที่สุบกอบบนหลุมฝังกลบ ตลอดจนพลาสติกที่ท้ายสุดถูกทิ้งไว้ในสิ่งแวดล้อมแล้วปล่อยให้สลายตัวโดยธรรมชาติจะปล่อยก๊าซมีเทนและก๊าซอื่น ๆ ออกมา²⁷ ขณะเดียวกันพลาสติกในมหาสมุทรก็อาจขัดขวางความสามารถของเหล่าแพลงก์ตอนในการดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์จากชั้นบรรยากาศ²⁸ ซึ่งถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งในการรักษาสมดุลสภาพภูมิอากาศโลก โดยในปี2562 มีการประเมินว่า การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากวัฏจักรชีวิตพลาสติกทั้งหมดทั่วโลก(ซึ่งรวมถึงการส่งเข้าโรงเผาขยะ)ตลอดทั้งปีดังกล่าวเทียบเท่ากับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากโรงไฟฟ้าถ่านหินเกือบ 200 แห่ง²⁹

การวิเคราะห์ผลกระทบของพลาสติกที่มีต่อสภาพภูมิอากาศจะมุ่งเน้นที่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตเม็ดพลาสติกและการผลิตผลิตภัณฑ์³⁰ พลาสติก โดยมองข้ามกระบวนการผลิตต้นน้ำที่เกี่ยวข้องกับเชื้อเพลิงฟอสซิลและการกำจัดของเสียจากพลาสติกในขั้นสุดท้ายCIEL ประเมินว่าการขุดเจาะน้ำมัน การขนส่งการกลั่นน้ำมันและการแยกก๊าซนั้นปล่อยก๊าซเรือนกระจก108ล้านเมตริกตันCO₂

ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกจากกระบวนการขุดเจาะและกลั่นเชื้อเพลิงฟอสซิลเพื่อผลิตพลาสติกมีมากถึง 118.5 ล้านเมตริกตันของคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (CO₂e);

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกจากกระบวนการ cracker ด้วยไอน้ำ (steam cracking) ของอีเทน, เนฟทา, และวัตถุดิบหลักอื่น ๆ เพื่อผลิตเอทิลีน และวัตถุดิบจากปิโตรเคมีอื่น ๆ ระหว่าง 184 - 213 ล้านเมตริกตัน CO₂ เทียบเท่า

ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกจากการเผาบรรจุภัณฑ์พลาสติกขนาด 16 ล้านเมตริกตัน CO₂ เทียบเท่า

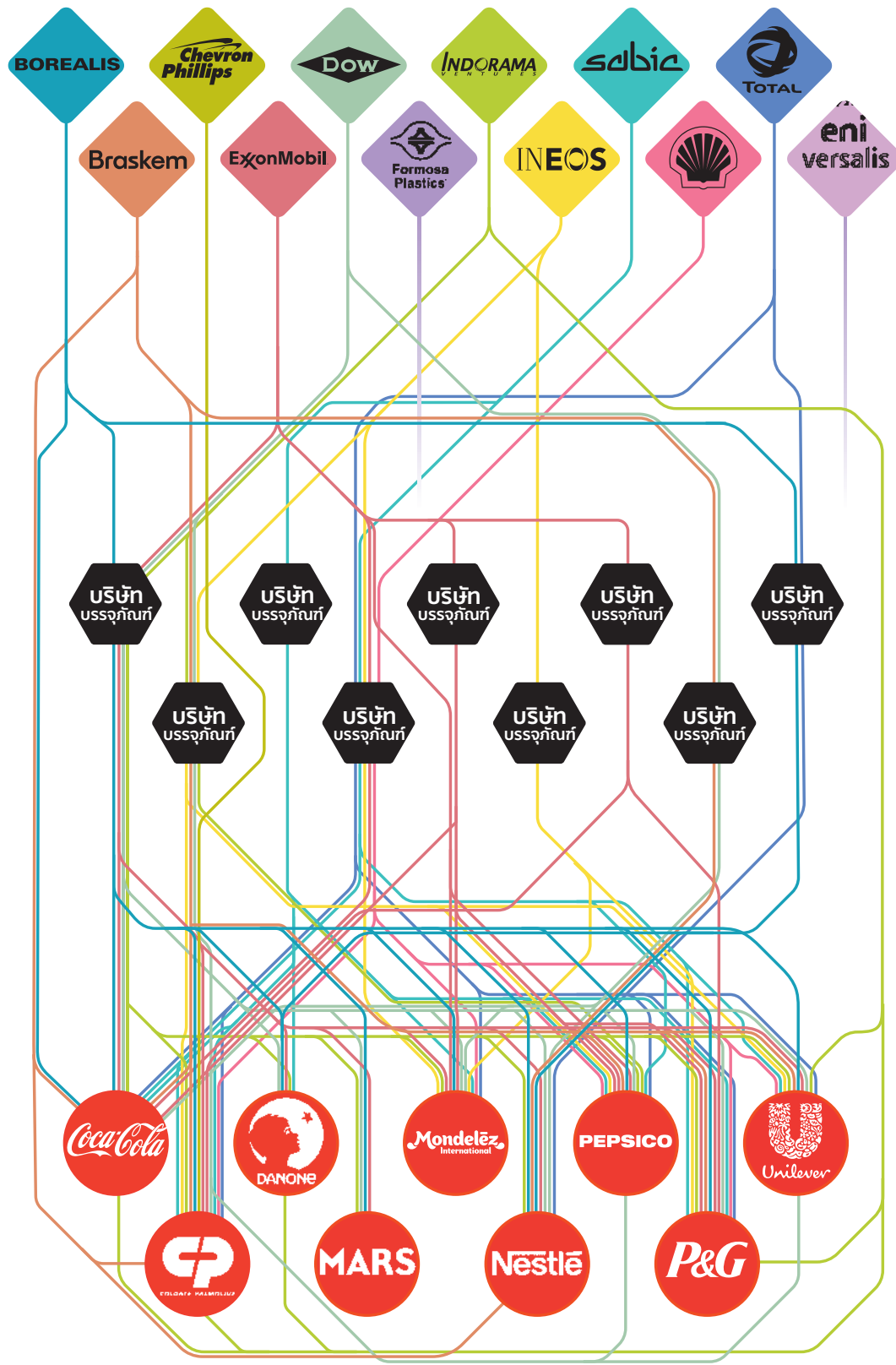

เทียบเท่าเฉพาะการขุดเจาะก๊าซธรรมชาติและการขนส่งเพื่อผลิตพลาสติกในสหรัฐอเมริกาปล่อยก๊าซเรือนกระจก 9.5 - 10.5 ล้านเมตริกตันต่อปี³¹ การแพร่หลายของกระบวนการขุดเจาะก๊าซและน้ำมันแบบใหม่ซึ่งเรียกว่า fracking ก็เป็นอีกประเด็นที่น่ากังวลเนื่องจากเกี่ยวข้องกับการรั่วและการระบายของก๊าซมีเทนในปริมาณมาก³²

การวิเคราะห์ที่รวมกระบวนการขั้นต้น (การขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ) และช่วงหลังจากพลาสติกหมดอายุการใช้งาน (การฝังกลบ การเผา การรีไซเคิล) ประเมินว่า การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยเฉลี่ยของการผลิตพลาสติกคือ 5 เมตริกตัน CO₂ เทียบเท่า ต่อพลาสติก 1 เมตริกตัน

ขณะที่บริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค FMCG หลายแห่ง ได้เปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตลอดห่วงโซ่อุปทานของตน หรือในบางกรณีเปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับบรรจุภัณฑ์พลาสติก แต่ไม่มีบริษัทผู้ผลิตรายใหญ่ทั้ง 9 แห่งที่เราเน้นถึงในรายงานฉบับนี้ (Coca-Cola, PepsiCo, Nestlé, Mondelez, Danone, Unilever, Colgate-Palmolive, Procter & Gamble และ Mars) เปิดเผยถึงวิธีการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของพลาสติกที่บริษัทใช้ต่อเมตริกตัน ทำให้การตรวจสอบค่ากล่าวอ้างของบริษัทเหล่านี้โดยอิสระเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เนื่องจากในอดีตการวิเคราะห์วัฏจักรชีวิตของพลาสติกจะขึ้นอยู่กับบริษัท FMCG โดยไม่รวมผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานการสำรวจ ขุดเจาะ กลั่นน้ำมัน และแยกก๊าซธรรมชาติเข้าไปด้วย ทำให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของบรรจุภัณฑ์พลาสติกของบริษัทเหล่านี้ที่แท้จริงอาจสูงกว่าที่บริษัทตระหนักหรือเต็มใจที่จะเปิดเผยอย่างมาก รวมถึงกรณีของบริษัทต่าง ๆ สัมเลาะห์ที่จะพิจารณาถึงความเสียหายของบรรจุภัณฑ์พลาสติกถูกนำไปจัดการโดยการเผา โดยการระบุข้อมูลการขายที่สาธารณชนเข้าถึงได้เกี่ยวกับวิธีการจัดการขยะพลาสติก

บรรจุกัณฑ์พลาสติก : ผู้เล่นหลัก

แผนผังแสดงความเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลและบริษัทผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค

แบรนด์สินค้าอุปโภคบริโภครายใหญ่จับมือกับอุตสาหกรรมเพื่อหากำไรจากพลาสติก

คนงานบนแท่นขุดเจาะน้ำมันของบริษัทเชลล์ ที่พาดากโกเบีย อาร์เจนตินา 25 เมษายน 2562 © Greenpeace / Pablo E. Piovano

©hassan/Shutterstock

ห่วงโซ่อุปทานของพลาสติกส่วนใหญ่มีความคลุมเครือยากที่จะติดตามบรรจุกัณฑ์พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งที่จำหน่ายโดยบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) ที่ย้อนกลับไปถึงกระบวนการผลิตบรรจุกัณฑ์การผลิตเม็ดพลาสติกการผลิตของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี การขุดเจาะน้ำมันและก๊าซ การกลั่นน้ำมันและแยกก๊าซธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม การสร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทานทำได้ง่ายขึ้นโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ว่าอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลรายใหญ่ที่สุดของโลกหลายแห่งมีการควบรวมกิจการในแนวตั้งกับธุรกิจปลายน้ำที่สำคัญ อาทิ การจัดหาและแปรรูปน้ำมันและก๊าซ การผลิตปิโตรเคมี และการผลิตเม็ดพลาสติกซึ่งแท้จริงแล้วอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลบางแห่งเป็นผู้ผลิตเม็ดพลาสติกรายใหญ่ที่สุดของโลกด้วย

รายงานฉบับนี้พิจารณาถึงความสัมพันธ์ในห่วงโซ่อุปทานระหว่างบริษัท FMCG รายใหญ่ 9 แห่ง ที่มีส่วนรับผิดชอบต่อมลพิษพลาสติกทั่วโลกและผู้ผลิตเม็ดพลาสติกรายใหญ่ 12 แห่ง ที่จัดหาเม็ดพลาสติกและบรรจุกัณฑ์พลาสติกในจำนวนนี้ซึ่งพวกลายเออร์เม็ดพลาสติก 10 แห่งเป็นอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลรายใหญ่ และมีเพียง 2 แห่งที่เป็นผู้ผลิตบรรจุกัณฑ์พลาสติกและพลาสติกโดยเฉพาะเท่านั้นอย่างน้อยที่สุด การวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ผู้ผลิตพลาสติกเกือบทั้งหมดที่กล่าวมานี้มีกำลังการผลิตอย่างน้อยครึ่งหนึ่งผูกติดอยู่กับบรรจุกัณฑ์พลาสติกโดยตรง³⁴ ทั้งนี้เพื่อระบุบริษัทที่จะอยู่ในการวิเคราะห์ครั้งนี้เราได้สำรวจกำลังการผลิตเม็ดพลาสติกทั่วโลกในปี 2562 โดยจัดโพลีเอทิลีนและโพรพิลีนซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับตลาดบรรจุกัณฑ์พลาสติกเป็นความสำคัญลำดับแรกจากผู้ผลิตเม็ดพลาสติก 25 อันดับแรก เราได้ตรวจสอบ ExxonMobil (อันดับ 1 ของกำลังการผลิตทั่วโลก), Dow (#2), SABIC (#3, บริษัทในเครือของ Saudi Aramco), Ineos (#5), Braskem (#6), Formosa (#8), Total (#12), Indorama (#13), Chevron Phillips Chemical (#15) และ Borealis (#22, บริษัทในเครือของ OMV)³⁵ ขณะเดียวกัน บริษัท Shell³⁶ และ Eni³⁷

(ผ่านบริษัทในเครือ Versalis)³⁸ ต่างก็มีความสำคัญในการผลิตบรรจุกัณฑ์พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง

แม้ว่าภาคการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) จะขาดความโปร่งใสเกี่ยวกับห่วงโซ่อุปทานพลาสติก กระนั้น การตรวจสอบของเราเผยให้เห็นความเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทานพลาสติกระหว่างบริษัท FMCG ทุกแห่งที่เราศึกษาวิจัยกับอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิล/ปิโตรเคมีรายใหญ่อีกอย่างน้อยหนึ่งแห่ง โดย Coca-Cola, PepsiCo, Nestle, Mondelez, Danone, Unilever, Colgate-Palmolive, Procter & Gamble และ Mars ต่างซื้อบรรจุกัณฑ์จากผู้ผลิตที่จัดหาเม็ดพลาสติกหรือปิโตรเคมีโดยบริษัทที่มีชื่อเสียง เช่น ExxonMobil, Shell, Chevron Phillips, Ineos และ Dow โดยการเชื่อมโยงทั้งหมดที่ระบุในงานวิจัยจะแสดงอยู่ในส่วนของภาพกราฟิกห่วงโซ่อุปทานและในภาพผนวก³⁹

เพื่อสร้างการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานเหล่านี้ เราได้ศึกษาข้อมูลการนำเข้า/ส่งออกที่ถูกบันทึกไว้อย่างละเอียด⁴⁰ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้ากับซัพพลายเออร์ผ่านข้อมูลจากบลูมเบิร์ก (Bloomberg) ผู้ให้บริการข้อมูล⁴¹ นอกจากนี้เรายังตรวจสอบแหล่งข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ รวมถึงรายงานประจำปีของบริษัท ข่าวประชาสัมพันธ์ และเว็บไซต์ พร้อมทั้งผู้ผลิตพลาสติกที่ตั้งอยู่ในโรงงานผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG)

และเพื่อให้เข้าใจลักษณะของความสัมพันธ์ที่เราพบและที่นำเสนอในแผนภูมินี้มากขึ้น จึงขอยกขวด PET เป็นตัวอย่างหนึ่งมาเป็นตัวช่วยในการทำความเข้าใจ

คลังน้ำมันที่ศูนย์อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและโรงกลั่น Baytown ของบริษัท ExxonMobil ที่เมืองบียัทาวน์ รัฐเท็กซัส 17 ธันวาคม 2563 © Aaron Sprecher / Greenpeace

ขวดพลาสติก PET

หนึ่งในบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่โดดเด่นและคุ้นเคยที่สุดชิ้นหนึ่งคือโพลีเอทิลีน เทเรฟทาเลต (PET) ซึ่งใช้สำหรับขวดน้ำและโซดา รวมทั้งขวดสำหรับแชมพู สบู่เหลว และครีมอาบน้ำ สำหรับบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) 9 แห่งที่เน้นในรายงานฉบับนี้ โดยส่วนใหญ่แล้วพลาสติก PET ถือเป็นส่วนแบ่งที่ใหญ่ที่สุดของพอร์ทัลลงทุนด้านบรรจุภัณฑ์ตามน้ำหนัก⁴² ยกตัวอย่างเช่น ในปี 2563 พลาสติก PET คิดเป็นส่วนประมาณ 45% ของบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ผลิตสำหรับ Coca-Cola⁴³ และที่ 49% กับ 27% สำหรับ Danone⁴⁴, และ Colgate-Palmolive⁴⁵ ตามลำดับ

ทั้งนี้ การใช้ขวดพลาสติก PET ได้รับการยอมรับจากอุตสาหกรรมเครื่องดื่มมาอย่างยาวนานว่ามีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากกว่าบรรจุภัณฑ์พลาสติกอื่น ๆ เนื่องจากมีน้ำหนักเบาจึงช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในขั้นตอนการขนส่งได้⁴⁶ แท้จริงแล้วในช่วงปลายทศวรรษ 1960 ทาง Coca-Cola ได้สนับสนุนการวิเคราะห์วิจัยครั้งชีวิตครั้งแรกเพื่อปรับการใช้พลาสติกสำหรับขวดโซดาของบริษัทท่ามกลางกระแสความกังวลด้านสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับขวดพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง⁴⁷ อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์เมื่อเร็ว ๆ นี้ชี้ให้เห็นว่าเมื่อพิจารณาถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตลอดวัฏจักรชีวิตพลาสติก PET เป็นหนึ่งในพลาสติกที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากกว่าโดยเป็นที่สองรองจากโพลีสไตรีน⁴⁸

การผลิตขวดพลาสติก PET

พลาสติก PET เป็นโพลีเอสเตอร์ชนิดหนึ่ง ผลิตจากสารตั้งต้นหลัก 2 ชนิดคือ โมีโทเอทิลีนไกลคอล (MEG) หรือที่เรียกว่า เอทิลีนไกลคอล (ETHYLENE GLYCOL) และกรดเทเรฟทาเลต (TPA) หรือกรดเทเรฟทาเลต (TPA) โดยทั่วไป สาร TPA/PTA ผลิตจากพาราไซซีน (PX) ที่ได้มาจากการกลั่นน้ำมันหรือแนฟทา (NAPHTHA)⁵⁰ ส่วน MEG ผลิตจากเอทิลีนผ่านเอทิลีนออกไซด์ขั้นกลาง⁵¹ เฉพาะพลาสติก PET และโพลีเอสเตอร์จะเป็นการใช้ปลายทางที่สำคัญของทั้ง TPA/PTA⁵² และ MEG⁵³ โดย TPA/PTA ทำปฏิกิริยากับ MEG เพื่อผลิตเม็ดพลาสติก PET⁵⁴ ส่วนเม็ดพลาสติกจะถูกให้ความร้อนจนหลอมละลาย จากนั้นจึงค่อยฉีดขึ้นรูปเป็นพลาสติก PET พร็อพอร์มซึ่งสามารถเป่าเป็นขวดพลาสติกได้ในภายหลัง นอกจากนี้เม็ดพลาสติก PET ยังสามารถอัดรีดเป็นแผ่นที่สามารถขึ้นรูปเป็นบรรจุภัณฑ์ต่างๆ ได้เช่น ถาดคัพเค้กและภาชนะบรรจุผักและผลไม้

ผู้ผลิตหลัก

บรรดาผู้ผลิตรายใหญ่ของทั้ง PET และ TPA/PTA ได้แก่ Alpek (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง DAK Americas ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของสหรัฐฯ), Indorama Ventures (IVL) และ Nan Ya Plastics (บริษัทในเครือของ Formosa) จากการประเมินการเติบโตคาดว่าจะกำลังการผลิตพลาสติก PET ของ Indorama จะสูงถึง 6 ล้านเมตริกตันต่อปี ภายในปี 2567 ซึ่งคิดเป็นเกือบสองเท่าของคู่แข่งที่ใกล้เคียงที่สุดอย่าง Alpek/DAK Americas⁵⁵ ส่วน Ineos Oxide เป็นผู้ผลิตเอทิลีนออกไซด์และ MEG ที่ใหญ่ที่สุดในยุโรปตะวันตก⁵⁶

สายพานลำเลียงการผลิตขวดทำจากพลาสติกประเภทพอลิเอทิลีน เทเรฟทาเลต หรือขวด PET ©Shutterstock

การดำเนินงานที่แตกต่างกัน

ผู้ผลิตพลาสติก PET บางรายได้ผนวกกระบวนการการผลิตซึ่งหมายความว่าบริษัทเหล่านี้ได้ผลิตและทำการตลาดปิโตรเคมีและเรซิน (ในรูปของชิปหรือเม็ด) เช่นเดียวกับพลาสติก PET preforms ขวด และขวดสำเร็จรูปทั้งแบบมีฝาปิดและแบบฝาหุ้ม เหล่าผู้ผลิตพลาสติก PET ยังขายเม็ดพลาสติก PET ให้กับทางผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์ เช่น Amcor หรือ Berry Global⁵⁷ ที่ใช้ทำพร็อพอร์ม ขวด แผ่น และบรรจุภัณฑ์พลาสติก PET ชนิดแข็ง ซึ่งจะขายให้กับบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) อีกทอดหนึ่ง อย่างไรก็ตาม บริษัทเครื่องดื่มบางแห่งผลิตขวดพลาสติก PET ของตนเองจากเรซินหรือขวดแม่พิมพ์จากพร็อพอร์มที่ซื้อมาขณะที่บริษัทเครื่องดื่มขนาดใหญ่บางแห่งถึงกับว่าจ้างบริษัทบรรจุภัณฑ์เพื่อมาตั้งโรงงานผลิตขวดภายในโรงงานผลิตของตน (ใช้สถานที่ผลิตร่วมกัน)

บริษัท Indorama ในไทยถือเป็นตัวอย่างหนึ่งของผู้ผลิตปิโตรเคมีและเม็ดพลาสติกแบบบูรณาการ โดยบริษัทระบุว่า 1 ใน 5 ของขวดพลาสติก PET บนโลกผลิตจากเรซินของบริษัท⁵⁸ ทั้งนี้ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา Indorama ได้ซื้อวัตถุดิบปิโตรเคมี ซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญจากอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิล อย่าง Chevron Phillips (เอธิส), ExxonMobil (PX, เอธิส), Ineos (เอธิส), SABIC (MEG) และ Shell (MEG)⁵⁹ ยิ่งไปกว่านั้น มีรายงานว่า Indorama ได้ทำสัญญาระยะยาวเพื่อซื้อวัตถุดิบอย่างฮิวทอนและโพรเพนจาก Targa Resources ในปี 2559 สำหรับโรงงาน cracking ไฮโดรคาร์บอนในรัฐลุยเซียนา⁶⁰ บริษัท Targa มีโรงงานแยกก๊าซธรรมชาติที่ Mont Belvieu รัฐเท็กซัส⁶¹ และเป็นเจ้าของโครงสร้างพื้นฐานการรวบรวมและแปรรูป

ก๊าซทั่วสหรัฐอเมริกา ซึ่งรวมถึงใน Permian Basin ซึ่งเป็นแหล่งขุดเจาะก๊าซด้วยวิธี fracking ที่เฟื่องฟูของสหรัฐฯ⁶² ในปี 2562 Indorama ระบุว่า Coca-Cola, PepsiCo และ Procter & Gamble เป็น 3 ใน 4 ของลูกค้ารายใหญ่ของบริษัท⁶³ ขณะที่ในปี 2561 เบนส์ก็เคยเป็นลูกค้ารายใหญ่ของบริษัทด้วย⁶⁴ ความสัมพันธ์ในฐานะซัพพลายเออร์ของ Indorama กับ Coca-Cola⁶⁵, PepsiCo⁶⁶ และ Nestlé⁶⁷ ได้รับการยืนยันผ่านสื่อและงานวิจัยโดยกรีนพีซ สหรัฐอเมริกา

บรรจุภัณฑ์พลาสติกอื่น ๆ

เช่นเดียวกับขวดพลาสติก PET บรรจุภัณฑ์พลาสติกเกือบทุกประเภทเป็นผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายจากกระบวนการผลิตหลายขั้นตอนที่เริ่มต้นด้วยเชื้อเพลิงฟอสซิล ไม่ว่าจะเป็นน้ำมัน ก๊าซ หรือถ่านหิน แม้กระบวนการเหล่านี้จะแตกต่างกันในรายละเอียดแต่ความสัมพันธ์ทางธุรกิจโดยรวมกลับคล้ายคลึงกันโดยผู้ผลิตเม็ดพลาสติกรายใหญ่ที่สุดของโลก เช่น ExxonMobil, Shell และ Chevron Phillips เป็นอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิล/ปิโตรเคมีที่มีการควมรวมในแนวตั้งซึ่งผลิตปิโตรเคมีของตนเองจากการดำเนินงานด้านน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ซึ่งบางครั้งก็มีการซื้อปัจจัยการผลิตหลักเพิ่มเติมจากบริษัทอื่น จากนั้นจึงผลิตและทำการตลาดด้วยการออกวางขายเม็ดพลาสติกนั้น บริษัทบางแห่งรวมถึง ExxonMobil ผลิตและจำหน่ายเม็ดพลาสติกที่ออกแบบมาสำหรับการใช้งานบรรจุภัณฑ์โดยเฉพาะ เช่น ฟลัม ห่อ และซองบรรจุ⁶⁸ ซึ่งผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์ เช่น Amcor และ Berry Global Group Inc. จะเป็นผู้ซื้อเม็ดพลาสติกเหล่านี้โดยบริษัทดังกล่าวเรียกว่า "ผู้แปรรูป" เนื่องจากเป็นผู้แปรรูปเม็ดพลาสติกให้เป็นผลิตภัณฑ์

ตามที่ได้ศึกษาข้อมูลในบัญชีสาธารณะ LinkedIn ของพนักงานบริษัท ExxonMobilChemical ทั้งในปัจจุบันและในอดีตที่สามารถระบุตัวตนได้แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีแนวโน้มที่จะเชื่อมโยงกับบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) ขนาดใหญ่ อาทิ Mars, PepsiCo และ Unilever เช่นเดียวกับบริษัทชื่อเพลิงฟอสซิลและปิโตรเคมีอื่น ๆ ที่มีความสนใจด้านพลาสติกอย่างมีนัยสำคัญ⁶⁹

จากการสืบค้นเรายังพบหลักฐานว่าบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) บางแห่งรับการจัดส่งเม็ดพลาสติกที่ผลิตโดยผู้ผลิตเม็ดพลาสติกขนาดใหญ่ที่มีการควบรวมกิจการในแนวตั้ง เช่น Colgate-Palmolive รับผิดชอบพลาสติกโพลีเอทิลีนความหนาแน่นสูง (HDPE) ยี่ห้อ Chevron จากแผนกกระจายสินค้าของเชฟรอน⁷⁰

อย่างไรก็ตาม บ่อยครั้งที่บริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) รับสินค้าจากผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์เฉพาะด้านโดยไม่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมต้นน้ำ ในบรรดาผู้ชำนาญการที่ว่านี้ บริษัท Amcor ถือได้ว่ามีชื่อเสียงโดดเด่นที่สุด โดย Amcor เป็นธุรกิจระดับโลกที่ผลิตบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นและแข็ง กล่องและฝาปิดแบบพิเศษ ฟิล์ม และถุงโพลีเอทิลีน โดยยอดขายส่วนใหญ่เป็นบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่น (คิดเป็น 78% ของรายได้ในปี 2563)⁷¹ ทั้งนี้ Amcor ออกแบบและผลิตบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นสำหรับบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) ขนาดใหญ่หลายแห่ง รวมถึงบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) รายใหญ่ 9 ราย คือ Coca-Cola, Colgate-Palmolive, Danone, Mars, Mondelēz, Nestlé, PepsiCo, Procter & Gamble และ Unilever⁷² โดย PepsiCo เป็นหนึ่งในลูกค้ารายใหญ่ที่สุดของ Amcor กล่าวคือ 8% ของรายได้ของ Amcor ณ เดือนกรกฎาคม 2564 มาจาก PepsiCo⁷³ สำหรับ Amcor เอง มีโรงงานที่ตั้งร่วมกับโรงงาน PepsiCo Gatorade ในเมืองเมาท์เทนทอป (Mountaintop) รัฐเพนซิลวาเนีย⁷⁴ และยังผลิตบรรจุภัณฑ์ PET สำหรับชา Lipton ของ PepsiCo ในภูมิภาคอเมริกากลาง⁷⁵ ขณะเดียวกัน Amcor และ Nestlé ร่วมมือกันสร้างถุงบรรจุอาหารสัตว์เลี้ยงและบรรจุภัณฑ์สำหรับลูกกวาดที่สามารถรีไซเคิลได้⁷⁶ โดยราว 5% ของรายได้ของ Amcor มาจาก Nestlé⁷⁷ ขณะที่ประมาณ 1.8% ของรายได้ของ Amcor มาจาก Unilever⁷⁸ โดย Amcor เป็นผู้จัดหาผลิตภัณฑ์เช่น บรรจุภัณฑ์สำหรับซักผ้าให้กับ Unilever ในอินเดีย⁷⁹ ส่วน Danone สร้างรายได้ประมาณ 1.5% ให้กับ Amcor⁸⁰ ด้วยผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ รวมถึงขวดโยเกิร์ต PET สำหรับแบรนด์ La Serenisima ของ Danone ในอาร์เจนตินา⁸¹ ขณะที่ Mondelēz และ Amcor ยังได้ร่วมมือกันผลิตบรรจุภัณฑ์ถาดช็อกโกแลตสำหรับแบรนด์ Cadbury ของ Mondelēz⁸² ซึ่งซัพพลายเออร์รายอื่นของ Amcor ได้แก่ ExxonMobil, Chemical, Borealis, Alpek/DAK Americas, Indorama และ Dow⁸³ ดังนั้น บริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) ทั้ง 9 แห่งจึงมีการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานทางอ้อมผ่าน AMCOR ไปยัง ALPEK/DAK AMERICAS, BOREALIS, DOW, EXXONMOBIL และ INDORAMA โดยการจัดส่งโพลีเอทิลีนและฟิล์มโพลีโพรพิลีนทั่วโลกจำนวนมากตั้งต้นที่โรงงาน ของ AMCOR ในอิตาลีซึ่งบริเวณใกล้เคียงกับโรงงาน Eni ขนาดใหญ่

Berry Global Group Inc. เป็นผู้ผลิตและผู้ทำการตลาดผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ใหญ่ที่สุดรายหนึ่งของโลก โดย Berry ได้กล่าวอ้างว่าเป็นผู้ซื้อเม็ดพลาสติกที่ใหญ่ที่สุดในบรรดาผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกโดยจัดหาเม็ดพลาสติกประมาณ 3.2 ล้านเมตริกตันต่อปี (ส่วนใหญ่เป็นโพลีเอทิลีนและโพลีโพรพิลีน)⁸⁴ ซัพพลายเออร์ของบริษัทเรซินได้แก่ Total และ SABIC⁸⁵ อีกทั้งบริษัทยังได้รับคำสั่งผลิตพลาสติกจาก Shell⁸⁶ นอกจากนี้ Berry เพิ่งได้ทำข้อตกลงเป็นผู้จัดหาให้กับ Borealis⁸⁷ สำหรับลูกค้าที่เป็นที่รู้จักของ Berry ได้แก่ Coca-Cola, Colgate-Palmolive, Mondelēz, Nestlé, PepsiCo, Procter & Gamble และ Unilever⁸⁸

Alpla เป็นบริษัทเอกชนที่มีสำนักงานใหญ่ในออสเตรีย และเป็นหนึ่งในผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์ที่ใหญ่ที่สุดในยุโรป โดยมีความเชี่ยวชาญด้านการผลิตขวดและฝาปิดแบบเป่าขึ้นรูปขึ้นส่วนจัดขึ้นรูปพร้อมและหลอด ซึ่ง Alpla ได้รับ HDPE เรซินจาก Braskem และ Ineos และได้รับ HDPE กับ โพลีโพรพิลีน (polypropylene) จาก SABIC⁸⁹ ตลอดจนได้รับพลาสติก PET จาก Indorama⁹⁰ สำหรับลูกค้าของ Alpla ที่เป็นที่รู้จักได้แก่ Coca-Cola⁹¹ Colgate-Palmolive⁹² และ Procter & Gamble ซึ่ง Procter & Gamble ใช้สำหรับผลิตขวดแชมพูยี่ห้อ Head & Shoulders ซึ่งเป็นสัดส่วนของ "พลาสติกชายหาด (beach plastic)" มากถึง 25%⁹³ PepsiCo ผลิตขวดพลาสติก PET ที่รีไซเคิลได้ 50%⁹⁴ และ Unilever ผลิตขวดสำหรับครีมอาบน้ำยี่ห้อ Dove⁹⁵ ดังนั้น Coca-Cola, Colgate-Palmolive, PepsiCo, Procter & Gamble และ Unilever จึงมีการเชื่อมโยงกันด้านห่วงโซ่อุปทานทางอ้อมผ่าน Alpla ไปยัง Braskem, Indorama, Ineos และ SABIC เรียกได้ว่า ความสัมพันธ์ทางอ้อมที่คล้ายคลึงกันระหว่างบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) กับอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิล/ปิโตรเคมี ได้รับการบ่งชี้ผ่านผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์รายอื่นจำนวนหนึ่ง

อุตสาหกรรมปิโตรเคมีเพียงแห่งเดียวที่รวมอยู่ในภาพกราฟิกซึ่งเราไม่พบความเชื่อมโยงกับบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) ทั้ง 9 แห่งที่เรามุ่งตรวจสอบคือ Formosa และ Eni/Versalis เมื่อพิจารณาจากการจัดอันดับของ Formosa ในฐานะบริษัทเคมีรายใหญ่อันดับที่ 6⁹⁶ และผู้ผลิตโพรพิลีน⁹⁷ รายใหญ่อันดับที่ 10 ของโลกตลอดจนจากมุมมองของการดำเนินงานที่รายงานผลกระทบต่อสุขภาพต่อชุมชน การขาดข้อมูลห่วงโซ่อุปทานเกี่ยวกับบริษัทจึงเป็นเรื่องที่น่ากังวลอย่างยิ่ง

ทั้งนี้ ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจเลย ที่บรรดาบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) มักจะไม่โฆษณาการพึ่งพาอุตสาหกรรมที่เป็นภัยคุกคามอันดับหนึ่งต่อสภาพภูมิอากาศโลก ซึ่งการขาดความโปร่งใสนี้ทำให้บริษัท FMCG สามารถหลบเลี่ยงความรับผิดชอบต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อมที่กระทำโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบพลาสติกหรือวัตถุดิบจากฟอสซิลสำหรับผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกให้กับบริษัทของพวกเขาได้ และข่าวประกาศคำมั่นสัญญาต่อสภาพภูมิอากาศที่ละเลยบทบาทของบริษัทที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลเพื่อยุติการผลิตปิโตรเคมีที่ใช้ในการผลิตพลาสติก

แบรนด์สินค้ารายใหญ่ และอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิล ใช้การรีไซเคิลบังหน้า

เพียง

9%

ของพลาสติกเท่านั้น
ที่นำไปรีไซเคิล

สัญลักษณ์เหล่านี้หมายความว่าอย่างไร

สัญลักษณ์ Der Grune Punkt
ไม่ได้หมายความว่าบรรจุภัณฑ์สามารถรีไซเคิลได้ แต่หมายถึงแบรนด์สินค้าได้จ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับค่าใช้จ่ายในการรีไซเคิลที่ไม่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว

โดยมักจะเป็นการ "ดาวนไฮเซล" ทำให้วัสดุมีคุณภาพต่ำกว่าวัสดุดั้งเดิม คือทำเป็นพรมหรือผ้าใยสังเคราะห์

สัญลักษณ์เหล่านี้เป็นพลาสติกใช้แล้วทิ้งที่ยากต่อการรีไซเคิล โดยมักถูกส่งเข้าเตาเผาหรือหลุมฝังกลบ

เป็นที่ชัดเจนแล้วว่าการรีไซเคิลพลาสติกไม่สามารถแก้ปัญหามลพิษของพลาสติกได้ และการรีไซเคิลกำลังถูกใช้เป็นข้ออ้างเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบที่จำเป็น ในปี 2558 มีเพียง 9% ของขยะพลาสติกทั้งหมดทั่วโลกที่ถูกนำไปรีไซเคิล⁹⁸ ขณะที่งานวิจัยชิ้นหนึ่งประเมินว่าไม่ถึง 1% ของพลาสติกถูกนำมารีไซเคิลมากกว่าหนึ่งครั้ง⁹⁹ และบรรจุภัณฑ์พลาสติกส่วนใหญ่จบลงด้วยการ "ดาวนไฮเซล" เป็นผลิตภัณฑ์คุณภาพต่ำหรือถูกทิ้งในหลุมฝังกลบหรือในสภาพแวดล้อมหรือถูกเผาทำลาย¹⁰⁰ การวิเคราะห์ฉบับหนึ่งรายงานว่าอัตราการรีไซเคิลพลาสติกภายในสหรัฐฯ ในปี 2561 มีเพียง 2.2% เท่านั้น¹⁰¹ และอัตราที่เลวร้ายในทำนองเดียวกันนี้ยังสามารถพบเห็นได้ทั่วโลก ขณะที่งานวิจัยของกรีนพีซสหรัฐฯ แสดงให้เห็นว่าบรรจุภัณฑ์พลาสติกส่วนใหญ่ที่ใช้โดยบริษัทอาหารและเครื่องดื่มในสหรัฐฯ มีโอกาสน้อยมากที่จะถูกรีไซเคิลโดยระบบเทศบาล ทำให้ฉลากที่ระบุ "รีไซเคิลได้" บนผลิตภัณฑ์ที่เป็นปัญหานั้นไม่เป็นไปตามที่ได้กล่าวอ้างตามข้อกำหนดทางกฎหมายส่งผลให้บริษัทมีความเสี่ยงที่จะเผชิญคดีความทางกฎหมายฐานทำการตลาดที่หลอกลวง¹⁰²

ขอยกบริษัทหนึ่งขึ้นมาเป็นตัวอย่างเป็นตัวอย่างโดยเฉพาะในปี 2563 ทาง Mondelēz ได้รายงานต่อมูลนิธิ Ellen MacArthur ว่า 93% ของบรรจุภัณฑ์ทั้งหมดของบริษัทซึ่งรวมสัดส่วนที่สำคัญของบรรจุภัณฑ์พลาสติกด้วยนั้นได้รับการ "ออกแบบมาเพื่อรองรับการรีไซเคิลในอนาคต" แต่ยอมรับว่าบรรจุภัณฑ์พลาสติกส่วนใหญ่ "ปัจจุบันยังไม่ได้อรีไซเคิล ในทางปฏิบัติและตามขนาด" ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาว่าสามารถรีไซเคิลได้ภายใต้คำจำกัดความของมูลนิธิในเรื่อง Global Commitment¹⁰³ "ซึ่งแท้จริงแล้ว สัดส่วนที่ตรงตามคำจำกัดความนั้นมีเพียง 2% เท่านั้น¹⁰⁴ ยิ่งไปกว่านั้น Mondelēz ยังอ้างอิงตัวเลขการรีไซเคิล 93% บนเว็บไซต์ แต่ชี้แจงว่าในความเป็นจริงมีเพียง 2% ของบรรจุภัณฑ์พลาสติกของบริษัทเท่านั้นที่สามารถนำไปรีไซเคิลได้¹⁰⁵

ขณะที่เดียวกันบรรจุภัณฑ์บางประเภทก็ไม่สามารถนำไปรีไซเคิลได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากการออกแบบของบรรจุภัณฑ์เองเช่น ห่อและซองขนาดเล็กที่มักประกอบด้วยวัสดุที่แตกต่างกันหลายชั้น¹⁰⁶ บรรจุภัณฑ์ลักษณะนี้มีการใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศซีกโลกเหนือสำหรับผลิตภัณฑ์ต่างๆ ไล่เรียงตั้งแต่ขนมขบเคี้ยวไปจนถึงอาหารสัตว์รวมทั้งยังแพร่หลายในอินเดียและบางประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยใช้เป็นบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าและผิวกายและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ และทำการตลาดกับครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำ¹⁰⁷ แม้ Unilever จะอ้างว่าได้พัฒนากระบวนการกู้คืนโพลีเอทิลีน (ซึ่งเป็นส่วนประกอบหลัก) จากของดังกล่าว แต่ก็ยังไม่ได้รับการพิสูจน์ว่าใช้งานได้จริงในเชิงพาณิชย์¹⁰⁸ ส่วนโครงการรีไซเคิลขยะที่ยืดหยุ่นได้อีกโครงการหนึ่ง (ชื่อว่า Materials Recovery for the Future) ก็พบว่าวัสดุที่รวบรวมมา มีคุณภาพไม่เพียงพอสำหรับการรีไซเคิลที่เหมือนกัน¹⁰⁹ ยังไม่ต้องพูดถึงความบกพร่องทางเทคโนโลยีการขนส่งและความประหยัดในการรวบรวมขยะพลาสติกลักษณะนี้ทำให้การรีไซเคิลไม่สามารถทำได้ในวงกว้าง

“การรีไซเคิลทางเคมี”

“การรีไซเคิลทางเคมี” เป็นประเด็นต่อไปของความพยายามที่ดำเนินสืบเนื่องมานับสิบปีโดยอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลและผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคเพื่อนำวัสดุสารอันตรายจากการรีไซเคิลสามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากพลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้งได้ แม้ว่ามีหลักฐานที่ขัดแย้งกันอยู่มากมาย

ปัจจุบันเทคโนโลยีเชิงพาณิชย์ที่ได้รับการส่งเสริมจากอุตสาหกรรมว่าเป็น “การรีไซเคิลทางเคมี” หรือ “การรีไซเคิลขั้นสูง” เกี่ยวข้องอย่างใดอย่างหนึ่งกับกระบวนการแปรพลาสติกเป็นเชื้อเพลิง (plastic-to-fuel) นั่นคือ กระบวนการแก๊สซิฟิเคชัน (gasification) และกระบวนการไพโรไลซิส (pyrolysis) ซึ่งทั้ง 2 กระบวนการใช้ความร้อนให้ พอลิเมอร์แตกตัวแต่แทนที่จะเป็นในรูปแบบของโมโนเมอร์ ก็จะเป็นส่วนผสมของก๊าซที่อุดมไปด้วยไฮโดรเจนที่เรียกว่า “syngas” หรือส่วนผสมของไฮโดรคาร์บอนที่เป็นก๊าซและของเหลวในทางทฤษฎี ผลผลิตเหล่านี้สามารถแปรรูปเพื่อสร้างโมโนเมอร์ของโอเลฟิน (olefin monomers) ซึ่งใช้ผลิตพลาสติกใหม่ได้แต่ในทางปฏิบัติ syngas นี้ไม่มีคุณภาพเพียงพอ¹¹⁰ และพร้อมใช้กลับเป็นเชื้อเพลิง¹¹¹ เมื่อมีการเผาไหม้ ก็จะปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปริมาณที่มากพอ ๆ กับเชื้อเพลิงฟอสซิลทั่วไป¹¹² ทำให้ข้ออ้าง “รีไซเคิล” เป็นเรื่องที่ไร้เหตุผล ความจริงที่ว่าองค์กรแนวหน้าของภาคปิโตรเคมีของสหรัฐอเมริกา อย่างสมาคมเคมีวิทยาแห่งสหรัฐฯ (American Chemistry Council หรือ ACC) ได้ตั้งเรื่องกฎระเบียบควบคุมที่แสนพิถีพิถันของการรีไซเคิลทางเคมีว่า “โรงงานรีไซเคิลขั้นสูงรับวัตถุดิบพลาสติกเพื่อเปลี่ยนเป็นเชื้อเพลิงที่มีคุณค่าและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม” และ “กฎระเบียบควรระบุบริษัทที่ผลิตเชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมจากวัตถุดิบพลาสติก หลังการใช้งานในฐานะผู้ผลิตพลังงานทางเลือก”¹¹³ นั้นชี้ให้เห็นชัดเจนว่าอุตสาหกรรมเน้นความสำคัญไปที่ใดหนึ่งในผู้สนับสนุนไพโรไลซิสรายใหญ่คือ ดาว เคมิคอล (Dow Chemical) ยอมรับกับแนวร่วมการรีไซเคิลแห่งชาติ (National Recycling Coalition) ว่าโครงการของบริษัท “ไม่ใช้การรีไซเคิล”¹¹⁴

ยิ่งไปกว่านั้นแม้ว่าผลที่ได้จากโรงงานแปรรูปพลาสติกเป็นเชื้อเพลิงถูกนำไปสร้างเป็นพลาสติกชนิดใหม่แต่ก็เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลายขั้นตอนที่ใช้พลังงานเข้มข้นและปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับสูง การศึกษาต่างๆ ระบุถึงศักยภาพการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของการเปลี่ยนพลาสติกเป็นเชื้อเพลิงที่เกินจริงโดยสันนิษฐานว่าพลาสติกที่ผ่านกระบวนการแล้วจะถูกนำไปเผาและหลีกเลี่ยงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวข้อง¹¹⁵ และโดยการใช้ได้เอง อย่างไรก็ตามจะทำให้เกิดขึ้นได้โดยการเผาไฮโดรคาร์บอนบางชนิดที่เกิดขึ้นในกระบวนการ โดยการเผาขยะพลาสติกในปริมาณมหาศาล ดังนั้นยังโรงงานแปรรูปพลาสติกเป็นเชื้อเพลิงใช้พลังงาน

มายาคติ

©Shutterstock

ระหว่างมกราคมถึงกรกฎาคม ปี 2561 มาเลเซียนำเข้าพลาสติก 754,000 เมตริกตัน จากประเทศต่าง ๆ รวมถึงสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เบลเยียม เยอรมนี สเปน สวีเดน และสวิตเซอร์แลนด์ © Nandakumar S. Haridas / Greenpeace

เรื่องจริงที่เกิดขึ้น

จากภายนอกน้อยลง การปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) จากโรงงาน ก็ยังมากขึ้น และผลผลิตของโอเลฟินของโรงงานก็ยังไม่ลดลง¹¹⁶

เมื่อระบบ gasification ใช้ขยะมูลฝอยชุมชนเป็นวัตถุดิบ ศักยภาพในการทำให้เกิดโลกร้อนในระดับโลก (global heating potential) จะมากกว่าการผลิตพลาสติกบริสุทธิ์ 7 เท่า หากไม่นับ “การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่หลีกเลี่ยงได้” จากการเผาขยะ¹¹⁷ น้ำมันที่ผลิตได้จากกระบวนการไพโรไลซิส (Pyrolysis) นั้นก็ไม่บริสุทธิ์มากพอที่จะผลิตโอเลฟิน หากเป็นการทำให้บริสุทธิ์โดยใช้พลังงานแบบเข้มข้นและมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับสูงในครั้งแรก หรือผสมกับวัตถุดิบบริสุทธิ์ในปริมาณที่มากขึ้น ก็ยังจะสันคลอนข้ออ้างของเทคโนโลยีคาร์บอนต่ำนอกจากนี้กระบวนการไพโรไลซิสและแก๊สซิฟิเคชัน (gasification) ยังปล่อยสารก่อมะเร็ง (carcinogens) และสารพิษอื่น ๆ ¹¹⁸

ท้ายที่สุดแล้ว ความคุ้มทุนของ “การรีไซเคิลทางเคมี” นั้นเป็นไปได้ หากไม่มีเงินอุดหนุนอย่างมหาศาลจากรัฐบาล เนื่องจากมูลค่าที่ต่ำของขยะพลาสติกที่นำมาใช้สารป้อนสำหรับกระบวนการผลิต¹¹⁹ ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจที่ตามตัวเลขของ American Chemistry Council (ACC) การลงทุนโรงงานปิโตรเคมีของสหรัฐฯที่ใช้ก๊าซธรรมชาติจากหินดินดาน (shale gas) กำลังแซงหน้าการลงทุน “การรีไซเคิลทางเคมี” มากกว่า 12 ต่อ 1 ¹²⁰ แทนที่เราจะจำกัดการผลิตพลาสติก “การรีไซเคิลทางเคมี” จึงกลายเป็นข้ออ้างในการเพิ่มการผลิตพลาสติก¹²² ไม่ว่าในกรณีใด เช่นเดียวกับการรีไซเคิลเชิงกล (mechanical recycle) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลจะไม่สนใจและทำให้มันประสบความสำเร็จหากการรีไซเคิลทางเคมีเริ่มเป็นตัวบ่อนทำลายการผลิตพลาสติกบริสุทธิ์ นอกจากนี้ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในโรงงานที่ใช้เทคโนโลยีดังกล่าว จะต้องมียะพลาสติกป้อนในปริมาณที่สม่ำเสมอ จึงจะนำมาเป็นเหตุผลในการเพิ่มการผลิตพลาสติกบริสุทธิ์

ความร่วมมือของแบรนด์สินค้ารายใหญ่กับอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิล

แม้การรีไซเคิลพลาสติกจะไม่ประสบความสำเร็จ แต่อุตสาหกรรมผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) ก็ยังทำงานร่วมกับกลุ่มอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลปิโตรเคมีและบรรจุก๊าซ เพื่อส่งเสริมการรีไซเคิล รวมถึงคัดค้านกฎหมายที่จำกัดการใช้บรรจุภัณฑ์แบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง และ/หรือนำสิ่งที่เรียกว่า “การรีไซเคิลทางเคมี” มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของคำมั่นสัญญา “เศรษฐกิจหมุนเวียน” (circular economy) ของตน อุตสาหกรรมปิโตรเคมีตระหนักดีถึงข้อสงสัยเกี่ยวกับศักยภาพทางเศรษฐกิจและข้อจำกัดทางเทคนิคของพลาสติกรีไซเคิลมานานหลายทศวรรษ¹²³ โดยเบื้องต้นบริษัทผู้ผลิตน้ำมันได้ก่อตั้งโครงการรีไซเคิลของตนเองแต่เมื่อไม่นานมานี้อุตสาหกรรมน้ำมันได้พึ่งพาการลงทุนที่มุ่งไปที่โครงสร้างพื้นฐานในระดับพื้นที่และการวิจัยและการพัฒนาที่มีอยู่แล้ว¹²⁴ พร้อมกับการลอบบี้เพื่อการลงทุนภาครัฐ¹²⁵ โดยในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษที่ 1980 บรรดาผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมน้ำมันยังประสบความสำเร็จในการลอบบี้เพื่อนำมาสนับสนุนให้รัฐให้บังคับใช้สัญลักษณ์การรีไซเคิลพลาสติกซึ่งเป็นสัญลักษณ์มาตรฐานที่ใช้กันทั่วโลกบนบรรจุภัณฑ์พลาสติกทั้งหมด ด้วยวิธีการนี้อุตสาหกรรมจึงประสบความสำเร็จอย่างมากในการโน้มน้าวใจสาธารณชนว่าพลาสติกทั้งหมดสามารถนำไปรีไซเคิลได้และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อปกป้องธุรกิจหลักที่ทำกำไรได้สูงในการขายพลาสติกบริสุทธิ์ซึ่ง

ไม่ใช่พลาสติกที่ผ่านการรีไซเคิลมาแล้ว¹²⁶ ถึงแม้ว่าสาธารณชนจะยังมีข้อสงสัยเพิ่มมากขึ้นว่าวัสดุทุกชนิดที่ส่งไปรีไซเคิลนั้นถูกนำไปรีไซเคิลจริงหรือไม่ และยังมีคุณสมบัติสูงเกี่ยวกับความสามารถในการรีไซเคิลของพลาสติกและอัตราการมีส่วนร่วมในการรีไซเคิล¹²⁷

แม้จะรู้ดีถึงข้อบกพร่องทางเศรษฐกิจและทางเทคนิคของการรีไซเคิลพลาสติก กระนั้นภาคธุรกิจเชื้อเพลิงฟอสซิล/ปิโตรเคมีและเหล่าบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) กลับร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมการรีไซเคิลว่าเป็นวิธีแก้ปัญหาเบื้องต้นสำหรับวิกฤตพลาสติกและคัดค้านการจำกัดการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง

แม้ว่าเรื่องนี้สืบสาวไปถึงแรงบันดาลใจของพวกเขาภายใต้กลุ่ม Keep America Beautiful ซึ่งจัดตั้งขึ้นในช่วงคริสต์ทศวรรษ 1950 เพื่อสนับสนุนแนวคิดที่ว่าขยะเป็นความรับผิดชอบของผู้บริโภค ไม่ใช่บริษัท องค์กรดังกล่าว ยังคงแข็งกร้าวและเหนียวแน่นจนถึงทุกวันนี้และมีสมาชิกสำคัญๆ รวมอยู่ในคณะกรรมการบริหาร อาทิ Blue Triton Brands (เดิมชื่อ Nestlé Waters North America¹²⁸, Mars, PepsiCo และ Dow Chemical ¹²⁹ ในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1980 เมื่อต้องเผชิญกับการคุกคามของกฎหมายต่อต้านพลาสติกทั้งจากรัฐบาลในระดับมลรัฐและรัฐบาลกลางมีรายงานว่าบรรดาอุตสาหกรรมพลาสติกของสหรัฐฯได้ทุ่มงบหลายล้านดอลลาร์สหรัฐฯเพื่อดำเนินการรณรงค์และประชาสัมพันธ์¹³⁰ โดยแกนนำของอุตสาหกรรมอย่างสมาคมอุตสาหกรรมพลาสติก หรือ Society of the Plastics Industry (ภายหลังเป็น Plastics Industry Association หรือ PLASTICS ¹³¹ ได้จัดตั้งสภาสำหรับแก้ปัญหาขยะ หรือ Council for Solid Waste Solutions¹³² ซึ่งมีรายงานว่าเกี่ยวข้องกับเชื้อเพลิงฟอสซิลและกลุ่มบริษัทพลาสติก รวมถึง Amoco, Chevron, Dow, DuPont, Exxon และ Mobil ตลอดจนบริษัทชั้นนำในกลุ่มบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) อย่าง Procter & Gamble¹³³ แม้หลายคนในอุตสาหกรรมทราบมานานแล้วว่าการรีไซเคิลพลาสติกมีความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจและทางเทคนิคที่นำทั้งยา¹³⁴ แต่ทางสมาคมและอุตสาหกรรมในวงกว้างทั่วทั้งสหรัฐอเมริกาต่างประสบความสำเร็จในการหลีกเลี่ยงภัยคุกคามของการจำกัดบรรจุภัณฑ์พลาสติกโดยสนับสนุนการรีไซเคิลพลาสติก¹³⁵ บรรดาบริษัทต่าง ๆ รวมถึง Amoco และ Mobil ยังตั้งโครงการรีไซเคิลระยะสั้นด้วยตนเอง¹³⁶ แม้ว่าในอีกไม่นานภาคธุรกิจจะเริ่มแบกรับต้นทุนส่วนใหญ่ในการรีไซเคิลพลาสติก¹³⁷

ในรายงานการสืบสวนสอบสวนของ National Public Radio ในปี 2563 Larry Thomas อดีตประธาน PLASTICS ได้เน้นย้ำถึงจุดเด่นที่ชัดเจนเบื้องหลังแผนการรีไซเคิลของอุตสาหกรรมโดยกล่าวว่า “หากประชาชนคิดว่าการรีไซเคิลนั้นได้ผลประชาชนก็จะไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม” Thomas กล่าวต่อว่า “รู้ไหมกลุ่มอุตสาหกรรมไม่สนใจที่จะทุ่มเงินหรือความพยายามในการรีไซเคิลเพราะพวกเขาต้องการขายพลาสติกบริสุทธิ์ไม่มีใครที่เป็นผู้ผลิตพลาสติกบริสุทธิ์ที่ต้องการสิ่งที่จะเข้ามาแทนที่แบบจำลองทางธุรกิจของอุตสาหกรรมคือการผลิตพลาสติกบริสุทธิ์ให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น” ¹³⁸

กลุ่มจัดตั้งกลุ่มใหม่ที่พยายามผลักดันการรีไซเคิลในทำนองเดียวกัน คือ Alliance to End Plastic Waste (แนวร่วมเพื่อยุติขยะพลาสติก) ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี 2562 โดยครั้งนี มีบริษัทรายใหญ่ 2 รายในกลุ่มบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) อย่าง PepsiCo และ Procter & Gamble เข้าร่วมเคียงคู่กับอุตสาหกรรมน้ำมันและพลาสติกอีกหลายสิบราย¹³⁹ ซึ่งกลุ่มแนวร่วมนี้ได้ให้การสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ¹⁴⁰ ที่มีเป้าหมายเพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของการรีไซเคิลรวมถึงพัฒนาเทคโนโลยีของ “การรีไซเคิลทางเคมี” ต่างๆ กระนั้นจนถึงขณะนี้ก็ยังไม่บรรลุความสำเร็จสำคัญใดๆ ที่จะประกาศออกมาได้ขณะที่โครงการของกลุ่มที่มีการประชาสัมพันธ์ไว้มากอย่าง Renew Oceans ที่มุ่งรีไซเคิลขยะพลาสติกจาก

ALLIANCE TO END PLASTIC WASTE

ความกระตือรือร้นในการรีไซเคิลพลาสติกของกลุ่ม Alliance to End Plastic Waste สอดคล้องกับความมุ่งมั่นของกลุ่มสมาชิกในการสกัดเชื้อเพลิงฟอสซิลและการผลิตพลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้ง

กลุ่ม Alliance to End Plastic Waste สนับสนุนโครงการที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาโครงสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการรีไซเคิล แต่ยังไม่มีการประกาศความสำเร็จที่สำคัญใด ๆ ในทางกลับกันโครงการที่มีการประชาสัมพันธ์อย่างมากคือ Renew Oceans โครงการรีไซเคิลขยะพลาสติกในแม่น้ำคงคาของอินเดีย ซึ่งเพิ่งโดนปิดไป หลังตกเป็นข้อครหาว่ามีการเก็บขยะได้เพียงแค่ 1 ตันเท่านั้น

Industry-Led Program to Solve Plastic Waste Problem Falls by Wayside

Funded by some of the world's biggest oil and chemicals companies, Renew Oceans has failed to meet its goal of keeping plastic waste in the Ganges River from entering the ocean surrounding India.

Clare Goldsberry | Jan 19, 2021

The plastics industry has devoted tremendous resources to trying to solve the plastic waste challenge, even if anti-plastic activists are loath to recognize the efforts. Sometimes, though, the industry gives itself a black eye, as is seemingly the case with Renew Oceans. Funded by some of the world's biggest oil and chemicals companies, Renew Oceans has failed to meet its intended goal of keeping plastic waste in the Ganges River from entering the ocean surrounding India.

According to a Reuters report, the "closure of Renew Oceans... is a sign that an industry whose

แม่น้ำคงคาของอินเดีย เพิ่งปิดตัวลงหลังถูกกล่าวหาว่ารวบรวมขยะได้เพียง 1 เมตริกตันเท่านั้น¹⁴¹ ทั้งนี้ สถานะองค์กรการกุศลของกลุ่ม Alliance ได้ตบย้ำความจริงที่ว่ากลุ่มดังกล่าวที่ถูกจัดตั้งขึ้นนี้เป็นโครงการของ ACC ซึ่งเป็นตัวแทนของบริษัทเคมีภัณฑ์ พลาสติก และบรรจุภัณฑ์ที่เกือบ 150 แห่ง¹⁴³ โดย ACC เองก็คือตัวการที่ต่อต้านกฎหมายห้ามใช้ถุงพลาสติกมาตั้งแต่ต้น¹⁴⁴ และมีการใช้เงินมากกว่า 9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ระหว่างปี 2550-2553 ในการขัดขวางการออกกฎหมายดังกล่าวในแคลิฟอร์เนียและซีแอตเทิล¹⁴⁵

ส่วนกลุ่มจัดตั้งในสังกัด ACC กลุ่มอื่น ๆ ยังมีโครงการ Wrap Recycling Action ซึ่งสนับสนุนให้ผู้บริโภคในสหรัฐฯ ทิ้งกระดาษห่อ ถุง และบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่น (flexible packaging) ที่ร้านค้า ซึ่งทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด เพราะแม้ว่าพลาสติกและบรรจุภัณฑ์ที่ถูกทิ้งเหล่านั้นจะได้รับการรีไซเคิล (ในกรณีที่ได้รับการรีไซเคิลทั้งหมด) มันก็จะเป็นการถาวรไซเคิล คือ วัสดุถูกนำกลับมาใช้ใหม่เหมือนกันแต่คุณภาพจะลดลงเรื่อย ๆ จนในที่สุดต้องกลายเป็นขยะ¹⁴⁶ และ Materials Recovery for the Future (MRFF) โครงการวิจัยที่มีสมาชิกและผู้สนับสนุนจากรัฐในกลุ่มบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) ได้แก่ Johnson & Johnson, KraftHeinz, Mars, Mondelez, Nestlé, PepsiCo, Procter & Gamble, SC Johnson, Unilever และ Walmart¹⁴⁷ โดย MRFF ตั้งเป้าที่จะบุกเบิกการรีไซเคิลบรรจุภัณฑ์แบบยืดหยุ่นหลังการบริโภคแต่ในทางปฏิบัติจะเน้นไปที่โอกาสในการถาวรไซเคิลเป็นหลัก¹⁴⁸

ล่าสุด ACC ได้โน้มน้าวรัฐบาลสหรัฐฯ ให้คัดค้านกฎหมายต่อต้านพลาสติกในเคนยาเพื่อขยายตลาดส่งออก¹⁴⁹ และยืนยันเป็นฝ่ายตรงข้ามต่อกฎหมายพลาสติกในประเทศตั้งแต่แรกเริ่มผ่านองค์กรจัดตั้งคือ Progressive Bag Alliance¹⁵⁰ และหันมาส่งเสริมสนับสนุนแนวทางที่เรียกว่า "การรีไซเคิลขั้นสูง"¹⁵¹ ขณะเดียวกันบริษัทได้ให้คำมั่นที่จะตรวจสอบให้แน่ใจว่าบรรจุภัณฑ์พลาสติกทั้งหมดนั้นมีการ "นำกลับมาใช้ซ้ำ, รีไซเคิล หรือนำใช้ประโยชน์ใหม่" แต่ไม่ควรรักษาเป็นภายในปี 2583¹⁵² ซึ่งเวลาดังกล่าวแทบจะไม่สอดคล้องกับเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกให้ได้ 45% ในปี 2573 เพื่อรักษาอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกไม่ให้เพิ่มไปกว่า 1.5 องศาเซลเซียส¹⁵³

ทั้งนี้ PLASTICS ผู้สืบทอดเจตนาต่อจาก Society of the Plastics Industry (สมาคมอุตสาหกรรมพลาสติกสหรัฐฯ) ร่วมกับ ACC ดำเนินการล็อบบี้อย่างต่อเนื่องทั่วทั้งสหรัฐอเมริกาและประสบความสำเร็จในการกดดันให้สมาชิกสภานิติบัญญัติของรัฐในการเสนอร่างกฎหมายที่ต่อต้านการแบนพลาสติก¹⁵⁴ สำหรับกลุ่ม PLASTICS นี้ไม่มีการเปิดเผยรายชื่อของสมาชิก แม้จะทราบกันว่า Coca-Cola, PepsiCo และ SC Johnson เคยเป็นสมาชิกอยู่แต่ได้ออกไปในปี 2562 ตามแรงกดดันของสาธารณชน¹⁵⁵ บรรดาบริษัทในกลุ่มผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) รวมทั้ง PepsiCo และ Unilever ได้ร่วมกับ ACC, PLASTICS และอื่น ๆ ในการสนับสนุนร่างกฎหมาย RECOVERY ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเสนอเงินสนับสนุน 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐในการกระตุ้นการรีไซเคิลในขณะที่จำกัดเงินทุนสำหรับการเผา แต่ไม่ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการลดการผลิตพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งแต่อย่างใด¹⁵⁶ นอกจากนี้มีรายงานว่ากลุ่ม The Recycling Partnership ซึ่งมีสมาชิกอย่าง PepsiCo, Colgate-Palmolive, Nestlé และ Procter & Gamble รวมกับ ACC¹⁵⁷ กำลังดำเนินการตามวาระที่คล้ายคลึงกัน ด้วยการเรียกร้องให้มีการลงทุนด้านการรีไซเคิล แต่กลับล้มเหลวในการสนับสนุนการนำกฎหมายระดับรัฐที่กำหนดให้มีระบบมัดจำขวดพลาสติก (แม้ว่ากฎหมายดังกล่าวและโครงสร้างพื้นฐานในการเก็บรวบรวมขยะจะแสดงให้เห็นถึงอัตราการเก็บขยะมีการเพิ่มขึ้นอย่างมาก)¹⁵⁸ ทั้งนี้ กิจกรรมการวิ่งเต้นล็อบบี้ดังกล่าวไม่ได้จำกัดเฉพาะในสหรัฐอเมริกา โดย Coca-Cola, Danone, L'Oréal และ Nestlé พร้อมด้วยบริษัทพลาสติกและบรรจุภัณฑ์จำนวนหนึ่ง รวมถึง Alpla และ Greiner ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มบริษัทสัญชาติออสเตรียที่ชื่อว่า Packaging With a Future¹⁵⁹ ซึ่งสนับสนุนให้พึ่งพาบรรจุภัณฑ์พลาสติก¹⁶⁰ และคัดค้าน

ข้อเสนอการให้โควตาขั้นต่ำสำหรับสัดส่วนบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ซ้ำที่ขายโดยกลุ่มผู้ค้าปลีก¹⁶¹

นอกเหนือจากการล็อบบี้ร่วมกันแล้ว กลุ่มบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) ยังได้ร่วมมือกับบริษัทเชื้อเพลิงฟอสซิลเพื่อผลักดัน "การรีไซเคิลทางเคมี" หรือ "การรีไซเคิลขั้นสูง" ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งอย่างต่อเนื่อง โดยหนึ่งในกลุ่มบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) ชั้นนำของโลกอย่าง Procter & Gamble ได้พัฒนากระบวนการของตนเองในการทำให้โพลีพรอพิลีน (polypropylene) บริสุทธิ์และรีไซเคิลโพลีพรอพิลีนที่ปนเปื้อนโดยใช้ตัวทำละลายก๊าซ¹⁶² และอนุญาตให้บริษัท PureCycle มีสิทธิใช้กระบวนการนี้ด้วย¹⁶³ และร่วมมือกับ Nestlé เพื่อพัฒนาบรรจุภัณฑ์ใหม่¹⁶⁴ พร้อมลงนามในข้อตกลงการจัดหาสินค้ากับ L'Oréal¹⁶⁵ นอกจากนี้บริษัทยังได้ร่วมมือกับซัพพลายเออร์บรรจุภัณฑ์สินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) อีกสองราย ได้แก่ Total บริษัทยักษ์ใหญ่ด้านปิโตรเคมี ซึ่งมีความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ที่ครอบคลุมข้อตกลงการจัดหาของสหรัฐฯ และความมุ่งมั่นในการสำรวจความเป็นไปได้ของโรงงานในยุโรป¹⁶⁶ และบริษัทบรรจุภัณฑ์ Aptar ที่มีการก่อตั้งแนวร่วมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกัน¹⁶⁷ โดยเมื่อเดือนพฤษภาคม 2564 มีการรวมกลุ่มฟ้องร้องดำเนินคดีโดยกล่าวหาว่าผู้บริหารของ PureCycle พยายามทำให้เกิดความเข้าใจผิดรวมถึงการกล่าวเกินจริงถึงประสิทธิภาพของเทคโนโลยีของบริษัท¹⁶⁸

Coca-Cola¹⁶⁹, Danone¹⁷⁰, L'Oréal¹⁷¹ และ PepsiCo¹⁷² ได้ร่วมลงนามในข้อตกลงการจัดหาขวดรีไซเคิลกับ Loop Industries บริษัทสตาร์ทอัพในแคนาดาที่พัฒนาโครงการใหม่ซึ่งเป็นการสังเคราะห์พอลิเมอร์แบบย้อนกลับโดยใช้ความร้อนต่ำและไม่มีแรงดัน (low-heat, pressureless depolymerization project) ภายใต้ความร่วมมือกับ Indorama บริษัทยักษ์ใหญ่ด้านพลาสติก¹⁷³ บริษัท Loop Industries อ้างว่ากระบวนการดังกล่าวสามารถผลิตเม็ดพลาสติก PET บริสุทธิ์เกรดอาหารจากการรีไซเคิลขยะพลาสติกในทุกสภาพ (สี- ความโปร่งใส) รวมถึงพลาสติกที่แตกตัวในมหาสมุทร¹⁷⁴ ทั้งนี้ในปี 2563 ทาง PepsiCo และ L'Oréal ยังคงอ้างถึงความเกี่ยวข้องของบริษัทร่วมกับ Loop (โดยคำอธิบายในกรณีของ PepsiCo คือระบุว่า "หุ้นส่วน" กับ) เพื่อเป็นหลักประกันยืนยันความมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทยักษ์ใหญ่ เหล่านี้¹⁷⁵ อย่างไรก็ตาม ในช่วงปลายปี 2563 ทาง Loop ต้องเผชิญกับข้อกล่าวหาจากบริษัทวิจัยการลงทุน Hindenburg ที่ระบุว่า Loop กล่าวถึงประสิทธิภาพและศักยภาพทางการเงินของตัวเทคโนโลยีเกินจริง¹⁷⁶ สองสัปดาห์ต่อมา Coca-Cola ได้ยกเลิกสัญญาข้อตกลงกับ Loop หลังจากที่บริษัทไม่สามารถส่งมอบงานได้ภายในวันที่ตกลงกันไว้¹⁷⁷ หลังจากนั้นไม่นานก็มีการตรวจสอบโดยอิสระ¹⁷⁸ ซึ่งได้รับมอบหมายจากทาง Loop เพื่อยืนยันถึงความเป็นไปได้ทางเทคนิคของกระบวนการ¹⁷⁹ แต่ Hindenburg ก็ได้กลับด้วยการระบุข้อบกพร่องมากมายในระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์และตั้งข้อสังเกตว่าไม่ว่าในกรณีใดความเสี่ยงในการตอบคำถามเกี่ยวกับผลลัพธ์ของกระบวนการและความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจก็ทำให้โครงการของบริษัทนี้ "ไม่มีความหมายอย่างยิ่ง"¹⁷⁹ ขณะนี้ Loop กำลังเผชิญกับคดีฟ้องร้องในข้อหาฉ้อโกงหลักทรัพย์¹⁸⁰

ในขณะที่ Loop อย่างน้อยที่สุด นำเสนอเทคโนโลยี "พลาสติกเพื่อพลาสติก" (plastic-to-plastic technology) แต่บรรดาบริษัทในกลุ่มผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) กลับร่วมมือกับอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลและบริษัทด้านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาโรงงานไพโรไลซิส (pyrolysis) เพื่อเปลี่ยนพลาสติกเป็นเชื้อเพลิง ตัวอย่างเช่น Mars และ Nestlé ร่วมกับ Total และ Recycling Technologies¹⁸¹ กลุ่มผู้ซื้อพลาสติกที่จัดการกระบวนการไพโรไลซิสจากกลุ่มผลิตภัณฑ์ TruCircle ของ SABIC บริษัทในเครือ Saudi Aramco¹⁸² ได้แก่ Unilever ซึ่งใช้สำหรับแบรนด์ Knorr¹⁸³, Magnum¹⁸⁴, และ Mars ซึ่งเริ่มใช้ในบรรจุภัณฑ์อาหารสัตว์¹⁸⁵ ส่วน Procter & Gamble ประกาศว่าจะใช้เม็ดพลาสติกที่ผ่านการรีไซเคิลทางเคมีจาก Indorama¹⁸⁶

อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิล ขยายการผลิตพลาสติก ซึ่งคุกคามสภาพภูมิอากาศและสุขภาพของมนุษย์

การส่งเสริมการรีไซเคิล(และ"การรีไซเคิลขั้นสูง")ทั่วทั้งภาคอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลและปิโตรเคมี แสดงออกถึงความมุ่งมั่นที่จะจัดการกับวิกฤตมลพิษพลาสติกในขณะที่ยังเดินหน้าลงทุนอย่างมหาศาลในโครงสร้างพื้นฐานใหม่เพื่อขุดเจาะน้ำมันและก๊าซเพื่อใช้ผลิตพลาสติกบรรจุภัณฑ์ต่อไป¹⁸⁷ การที่บริษัทเชื้อเพลิงฟอสซิลลงทุนอย่างมหาศาลทั้งการสำรวจและผลิตฟอสซิลใหม่¹⁸⁸ การขยายโรงงานแยกก๊าซอีเทน¹⁸⁹ และการผลิตพลาสติกบรรจุภัณฑ์ที่ช่วยขจัดห่วงโซ่ใหม่ใช้ให้เห็นว่า บริษัทเหล่านี้ไม่มีวี่แวงที่จะเปลี่ยนแปลงทั้งระบบไปสู่พลาสติกรีไซเคิล การศึกษาของมูลนิธิ Minderoo พบว่าจากผู้ผลิตโพลีเมอร์ 100 รายใหญ่ที่สุดของโลก ไม่มีรายใดที่จัดหาวัตถุดิบจากวัสดุรีไซเคิลหรือวัสดุชีวภาพมากกว่า 2%¹⁹⁰ หากธุรกิจดำเนินไปเช่นนี้ ฝ่ายอุตสาหกรรมคาดการณ์ว่าการผลิตพลาสติกจะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าภายในปี 2573-2578 และเพิ่มขึ้นสามเท่าภายในปี 2593 เมื่อเทียบกับปี 2558¹⁹¹ การคาดการณ์แบบเต็มระบุว่า ภายในปี 2593 ภาคการผลิตพลาสติกจะมีสัดส่วนงบประมาณคาร์บอน(carbon budget) ประมาณ 10-13% ของโลก (งบประมาณคาร์บอนหมายถึงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ยังปล่อยออกสู่บรรยากาศโลกได้โดยไม่ทำให้อุณหภูมิเฉลี่ยผิวโลกเพิ่มสูงไปกว่า 1.5 องศาเซลเซียส)¹⁹²

ที่มีประชากรผิวสีอาศัยอยู่มากกว่าค่าเฉลี่ยและยังเป็นกลุ่มที่มียารายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอีกด้วย²⁰²

เมื่อพิจารณาถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในช่วงหลังการใช้งานของพลาสติก การปล่อยสารพิษจากโรงงานเผาขยะพลาสติกและวัสดุอื่นๆซึ่งรวมเรียกว่าโรงไฟฟ้าขยะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยในชุมชนบริเวณใกล้เคียง²⁰³ ในสหรัฐอเมริกาโรงไฟฟ้าขยะประมาณ 80% ตั้งอยู่ในชุมชนที่มีรายได้น้อย ชุมชนคนผิวสี หรือทั้งสองอย่าง²⁰⁴ ส่วนโรงไฟฟ้าขยะที่สร้างขึ้นในสหราชอาณาจักรก็มีรูปแบบเดียวกันคือมีแนวโน้มถึง 3 เท่าที่จะสร้างขึ้นในชุมชนที่ยากจนที่สุดมากกว่าในชุมชนที่ร่ำรวยที่สุดยิ่งไปกว่านั้นโรงไฟฟ้าขยะในสหราชอาณาจักรที่มีอยู่ก็มักจะถูกตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีประชากรผิวสีสูงกว่าค่าเฉลี่ย²⁰⁵ ขณะที่พื้นที่กลุ่มผิวก่อนขยับจะมีก็จะแสดงให้เห็นความไม่เป็นธรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน²⁰⁶

การค้าขยะพลาสติกยังส่งผลกระทบต่อชุมชนในประเทศซีกโลกใต้(Global South)ซึ่งในอดีตเป็นพื้นที่ที่ยุโรปและอเมริกาเหนือส่งออกขยะพลาสติกไปเป็นจำนวนมาก โดยอ้างการรีไซเคิลก่อนหน้านี้เป็นจุดหมายปลายทางของขยะจำนวนมากเหล่านั้น แต่ในปี 2561 จีนมีคำสั่งห้ามนำเข้าขยะพลาสติก หลังจากนั้นในช่วงแรกๆขยะพลาสติกจึงเปลี่ยนเส้นทางไปสู่ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแอฟริกา²⁰⁷ ก่อนที่ล่าสุดขยายไปยังตุรกีด้วย²⁰⁸

จากการวิจัยเชิงสืบสวนสอบสวนหลายครั้งพบว่าขยะที่ส่งออกจากประเทศในซีกโลกเหนือ (Global North) ถูกทิ้งอย่างผิดกฎหมายและก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมในชุมชนท้องถิ่น เช่น เจ้าหน้าที่ยกกรีนพีซจากอิตาลี สหราชอาณาจักร และมาเลเซีย พบขยะพลาสติกในครัวเรือนจากประเทศต่างๆเช่นสหราชอาณาจักร²⁰⁹, อิตาลี²¹⁰ และเยอรมนี กลุ่มผิวก่อนขยับถูกกฎหมายหลายแห่งในมาเลเซีย ขณะที่การสอบสวนของ BBC พบว่าขยะพลาสติกของอังกฤษถูกเผาใกล้ชุมชนในตุรกี²¹² ด้านการสอบสวนของกลุ่ม Frontline/NPR ในปี 2562 พบว่าขยะพลาสติกที่ส่งออกจากสหรัฐฯ ซึ่งคาดว่าจะนำไปรีไซเคิล กลับถูกทิ้งในชุมชนชาวอินโดนีเซีย²¹³ ส่วนทางการกรีกและไอบีเรียยังคงได้เถียงกันอย่างรุนแรงเกี่ยวกับการขนส่งขยะพลาสติกจากกรีซไปยังประเทศแอฟริกาตะวันตกอย่างผิดกฎหมายเมื่อปลายปี 2562²¹⁴

ข้อพิพาทดังกล่าวสามารถยืดเยื้อได้นานหลายปี ทั้งนี้ ระหว่างปี 2556-2557 มีตู้คอนเทนเนอร์ขนส่งขยะชุมชนและพลาสติกที่รีไซเคิลไม่ได้จากแคนาดาจำนวน 103 ตู้ถูกนำมาทิ้งอย่างผิดกฎหมาย²¹⁵ ในประเทศฟิลิปปินส์ แม้ว่าในที่สุด ตู้คอนเทนเนอร์ 69 ตู้จะถูกส่งกลับประเทศต้นทางในปี 2562 หลังจากที่มีการรณรงค์เรียกร้องให้ส่งคืนหลายครั้ง ส่วนตู้คอนเทนเนอร์ 26 ตู้ถูกทิ้งในหลุมฝังกลบแบบเปิด และที่เหลืออีกแปดตู้ยังคงไร้ค่าอธิบายใด ๆ จนถึงทุกวันนี้²¹⁶

ผลกระทบต่อความเป็นธรรมทางสิ่งแวดล้อม

หากปล่อยให้การขยายตัวของการผลิตพลาสติกดำเนินต่อไปจะไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของเราเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบต่อสุขภาพและสารก่อมะเร็ง(carcinogenic pollutants) ควบคู่ไปกับก๊าซเรือนกระจก(GHGs)ซึ่งถูกปล่อยออกมาในกระบวนการขุดเจาะเชื้อเพลิงฟอสซิลและการผลิตพลาสติก¹⁹³ และคุณภาพของชุมชนที่ตั้งอยู่ใกล้โรงงานแห่งใหม่(ในสหรัฐฯประเด็นดังกล่าวกลายเป็นภาระที่ชุมชนที่มีรายได้น้อยและชุมชนชาวผิวสีต้องแบกรับ)¹⁹⁴

พื้นที่ขุดเจาะเชื้อเพลิงฟอสซิล¹⁹⁵ โรงกลั่น¹⁹⁶และโรงงานปิโตรเคมี¹⁹⁷ล้วนปล่อยสารเคมีที่เป็นพิษและสารก่อมะเร็งขึ้นสู่อากาศ ทำให้ชุมชนใกล้เคียงและระบบนิเวศในท้องถิ่นตกอยู่ในความเสี่ยง ในกรณีของกระบวนการขุดเจาะก๊าซด้วยวิธี fracking มลพิษบนพื้นผิวและน้ำใต้ดินก็มีความสำคัญเช่นกัน¹⁹⁸ การศึกษาทางวิทยาศาสตร์เมื่อเร็วๆ นี้สรุปว่า "ไม่พบหลักฐานว่ากระบวนการขุดเจาะก๊าซด้วยวิธีfracking สามารถดำเนินการได้โดยไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์"¹⁹⁹

ในปี 2553 สหรัฐอเมริกา มีคน 17.6 ล้านคน (6% ของประชากร) อาศัยอยู่ภายในรัศมีหนึ่งไมล์จากแหล่งขุดเจาะน้ำมันหรือก๊าซที่ยังดำเนินการอยู่²⁰⁰ ตามรายงานล่าสุด Fossil Fuel Racism จัดทำโดยกรีนพีซสหรัฐอเมริกา, Gulf Coast Center for Law & Policy และ the Movement for Black Lives²⁰¹ พบว่า 56% ของ "การะมลพิษ" ของโรงกลั่นในสหรัฐฯ แบกรับโดยคนผิวสี (ซึ่งคิดเป็น 39% ของประชากรในประเทศ) และ 19% ของผู้มีรายได้น้อย (ซึ่งคิดเป็น 14% ของประชากร) ในส่วนของภาคปิโตรเคมี คนผิวสีได้รับผลกระทบจากภาคส่วนนี้แม้ยิ่งกว่าพวกเขาแบกรับ 66% ของการะมลพิษ ในขณะที่ 18% ตกอยู่กับผู้มีรายได้น้อยสำหรับโรงกลั่นและโรงงานปิโตรเคมีการะมลพิษส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่

A เมลินดา กิลส์ทำส่งดูการติดตั้งเสาธง Bayou Bridge ใกล้บ้านของเธอ ในเมืองยงฮิลล์ รัฐลุยเซียนา สหรัฐอเมริกา 2 มิถุนายน 2561 © Julie Dermansky / Greenpeace
B บ้านของลินน์ เมอร์ริ่ง ล้อมรอบไปด้วยขุดเจาะน้ำมันและก๊าซ 3 แห่ง โดยเริ่มเดินเครื่องมาตั้งแต่ปี 2554 เธอทราบจากปฏิกริยารุนแรงต่อสารเคมีและก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H2S) ที่ปล่อยออกมาจากบ่อน้ำมันเมืองคาร์เนล รัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา 19 มีนาคม 2558 © Les Stone / Greenpeace
C สุสานที่อยู่ถัดจากโรงงานกาฬโรค คาร์โบไนต์ในรัฐลุยเซียนา 15 มกราคม 2554 © Les Stone / Greenpeace
D เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2564 เกิดเหตุโรงงานเหมืองดีเคมีคอล ผู้ผลิตเม็ดพลาสติกชนิด EPS ระงับ ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการและพื้นที่ใกล้เคียงได้รับผลกระทบ โรงงานได้รับคำสั่งจากกระทรวงอุตสาหกรรมให้ย้ายไปตั้งในเขตอุตสาหกรรม
E 10 July 2021. Thailand. Explosion at expanded polystyrene factory Ming Dih Chemical on 5 July severely damaged the facility.
D และ **E** © Greenpeace / Chanklang Kanthong

เมื่อ 29 มีนาคม 2564 เกิดเหตุเพลิงไหม้ที่โรงกลั่น Balongan ของ Pertamina ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ ในอินโดนีเซีย ชาวตะวันตก อินโดนีเซีย มีผู้ได้รับบาดเจ็บมากถึง 5 ราย และต้องอพยพออกจากพื้นที่ 1,000 ราย
© Panji Purnomo / Greenpeace

น้ำเสียจากการสกัดก๊าซในชั้นหินดินดานที่ปนเปื้อนด้วยสารแขวนลอยที่ละลายน้ำ สารเติมแต่งที่ใช้ในการขุดเจาะก๊าซโลหะหนัก และวัสดุรังสีที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ในเบรดฟอร์ด รัฐเพนซิลวาเนีย สหรัฐอเมริกา 18 เมษายน 2555
© Les Stone / Greenpeace

ภูมิภาคที่มีการขยายการผลิตพลาสติก และความเกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่มีการเปิดเผยต่อสาธารณะเกี่ยวกับบริษัทที่กำลังขยายกิจการ และพื้นที่ที่คาดการณ์ว่าการผลิตพลาสติกจะเพิ่มขึ้นนั้นมีค่อนข้างจำกัด แต่อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์เมื่อไม่นานมานี้ของ มูลนิธิ Minderoo แสดงให้เห็นว่าบริษัทที่เราตรวจสอบในการจัดทำรายงานฉบับนี้ คือ Exxon, Shell, Saudi Aramco, Formosa และ Borealis เป็นหนึ่งในผู้ผลิตชั้นนำที่วางแผนจะเพิ่มกำลังการผลิตโพลีเอทิลีนระหว่างปี 2563-2568²¹⁷ และจากการวิเคราะห์พบว่า Exxon เป็น 1 ใน 3 ของผู้ผลิตที่มีการเพิ่มกำลังการผลิตมากที่สุด ขณะที่Shellโดดเด่นในแง่ที่กำลังขยายกำลังการผลิตในอัตรา 145% ในช่วงระยะเวลา 5 ปีเช่นเดียวกัน

สำหรับสถานที่ในการผลิตพลาสติกแห่งใหม่ที่มีแนวโน้มจะถูกสร้างขึ้นตามข้อมูลของ PlasticsEurope ทำให้เรารับรู้ว่า ปัจจุบันเอเชีย อเมริกาเหนือ และยุโรปถือเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ที่สุด ซึ่งภายในภูมิภาคเอเชีย จีนคือผู้เล่นหลัก โดยสามารถผลิตพลาสติกได้ประมาณ 31% ของพลาสติกที่ผลิตได้ทั่วโลก²¹⁸

แม้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับการขยายตัวของการผลิตพลาสติกในอนาคตจะเป็นเรื่องยากในการค้นหา อย่างไรก็ตามการผลิตพลาสติกที่คาดการณ์ไว้เป็นปัจจัยสนับสนุนที่สมเหตุสมผลสำหรับการขยายตัวของการผลิตพลาสติกในอนาคต และมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้โดยบรรดานักวิเคราะห์อุตสาหกรรมระบุว่า อินเดีย²¹⁹, อเมริกาเหนือ, ตะวันออกกลาง, จีน และ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้²²⁰ ถือเป็นภูมิภาคหลักที่กำลังมีความต้องการขยายกำลังการผลิตพลาสติก ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่คาดว่าจะขับเคลื่อนการขยายตัวในภูมิภาคเหล่านี้คือ อิทธิพลจาก (อเมริกาเหนือ²²¹ และตะวันออกกลาง) ต้นทุนในการลงทุนต่ำ (จีน) และความต้องการอุปสงค์พลาสติกที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ตลอดจนการสร้างสมดุลทางการค้าและการจ้างงาน (จีน อินเดีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) กระนั้นมีการคาดการณ์กันว่า จีนและอเมริกาเหนือจะยังคงเป็นผู้ขับเคลื่อนการเติบโตของอุปสงค์พลาสติกทั่วโลกที่ใหญ่ที่สุด เนื่องจากการเพิ่มกำลังการผลิตพลาสติกและอุปสงค์²²²

- แครกเกอร์ที่สิ้นแห่งใหม่
- ท่อส่งน้ำมัน
- ท่อส่งก๊าซ
- ขอน้ำมัน/ก๊าซ

โครงการส่วนขยายของอุตสาหกรรมพลาสติก และโครงข่ายท่อส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติที่เชื่อมโยงระหว่างศูนย์กลางอุตสาหกรรมพลาสติกที่ขยายเพิ่มขึ้น

"การขยายตัวนี้มีผลกระทบร้ายแรงถึงต่อชุมชนใกล้โรงงาน และต่อสภาพภูมิอากาศต่อไปนี้เป็นภาระจายภาพให้เห็นว่าภาคเชื้อเพลิงฟอสซิล/ปิโตรเคมีจะลดความจำเป็นของสภาพภูมิอากาศและสาธารณสุขเพื่อแสวงหาผลกำไรจากพลาสติกที่เพิ่มขึ้นอย่างไร"

ExxonMobil HUIZHOU PETROCHEMICAL COMPLEX, HUIZHOU, CHINA. Capacity, 1.6 total, Downstream unspecified PE and PP.

ศูนย์อุตสาหกรรมปิโตรเคมี Huizhou Dayawan บนที่ราบสูงทางตอนใต้ของจีน © Xinhua / Alamy Stock Photo

BOREALIS + **TOTAL**
Keep Discovering

BAYPORT POLYMERS (BAYSTAR), PORT ARTHUR, TEXAS. Capacity - 1.0 total, Downstream 0.625 PE.

9 December 2019

'PROJECT ONE', ANTWERP, BELGIUM
Capacity 1.25 ethylene, 0.725 propylene
APPROVED SITES

Imagery ©2021 Aerodata International Surveys, CNES / Airbus, Landat / Copernicus, Maxar Technologies, Map data ©2021

JAMNAGAR REFINERY, GUJARAT, INDIA. CAPACITY - New steam cracker: 4.1 ethylene and propylene combined. New multi-zone catalytic cracker and converted fluid catalytic cracker: 8.5 ethylene and propylene combined. Downstream: 3.0 PE, 5.2 PP

23 ธันวาคม 2559: โรงกลั่นของบริษัท Reliance เมืองจามานาร์ รัฐคุชราต อินเดีย. จาก https://youtu.be/h1uFDVdR_g

The world's largest oil refinery as of 2013 Jamnagar's owner Reliance Industries Ltd plans to convert it from fuel production to petrochemicals and jet fuel.

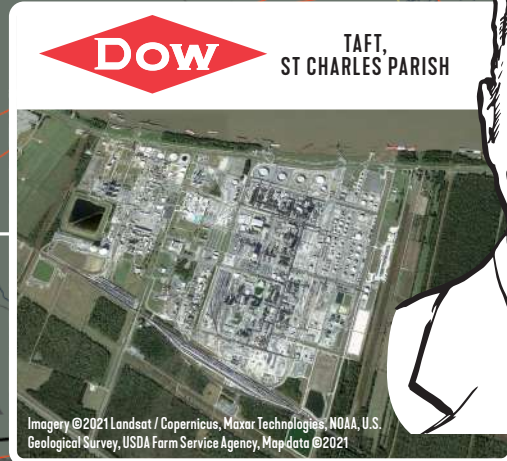
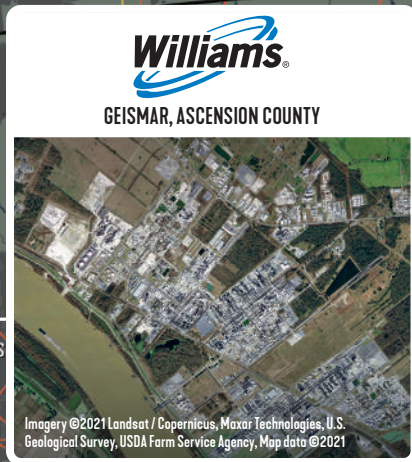
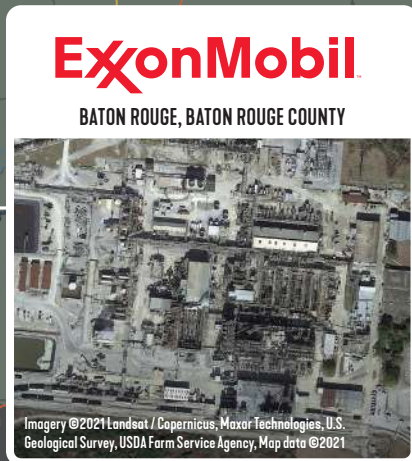
<p>1. West Coast Olefin Facility: Prince George, BC, Canada Cracker: 1.0 ethylene Downstream: Unspecified capacity PE Dates: Start-up due 2024</p> <p>2. ExxonMobil / SABIC - Gulf Coast Growth Ventures Facility: San Patricio County, Corpus Christi, Texas, USA Cracker: 1.3 PE, 1.1 monoethylene glycol (MEG) Downstream: Due to open in Q4 2021</p> <p>3. Total / Borealis Facility: Bayport Polymers (Baystar) and Port Arthur, Texas Cracker: 1.0 total Downstream: 0.625 PE Dates: Cracker due to open 2021, downstream 2022</p> <p>4. Chevron Phillips Chemical / Qatar Petroleum Facility: Gulf Coast / Orange, Texas Cracker: 2.0 total Downstream: 2.0 PE Dates: Start-up projected for 2024, on hold - COVID</p> <p>5. Ferromex Plastics Facility: Sunshine Project, St James Parish, Louisiana Cracker: Phase 1, 1.2 total. Phase 2, 1.2 total Downstream: Phase 1, 0.8 PE, 0.6 PP. Phase 2, 0.9 PE. Dates: Phase 1, 2025 and Phase 2, 2028, on hold - COVID</p> <p>6. Novo Chemicals Facility: Sarnia, Ontario, Canada Cracker: Existing cracker capacity to increase by over 0.4 ethylene, plus new 0.45 PE unit. Downstream: Start-up due late 2022</p> <p>7. Shell Facility: Monaca, Pennsylvania Cracker: 1.5 total Downstream: 1.0 PE Dates: Due for completion early 2026</p>	<p>8. Ineos Facility: Antwerp, Belgium Cracker: 1.25 ethylene, 0.725 propylene Downstream: Cracker start-up due 2025. PDI unit start-up originally due 2023, but postponed in Jan 2021</p> <p>9. Borealis Facility: Killo, near Antwerp, Belgium Cracker: 0.24 propylene Downstream: Start-up due 2022, but likely to slip due to Covid</p> <p>10. Groupo Asy Poliolefina Facility: Polina, West Pomeranian Province, Poland Cracker: 0.429 propylene Downstream: 0.427 PP Dates: Start-up originally scheduled for Q4 2022 but postponed until Q1 2023 due to Covid</p> <p>11. Basiflex Facility: Basiflex Chemical Complex, Ust-Luga, Leningrad Oblast, Russia Cracker: 2.8 ethylene Downstream: 2.88 PE Dates: Start-up due 2023 and 2024</p> <p>12. BUA Group Facility: Akwa Ibom State, Nigeria Cracker: unspecified ethylene/propylene Downstream: 0.285 PP Dates: Completion due 2024</p> <p>13. Carbon Holdings Facility: Jubair Petrochemical Complex, Ain Sokhna, Suez Governorate, Egypt Cracker: 1.35 ethylene, 1.0 propylene Downstream: 1.25 PE, 0.7 PP, etc. Dates: Start-up projected for 2023, may have slipped.</p>	<p>14. Saudi Aramco / Sobic Facility: Yanbu, Al Madinah Province, Saudi Arabia Cracker: unspecified - "world-scale", unconfirmed Downstream: unconfirmed</p> <p>15. Nizhnekamskneftekhim (NKNK) Facility: Ethylene-600, Nizhnekamsk, Tatarstan, Russia Cracker: 0.6 ethylene, 0.27 propylene Downstream: Start-up due second half of 2023</p> <p>16. Gazprom Facility: Gazprom-Mitsubishi Catalyst, Solovet, Republic of Bashkortostan, Russia Cracker: 1.0 ethylene Downstream: 0.416 PE, 0.617 PP Dates: Completion due between 2023 and 2025.</p> <p>17. PISC Sibur / Gazprom Facility: Navy Urzorg Gas Chemical Complex, Yamalo-Nenets Autonomous Area, Siberia, Russia Cracker: 0.42 ethylene Downstream: 0.4 PE Dates: Start-up due mid-2026</p> <p>18. Dahlman Sepateh PC Facility: Dahlman, Ilam Province, Iran Cracker: 0.5 ethylene Downstream: Completion due 2024</p> <p>19. Bochasan Petrochemical Company (PC) Facility: Cadebaran Ethylene Plant, Bahiglyeh and Bayer-Ahmad Province, Iran Cracker: 1.0 ethylene Downstream: Completion due by 2022 or 2023</p> <p>20. Botanex-Bashtent PC Facility: Gonavak, Bushahr Province, Iran Cracker: 1.35 ethylene Downstream: 1.25 PE, unspecified PP Dates: opens intent 2025</p>	<p>21. Saudi Aramco / Total Facility: Jubail, Eastern Province, Saudi Arabia Cracker: 1.8 ethylene Downstream: unspecified PE, PP etc. Dates: Completion of entire project due 2024</p> <p>22. Bushahr PC Facility: Asaluyeh Ethylene Plant, Asaluyeh (aka Asaluyeh/Asaluyeh), Bushahr Province, Iran Cracker: 1.0 ethylene Downstream: Completion due by 2022</p> <p>23. Qatar Petroleum / Chevron Phillips Chemical Facility: Ras Laffan, Qatar Cracker: 1.8 ethylene Downstream: 1.89 PE Dates: Start-up due late 2025</p> <p>24. Abu Dhabi National Oil Co / Borealis Facility: Barqa, Ruvais, Abu Dhabi, United Arab Emirates Cracker: 1.8 ethylene, unspecified propylene Downstream: unspecified PE and PP Dates: Start-up due 2023</p> <p>25. OL Facility: Lina Plastics Industries Complex, Sohar, Oman Cracker: 0.88 total or more Downstream: 0.8 PE, 0.215 PP Dates: Cracker start-up due by 2023; downstream units possibly already operational</p> <p>26. IQ / Kuwait Petroleum International Facility: Durgu Refinery and Petrochemicals Company, Durgu, Oman Cracker: 1.8 ethylene Downstream: unspecified PE and PP Dates: Not yet announced</p> <p>27. Sepateh Makran Chabahar Ethylene Plant, Chabahar, Sistan and Baluchistan Province, Iran Facility: 1.35 ethylene Cracker: 1.2 PE, unspecified PP Downstream: Completion due by 2030</p>	<p>28. Wajara Energy Facility: Vidisar, Gujarat, India Cracker: 1.8 ethylene Downstream: unspecified PE, PP etc. Dates: Completion of entire project due 2025</p> <p>29. Reliance Industries Facility: Jamnagar, Gujarat, India Cracker: 4.1 ethylene and propylene combined. New multi-zone catalytic cracker and converted fluid catalytic cracker: 8.5 ethylene and propylene combined. Downstream: 3.0 PE, 5.2 PP ETC Dates: Commercial start-up due Q3 2021</p> <p>30. HPCL Mittal Energy Ltd Facility: Bathinda, Punjab, India Cracker: 1.2 ethylene Downstream: 1.2 ethylene Dates: Start-up due September or October 2021</p> <p>31. GAU/HPCL Facility: Kakinda, Andhra Pradesh, India Cracker: unknown input capacity 1.2 ethylene Downstream: unspecified PE and PP Dates: Start-up originally scheduled for 2022</p> <p>32. PetroChina Facility: Keriya, Xinjiang Uygur Autonomous Region, China Cracker: 0.6 ethylene Downstream: 0.6 PE Dates: Commercial start-up due around Q3 2021</p> <p>33. Irakutsk Oil Facility: Irakutsk Polymer Plant, Ust-Kut, Irkutsk Oblast, Russia Cracker: 0.65 PE Downstream: 0.65 PE Dates: Start-up due 2022</p> <p>34. Rosneft Facility: Irkutsk Oblast, Russia Cracker: expansion to 0.39 ethylene and 0.21 propylene Downstream: 1.2 PE, unspecified PP Dates: Completion due 2023 or later.</p>	<p>35. Sibur Facility: Amur Gas Chemical Complex, Gubadnya, Amur Oblast, Siberia, Russia Cracker: -1.5 ethylene Downstream: 2.0 PE, 0.4 PP Dates: Start-up due 2024 or 2025.</p> <p>36. PetroChina Facility: Yulin, Shaanxi Province, China Cracker: 0.8 ethylene Downstream: 0.8 PE Dates: Commercial start-up due Q3 2021</p> <p>37. Linying Petrochemical Facility: Shangqiu, Shandong Province, China Cracker: 0.75 total Downstream: unspecified PE Dates: Complete. Start-up due around Q3 2021</p> <p>38. Wanhua Chemical Group Facility: Yantai, Shandong Province, China Cracker: 1.2 ethylene Downstream: 1.2 ethylene Dates: Not yet announced.</p> <p>39. Zhejiang Petrochemical Co. Ltd. Facility: Zhoushan, Zhejiang Province, China Cracker: 0.45 HDPE (unspecified LDPE), 0.4 PP Downstream: 1.4 total each Dates: Start-ups due Q2 and Q4 2021 respectively</p> <p>40. Huastai Shengfa Facility: Ningbo, Zhejiang Province, China Cracker: 1.5 ethylene Downstream: 1.5 ethylene Dates: Completion due 2023</p> <p>41. Zhejiang Satellite Petrochemical Co. Facility: Linpingtang, Hangzhou Province, China Cracker: 1.25 total each Downstream: 0.4 - 0.95 PE Dates: First cracker and PE plant on-stream March 2021. 2nd cracker and PE plant start-up due 2022</p>	<p>42. Gaile Refinery Facility: Zhangzhou, Fujian Province, China Cracker: 1.0 total Downstream: 0.5 styrene Dates: Start-up due Q3 2021</p> <p>43. ExxonMobil Facility: Huizhou Petrochemical Complex, Huizhou, Guangdong Province, China Cracker: 1.6 total Downstream: unspecified PE and PP Dates: Start-up due 2023</p> <p>44. Sinopec Facility: Yangpu Economic Development Zone, Heilong Province, China Cracker: 1.0 ethylene (?) Downstream: 1.0 total Dates: Start-up due by October 2022</p> <p>45. Long San Petrochemicals Facility: Long San Petrochemicals Complex, Long San Island, Ba Bin-Yang Tai Province Cracker: 1.0 ethylene, 1.65 total Downstream: 0.45 HDPE (unspecified LDPE), 0.4 PP Dates: Start-up due 2023</p> <p>46. Hengji Petrochemical / State of Brunei Facility: Pulau Muara Besar, Brunei Cracker: 1.65 ethylene Downstream: 1.05 PE, 1.0 PP Dates: Completion due 2023</p> <p>47. Lotte Chemical Titan Facility: Lotte Chemical Indonesia New Ethylene (Line), Merak, Banten Province, Java, Indonesia Cracker: 1.0 ethylene, 0.6 propylene Downstream: 1.65 PE Dates: Originally due 2023, but review investigated 2020 due to Covid, with no new date yet announced.</p>	<p>48. Chandra Aeri Facility: Cilacap, Banten Province, Java, Indonesia Cracker: 1.0 ethylene Downstream: 0.75 PE, 0.45 PP Dates: Start-up due 2024 onwards</p> <p>49. Pertamina / CPC Facility: Balongan, West Java Province, Indonesia Cracker: 1.0 ethylene Downstream: Start-up due 2026</p> <p>50. Pertamina / Rosneft Facility: PT Pertamina Basneti Pengolahan dan Petrokimia, Tuban, East Java Province, Indonesia Cracker: 1.0 ethylene, 1.2 PP etc. Downstream: Completion due before 2025</p> <p>51. Hyundai Oilbank / Lotte Chemical Facility: Daesan, South Chungcheong Province, South Korea Cracker: 0.85 ethylene Downstream: 0.85 PE, 0.5 PP Dates: Commercial start-up due before end of 2021</p> <p>52. GS Calson Facility: Yeosu, South Jeolla Province, South Korea Cracker: 0.7 ethylene, 0.35 propylene Downstream: 0.5 PE Dates: Start-up due June 2021</p> <p>53. Shell / China National Offshore Oil Corp. Facility: Huizhou, Guangdong Province, China Cracker: 1.5 ethylene Downstream: Not announced</p> <p>54. LG Chem Facility: Yeosu, South Jeolla Province, South Korea Cracker: 0.8 PE Downstream: Start-up due July or August 2021</p>
---	---	--	--	--	---	---	--

การขยายตัวของสารพิษ

ในสหรัฐอเมริกา

แอ่งมะเร็ง

หลุยเซียนา

“เรายื่นหยัดเพื่อปกป้องต่อสุขภาพของพวกเรา เพราะมันสำคัญกว่าความมั่งคั่งร่ำรวย”

ชาร์อน ลาฟจีน ไรซ์ เซนต์เจมส์

- โรงกลั่นน้ำมัน
- โรงงานแปรรูปก๊าซ
- โรงงานผลิตเอทิลีน
- ท่อส่งน้ำมัน
- ท่อส่งก๊าซ
- ทางด่วน
- เขตเมือง
- พรหมแดนชาติ
- น้ำ

“...ผลิตภัณฑ์หลายอย่างของเราช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของลูกค้ำของเราแล้ว”

จิม พิเตอร์ลิง ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (ซีอีโอ) บริษัท ดาว เคมิคอล จำกัด

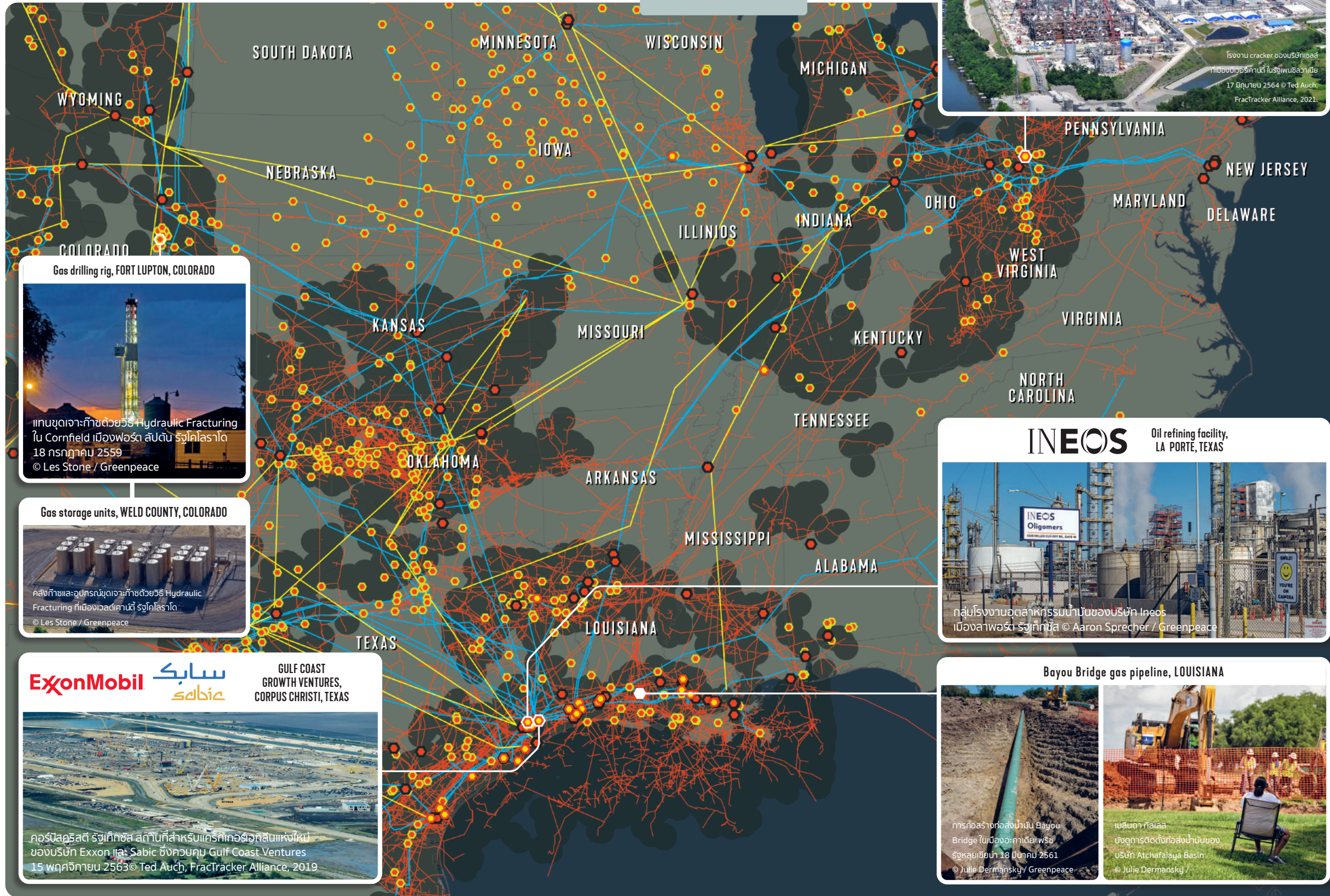

“Cancer Alley” (แอ่งมะเร็ง) ในรัฐหลุยเซียนาเป็นชื่อเรียกของพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำมิสซิสซิปปี ตอนล่างในช่วงคริสต์ทศวรรษ 1980 สืบเนื่องจากมีกลุ่มผู้ต้องสงสัยโรคมะเร็งที่ชาวบ้านเชื่อว่าเกิดจากมลพิษทางอากาศที่เป็นพิษจากโรงงานเคมีในพื้นที่ละแวกใกล้เคียง²²³ ปัจจุบันพื้นที่แถบนี้มีโรงกลั่นน้ำมันและโรงงานผลิตพลาสติกและเคมีภัณฑ์เกือบ 150 แห่ง²²⁴ ข้อมูลจากองค์การสหประชาชาติพบว่า พื้นที่ดังกล่าวยังเป็นบ้านที่อยู่อาศัยของชาวอเมริกันผิวสี/อเมริกันแอฟริกันซึ่งสิทธิมนุษยชนของพวกเขาถูกคุกคามอย่างรุนแรงในระดับที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย²²⁵ จากความเข้มข้นของอุตสาหกรรมที่ก่อมลพิษ²²⁶ ทั้งนี้ งานวิจัยชิ้นหนึ่งพบว่า พื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงสุดต่อการสัมผัสมลพิษทางอากาศและสารพิษนั้นส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขต 2 ตำบล ได้แก่ East Baton Rouge Parish และ Orleans Parish ซึ่งมีประชากรชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน 84% และ 60% ตามลำดับ²²⁷ ตามแผนปฏิบัติการประเมินสารพิษในอากาศแห่งชาติประจำปี 2558 ของ EPA (2015 National Air Toxics Assessment) พบ 7 ใน 10 ของพื้นที่ที่มีระดับความเสี่ยงมะเร็งที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางอากาศสูงสุดในสหรัฐอเมริกาตั้งอยู่ในเขต St. John²²⁸ ซึ่งเป็นอีกหนึ่ง 11 เขตที่ประกอบกันเป็นแอ่งมะเร็ง(Cancer Alley)²²⁹ ซึ่งสอดคล้องกับตามที่ผู้ก่อตั้งกลุ่มความเป็นธรรมทางสิ่งแวดล้อมอย่าง RISE St. James กล่าวไว้ว่า อุตสาหกรรมที่ก่อมลพิษ “มาที่ชุมชนผิวสีเพราะพวกเขาอุตสาหกรรมคิดว่าจะไม่ใคร่พูดอะไร”²³⁰

กลุ่ม RISE St. James ตั้งอยู่ในแอ่งมะเร็ง (Cancer Alley) แถบ St. James โดยบริษัท Formosa Plastics ของไต้หวันตั้งเป้าที่จะสร้างศูนย์กลางการผลิตพลาสติกขนาดใหญ่ใน St. James Parish ซึ่งทางบริษัทยอมรับว่าไม่เพียงแต่เป็นโครงการที่ขับเคลื่อนภายใต้ความต้องการพลาสติกที่เพิ่มมากขึ้นและต้นทุนก๊าซที่ลดลง²³¹เท่านั้น แต่ยังสอดคล้องกับรายงานของบริษัทที่ต้องการพัฒนาการผลิตในต่างประเทศ เนื่องจากกระแสต่อต้านมลพิษทางอากาศและทางน้ำในไต้หวัน²³² ตามรายงานของฝ่ายคัดค้านศูนย์กลางการผลิตดังกล่าวจะผลิตเม็ดพลาสติกและปิโตรเคมีเพื่อใช้สำหรับบรรจุภัณฑ์พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง²³³ ซึ่งแม้ตัวคอมเพล็กซ์จะตั้งอยู่ติดกับชุมชนชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน/ผิวสี และอยู่ห่างจากโรงเรียนประถมเพียง 1 ไมล์²³⁴ แต่ท่ามกลางคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งหลุยเซียนา (Louisiana Department of Environmental Quality: LDEQ) กลับอนุมัติให้มีการปล่อยสารก่อมะเร็งหลายชนิดและสารมลพิษที่เป็นอันตรายอื่น ๆ ในระดับสูง²³⁵ เมื่อเทียบกับการมาตรฐานการปล่อยสารพิษ²³⁶ ข้อมูลจาก EPA แสดงให้เห็นว่า **โรงงานอีกแห่งหนึ่งของ Formosa plant ใน Baton Rouge ได้กฎหมายอากาศสะอาด (Clean Air Act) ทุกไตรมาสระหว่างปี 2552-2561**²³⁷ โดยนอกเหนือจากการปล่อยมลพิษ ศูนย์กลางปิโตรเคมีแห่งใหม่นี้จะมีการดำเนินการอย่างเต็มรูปแบบภายในปี 2572 (แต่ด้วยขั้นตอนแรกจะแล้วเสร็จภายในปี 2567) และได้รับการอนุมัติให้ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 13.6 ล้านเมตริกตันต่อปี เทียบเท่ากับการปล่อยก๊าซจากรถยนต์จำนวน 2.6 ล้านคัน²³⁸

การขยายตัวของน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติอย่างมหาศาล: การปฏิเสธความถูกต้องทางสภาพภูมิอากาศในอุตสาหกรรม

- โรงกลั่นน้ำมัน
- โรงงานแปรรูปก๊าซ
- โรงงานผลิตเอทิลีน
- ท่อส่งก๊าซไฮโดรคาร์บอนเหลว
- ท่อส่งน้ำมัน
- ท่อส่งก๊าซ
- บ่อน้ำมัน/ก๊าซ
- น้ำ

Gas drilling rig, FORT LUPTON, COLORADO

แท่นขุดเจาะก๊าซด้วยวิธี Hydraulic Fracturing ใน Cornfield เมืองฟอร์ต ลิปตัน รัฐโคโลราโด 18 กรกฎาคม 2559 © Les Stone / Greenpeace

Gas storage units, WELD COUNTY, COLORADO

คลังก๊าซและอุปกรณ์ขุดเจาะก๊าซด้วยวิธี Hydraulic Fracturing ที่เมืองเวลด์เคาน์ตี รัฐโคโลราโด © Les Stone / Greenpeace

ExxonMobil SABIC GULF COAST GROWTH VENTURES, CORPUS CHRISTI, TEXAS

คอร์ปัสคริสตี รัฐเท็กซัส สถานที่สำหรับเครื่องจักรเอทิลีนแห่งใหม่ของบริษัท Exxon และ Sabic ซึ่งควบคุม Gulf Coast Ventures 15 พฤศจิกายน 2563 © Ted Auch, FracTracker Alliance, 2019

SHELL PENNSYLVANIA PETROCHEMICALS COMPLEX, POTTER TOWNSHIP, BEAVER COUNTY, PENNSYLVANIA

โรงงาน cracker ของบริษัทเชลล์ ที่เมืองบิวอร์เคาน์ตี ในรัฐเพนซิลวาเนีย 17 มิถุนายน 2564 © Ted Auch, FracTracker Alliance, 2021.

INEOS Oil refining facility, LA PORTE, TEXAS

กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมน้ำมันของบริษัท Ineos เมืองลาพอร์ต รัฐเท็กซัส © Aaron Sprecher / Greenpeace

Bayou Bridge gas pipeline, LOUISIANA

การก่อสร้างท่อน้ำมัน Bayou Bridge ในเมืองอะคาดียาพรี รัฐหลุยเซียน่า 18 มีนาคม 2561 © Julie Dermansky / Greenpeace

เมล็ดงา ที่alais ซึ่งจัดการตั้งท่อส่งน้ำมันของบริษัท Atchafalaya Basin © Julie Dermansky /

ขณะที่เหล่านายความซึ่งเป็นตัวแทนของบริษัทลูกของ Formosa ได้ตอบโต้รายงานผลกระทบต่อสภาพอากาศของโรงงานด้วยเหตุผลที่แปลกประหลาดว่า เนื่องจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจะมีขนาดที่ "เล็กน้อยมาก" ในแง่ของระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศควรถูกมองว่ามีผล "เล็กน้อยด้วย กระทั่ง อาจสันนิษฐานได้ว่าไม่มีผลกระทบใด ๆ เลย" ขณะเดียวกัน ทาง LDEQ ได้อธิบายการอนุมัติใบอนุญาตคุณภาพอากาศว่าเนื่องจาก "การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ใดก็ตามบนโลกใบนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพอากาศทุกแห่งของโลกล้วนแล้ว" ดังนั้น โครงการนี้ "จะไม่มีผลกระทบต่อรัฐหลุยเซียนา (ในแง่ความเกี่ยวข้องกักับก๊าซเรือนกระจก) มากไปกว่าการไปสร้างโรงงานขึ้นที่อื่น แทนตัวโรงงานยังจะให้ประโยชน์ทางสังคมและเศรษฐกิจ²³⁹ แม้ว่าจะไม่มีการเข้าดำเนินคดีทางกฎหมายขอศาลต่อแผนดังกล่าว แต่ในเดือนเมษายน 2564 สภาเมืองนิวออร์ลีอันส์ได้ลงมติแสดงการคัดค้านอย่างเป็นทางการต่อการสร้างโรงงาน โดยเกรงว่าโรงงานจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขที่อาจเกิดขึ้นในเมือง แม้ว่านิวออร์ลีอันส์จะอยู่ห่างจากสถานที่ดังกล่าวไป 65 ไมล์ก็ตาม²⁴⁰ ซึ่งโรงงานของ Formosa เป็นหนึ่งในโรงงานนี้ไตรเคมีใหม่ 88 แห่งที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างหรือวางแผนในภูมิภาคอ่าวเม็กซิโก²⁴¹

ห่างออกไปตามแนวชายฝั่งของอ่าวเม็กซิโกคือที่ตั้งของเขตอุตสาหกรรม Baytown ของ ExxonMobil ใกล้เมืองฮูสตัน รัฐเท็กซัส ที่หมายรวมถึงโรงงานผลิตโอเลฟิน หนึ่งในโรงงานเอทิลีนที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยประวัติการละเมิดกฎระเบียบควบคุมคุณภาพอากาศของโรงงานแห่งนี้ย้อนไปไกลได้น้อยในช่วงทศวรรษที่ 1990s แต่แค่เฉพาะในช่วงเวลา 10 ปีหลังสุดคือระหว่างปี 2553-2562 ทางคณะกรรมการคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งรัฐเท็กซัสได้มีการสั่งปรับโรงงานดังกล่าวไปแล้วถึง 22 ครั้ง โดยที่ EPA ได้กำหนดบทลงโทษเพิ่มเติมสำหรับการละเมิดกฎหมายอากาศสะอาด (Clean Air Act)²⁴² ทั้งนี้ผลกระทบด้านลบจากโรงงาน Baytown ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าส่งผลต่อกลุ่มผิวสีและกลุ่มประชากรที่เปราะบางได้อย่างไม่สมดุมากที่สุด²⁴³

กระนั้นแม้จะมีประวัติอื้อฉาวดังกล่าวด้วยคดีความฟ้องร้องของกลุ่ม Sierra Club โดยมีเป้าหมายเพื่อจำกัดการขยายตัวของโรงงาน²⁴⁴ แต่ในปี 2562 ความสำเร็จที่ได้มากลับเป็นโครงการสร้างเครื่อง ethane cracker มูลค่าหลายพันล้านดอลลาร์เพื่อป้อนสายผลิตพอลิเอทิลีน (polyethylene) 2 สายที่เริ่มดำเนินการในปี 2560 ซึ่งทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของโครงการส่วนขยายระยะยาว 10 ปีของ "Growing the Gulf" มูลค่า 20,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐของ ExxonMobil²⁴⁵ ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาไม่กี่เดือนหลังจากที่ ethane cracker ใหม่เสร็จสิ้น ก็เกิดเหตุการณ์ระเบิดและไฟไหม้ที่โรงงานโอเลฟินซึ่งทำให้มีผู้บาดเจ็บ 37 คนและจำเป็นต้องมีคำสั่งสร้างที่พักพิงให้กับผู้อาศัยในท้องถิ่น²⁴⁶ และเป็นที่น่าเสียดายที่เหตุการณ์ด้านความปลอดภัยกลับเกิดขึ้นซ้อนข้างม่อยสำหรับโรงงานนี้ไตรเคมี โดยในปี 2558 เหตุการณ์น้ำท่วมครั้งใหญ่เกิดขึ้นโดยเฉลี่ยทุก ๆ 6 สัปดาห์ในบริเวณพื้นที่รอบ Houston²⁴⁷

ปัจจุบัน ExxonMobil กำลังร่วมทุนกับ SABIC (บริษัทในเครือของ Saudi Aramco บริษัทปิโตรเลียมและก๊าซของซาอุดีอาระเบีย) เพื่อสร้างโรงงานผลิตเอทิลีนและโพลีเอทิลีน (ซึ่งรวมถึงสิ่งที่ระบุว่าเป็นเครื่อง cracker ใน้ำที่ใหญ่ที่สุดในโลก²⁴⁸) ใกล้ Corpus Christi ในรัฐ Texas ที่มีกำหนดเปิดในไตรมาส 4 ปี 2564²⁴⁹ ซึ่งทาง ExxonMobil ยืนยันว่า ที่ตั้งของโรงงานแห่งนี้มีเป้าหมายเพื่อใช้ประโยชน์จากผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจากแหล่งน้ำมัน Permian Basin ที่อยู่ใกล้เคียงกัน²⁵⁰ และจะเป็นศูนย์กลางของความเจริญของอุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมันหรือแฟรคกิง (fracking) ของสหรัฐ²⁵¹ ทั้งนี้รายงานระบุว่าผลผลิตของโรงงานจะรวมถึงวัสดุบรรจุภัณฑ์²⁵² แต่ปริมาณการใช้น้ำที่คาดว่าจะอยู่ในระดับสูงของโรงงานกำลังเพิ่มแรงกดดันสำหรับการก่อสร้างโรงงานกลั่นน้ำจืดจากน้ำทะเลที่ฝ่ายค้านกล่าวว่าจะส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทางทะเลและเพิ่มความกังวลต่อประเด็นด้านสภาพอากาศเพิ่มเติม²⁵³

ยุโรป

เปลี่ยนมาใช้ก๊าซธรรมชาติจากหินดินดานของสหรัฐฯ

แม้ว่ายุโรปจะสนับสนุนแบนฟทา (naphtha) ในฐานะวัตถุดิบตั้งต้นสำหรับปิโตรเคมี (เหมือนเช่นกรณีในสหรัฐอเมริกาจนกระทั่งถึงยุคเฟื่องฟูของการแฟรกกิง (fracking)) ปริมาณก๊าซธรรมชาติเหลวจำนวนมาก (อีเทน โพรเพน และบิวเทน) ก็ถูกนำมาใช้เช่นกัน อีกทั้งยังมีกรณีการค้นพบว่า ความสำคัญของแบนฟทาในฐานะวัตถุดิบหลักของยุโรปตะวันตกจะลดลงมากกว่า 25% ระหว่างปี 2553-2563²⁵⁴ โดยสหภาพยุโรป (อียู) ได้แสดงความกระตือรือร้นที่เพิ่มความหลากหลายให้กับแหล่งจัดหา

พลังงานของตน ซึ่งในปี 2561 ฌ็อง โคลด จุงเกอร์ (Jean-Claude Juncker) ประธานคณะกรรมการยุโรปในเวลานั้นได้ให้คำมั่นว่าจะสนับสนุนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลวจากสหรัฐฯ ที่กระจายในการกระตุ้นการส่งออกก๊าซของตน²⁵⁵ แนวโน้มข้างต้นนี้บวกกับเชื้อเพลิงจากหินดินดานราคาถูกมีส่วนช่วยผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนไปใช้อีเทนในฐานะวัตถุดิบตั้งต้นของปิโตรเคมีในยุโรปควบคู่ไปกับการพัฒนาโรงงานที่เกี่ยวข้อง

Braskem + INEOS
LA PORTE, TEXAS

โรงงานผลิตน้ำมัน Ineos และ Braskem ในเมือง ลา พอร์ส รัฐเท็กซัส
© Aaron Sprecher / Greenpeace

AN INEOS 'DRAGON' SHALE GAS SHIP

เรือ JS Ineos Insight บรรทุกก๊าซอีเทนไปยัง แกรังจ์เมาท์ สกอตแลนด์ © Michael McGurk / Alamy Stock Photo

INEOS
GRANGEMOUTH, UNITED KINGDOM

ศูนย์อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและโรงกลั่นน้ำมันแกรังจ์เมาท์ เป็นโรงงานแห่งแรกที่นำเข้าอีเทนจากน้ำมันหินดินดานของสหรัฐอเมริกา
© Quillpen royalty free stock / Alamy Stock Photo

“ฉันคิดว่าการต่อต้านจำนวนมากต่อการ fracking ขึ้นอยู่กับคำบอกเล่าและข่าวลือ”
จิม แรตคลิฟฟ์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (ซีอีโอ) อินีโอเอส

Plastics News
January 15, 2019 07:00 AM

Ineos investing \$3.4B in major European cracker project in Belgium

Project one, INEOS, Belgium, © 2021 Aerodato Intelligence Solutions, CNES, Airbus, Landat / Copernicus, Planet Technologies, Mapdata © 2021

BRINDISI, ITALY
Polyethylene and butadiene steam-cracking plant.

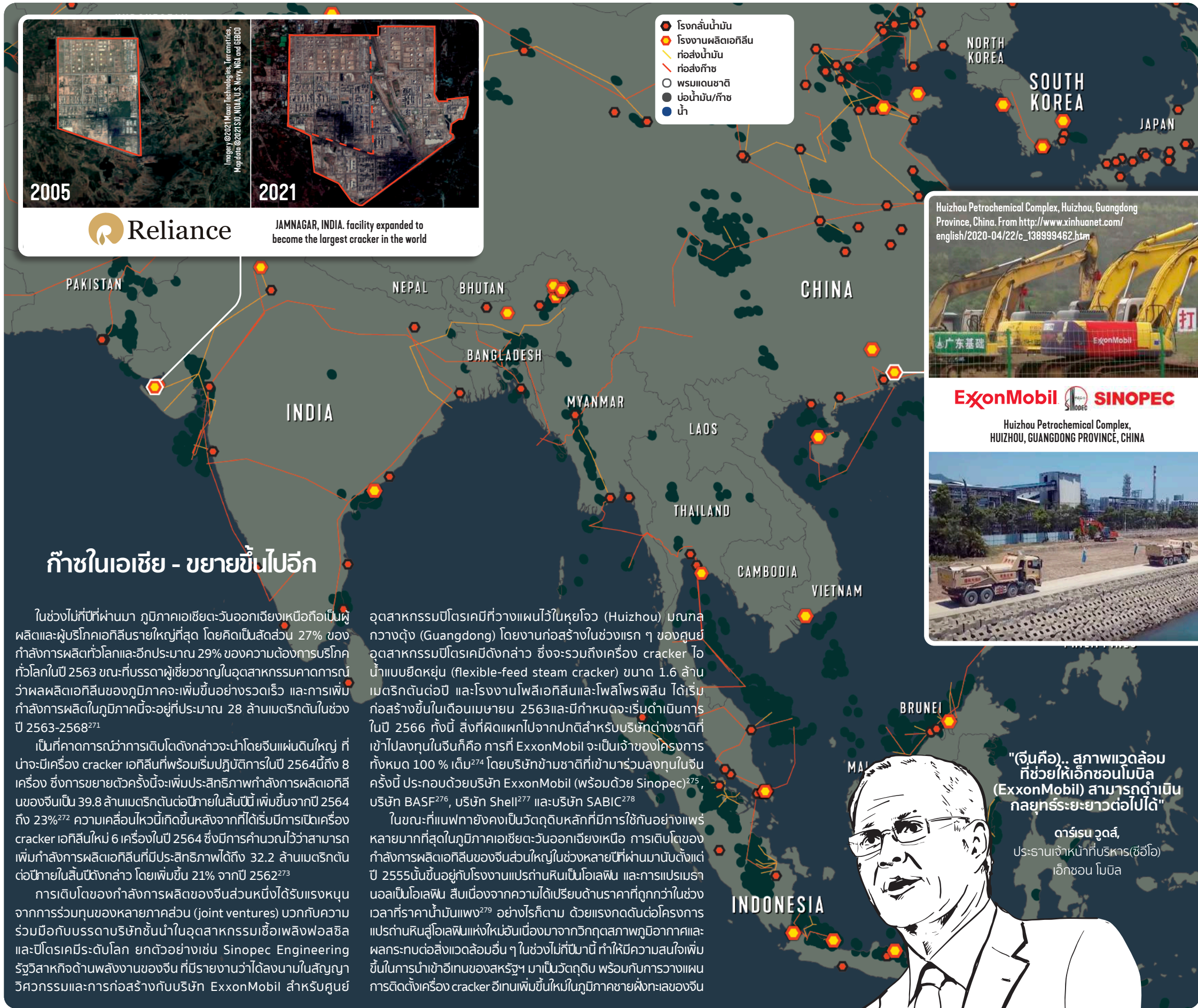
โรงงานปิโตรเคมี ENI ในเมืองบรินดีซี ประเทศอิตาลี 18 ธันวาคม 2563
© Giuseppe Lanotte / Greenpeace

- โรงกลั่นน้ำมัน
- โรงงานผลิตเอทิลีน
- ท่อส่งน้ำมัน
- ท่อส่งก๊าซ
- บ่อน้ำมัน/ก๊าซ

ท่าเรือ Antwerp ในเบลเยียม ถือเป็นศูนย์กลางปิโตรเคมีที่ใหญ่เป็นอันดับสองของโลกรองจาก Houston และตั้งอยู่ใจกลางเครือข่ายท่อส่งน้ำมันในยุโรปตะวันตก ซึ่งมีระบบท่อส่งสำคัญแบนฟทา เอทิลีน และโพรพิลีน ท่ามกลางท่อส่งสำคัญอื่นๆ สำหรับให้บริการโรงงานหลายแห่งโดยเฉพาะ²⁵⁶ ทั้งนี้บริษัทจำนวนหนึ่งกำลังขยายหรือยกระดับขีดความสามารถในการแครกกิง (cracking) ภายในภูมิภาค เพื่อลดความเสี่ยงจากการที่วัตถุดิบอย่างก๊าซอีเทนมีราคาสูง หนึ่งในนั้นคือ Total ที่ได้มีการปรับปรุงโรงงานใน Antwerp บางส่วนเพื่อให้เครื่อง cracker หนึ่งได้ใช้อีเทนซึ่งนำเข้าจากนอร์เวย์ได้²⁵⁷ ส่วน Borealis ได้จัดหาอีเทนจากสหรัฐฯ สำหรับเครื่อง cracker ของตนในสวีเดนตั้งแต่ปี 2559²⁵⁸ และกำลังอยู่ในระหว่างการก่อสร้างหนึ่งในโรงงานโพรพิลีนที่ใหญ่ที่สุดในโลกใน Antwerp²⁵⁹

อย่างไรก็ตาม Ineos บริษัทยักษ์ใหญ่ด้านเคมีสัญชาติอังกฤษ-สวีเดนเป็นบริษัทในยุโรปที่มีแนวโน้มว่าจะทุ่มเงินลงทุนมากที่สุด ในแผนการที่จะพึ่งพาการแฟรกกิง (fracking) ของสหรัฐฯ โดย Ineos ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้ผลิตเอทิลีน (ethylene) รายใหญ่ที่สุดของยุโรป²⁶⁰ มีกองเรือบรรทุกน้ำมันเป็นของตัวเอง (หรือที่เรียกว่าเรือ Dragon) ได้เริ่มนำเข้าอีเทนที่ได้จากก๊าซจากหินดินดานของสหรัฐฯ ไปยังยุโรปในปี 2559 ทั้งนี้ Ineos ระบุว่าได้ควักเงินมูลค่า 2,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลงทุนในห่วงโซ่อุปทานอีเทนของสหรัฐฯ ซึ่งรวมถึงเรือและโครงสร้างพื้นฐานทั้งในสหรัฐฯ และสกอตแลนด์ ตลอดจนลงนามในสัญญา 15 ปี สำหรับอีเทนในสหรัฐฯ²⁶¹ ขณะที่ในเดือนตุลาคม 2563 บริษัท Ineos ได้ประกาศว่าจะนำเข้าบิวเทน (butane) ของสหรัฐฯ ไปยังท่าเรือ Antwerp²⁶² และในปี 2563 บริษัทเองก็ยังได้รับใบอนุญาตในการเจาะหินดินดานในรัฐเท็กซัสเป็นครั้งแรก²⁶³ โดยผู้ก่อตั้ง Ineos ได้คาดการณ์ถึง “การปฏิวัติน้ำมันจากหินดินดาน” (Shale Gas Revolution) ในสหราชอาณาจักร²⁶⁴ และกล่าวว่า “เศรษฐกิจจากน้ำมันจากหินดินดานได้ช่วยพลิกฟื้นอุตสาหกรรมการผลิตของสหรัฐฯ ซึ่งเมื่อน้ำมันจากหินดินดานของสหรัฐฯ มาถึงยุโรป ก็ย่อมมีศักยภาพที่จะทำเช่นเดียวกันในอุตสาหกรรมผลิตในยุโรป”²⁶⁵ โดยทางบริษัทให้เหตุผลของการเปลี่ยนไปใช้น้ำมันจากหินดินดานของสหรัฐฯ ว่าสืบเนื่องจากราคาวัตถุดิบที่พุ่งสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์และความไม่พร้อมใช้งานในยุโรป²⁶⁶

นอกจากนี้ในปี 2562 Ineos ประกาศควักเงิน 3,000 ล้านปอนด์ (ราว 4,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ลงทุนในเครื่อง cracker อีเทนตัวใหม่ ซึ่งคาดว่าจะน่าจะเป็นครั้งแรกในรอบ 20 ปีของยุโรปที่มีการลงทุนดังกล่าว เกิดขึ้นรวมถึงการลงทุนในโรงงานโพรพิลีนอีกแห่งหนึ่งใน Antwerp โดยบริษัทย้ำถึงความจำเป็นในการลงทุนเพื่อให้สามารถแข่งขันกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของสหรัฐฯ ที่พึ่งพาการขุดเจาะก๊าซด้วยการทำ fracking โรงงานทั้งสองแห่งมีจุดประสงค์เพื่อแปรรูปน้ำมันจากหินดินดานของสหรัฐฯ ที่จัดส่งโดย Ineos²⁶⁷ โดยเฉพาะ Ineos กระบวนการ cracker เป็นทางเลือกที่ปลอดภัยกว่าและเป็น cracker ใช้แบนฟทาพร้อมอ้างว่ากำลังการผลิตขนาดใหญ่ของโรงงานทั้งสองแห่งจะไม่อาจเทียบเท่ากับกำลังการผลิตของพลาสติกใหม่ แต่จะมีส่วนช่วยให้บริษัทสามารถแทนที่วัตถุดิบที่มีความเข้มข้นคาร์บอนได้มากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ให้เหตุผลในการผลิตพลาสติกบริสุทธิ์เท่าที่จำเป็น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของพลาสติกรีไซเคิล²⁶⁸ อย่างไรก็ตาม ผลของความล่าช้าที่เกิดจากการดำเนินการทางกฎหมาย²⁶⁹ บวกกับปัญหาแนวโน้มเศรษฐกิจที่อ่อนด้อยและภาคอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ปิดกว้างมากขึ้นทาง Ineos จึงสั่งระงับการก่อสร้างโรงงานโพรพิลีนในเดือนมกราคม 2564²⁷⁰

ก๊าซในเอเชีย - ขยายขึ้นไปอีก

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือถือเป็นผู้ผลิตและผู้บริโภคเอทิลีนรายใหญ่ที่สุด โดยคิดเป็นสัดส่วน 27% ของกำลังการผลิตทั่วโลกและอีกประมาณ 29% ของความต้องการบริโภคทั่วโลกในปี 2563 ขณะที่บรรดาผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมคาดการณ์ว่าผลผลิตเอทิลีนของภูมิภาคจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และการเพิ่มกำลังการผลิตในภูมิภาคนี้จะอยู่ที่ประมาณ 28 ล้านเมตริกตันในช่วงปี 2563-2568²⁷¹

เป็นที่คาดการณ์ว่าการเติบโตดังกล่าวจะนำไปโดยจีนแผ่นดินใหญ่ ที่น่าจะมีเครื่อง cracker เอทิลีนที่พร้อมเริ่มปฏิบัติการในปี 2564 นี้ถึง 8 เครื่อง ซึ่งการขยายตัวครั้งนี้จะเพิ่มประสิทธิภาพกำลังการผลิตเอทิลีนของจีนเป็น 39.8 ล้านเมตริกตันต่อปีภายในสิ้นปีนี้ เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ถึง 23%²⁷² ความเคลื่อนไหวนี้เกิดขึ้นหลังจากที่ได้เริ่มมีการเปิดเครื่อง cracker เอทิลีนใหม่ 6 เครื่องในปี 2564 ซึ่งมีการคำนวณไว้ว่าสามารถเพิ่มกำลังการผลิตเอทิลีนที่มีประสิทธิภาพได้ถึง 32.2 ล้านเมตริกตันต่อปีภายในสิ้นปีดังกล่าว โดยเพิ่มขึ้น 21% จากปี 2562²⁷³

การเติบโตของกำลังการผลิตของจีนส่วนหนึ่งได้รับแรงหนุนจากการร่วมทุนของหลายภาคส่วน (joint ventures) บวกกับความร่วมมือกับบรรดาบริษัทชั้นนำในอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลและปิโตรเคมีระดับโลก ยกตัวอย่างเช่น Sinopec Engineering รัฐบาลท้องถิ่นของจีนที่มีรายงานว่าได้ลงนามในสัญญาวิศวกรรมและการก่อสร้างกับบริษัท ExxonMobil สำหรับศูนย์

อุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่วางแผนไว้ในหูยโจว (Huizhou) มณฑลกว่างตง (Guangdong) โดยงานก่อสร้างในช่วงแรก ๆ ของศูนย์อุตสาหกรรมปิโตรเคมีดังกล่าว ซึ่งจะรวมถึงเครื่อง cracker ไอ้ น้ำแบบยืดหยุ่น (flexible-feed steam cracker) ขนาด 1.6 ล้านเมตริกตันต่อปี และโรงงานโพลีเอทิลีนและโพลีโพรพิลีน ได้เริ่มก่อสร้างขึ้นในเดือนเมษายน 2563 และมีกำหนดจะเริ่มดำเนินการในปี 2566 ทั้งนี้ สิ่งที่ผิดแปลกไปจากปกติสำหรับบริษัทต่างชาติที่เข้าไปลงทุนในจีนก็คือ การที่ ExxonMobil จะเป็นเจ้าของโครงการทั้งหมด 100% เดิม²⁷⁴ โดยบริษัทข้ามชาติที่เข้ามาร่วมลงทุนในจีนครั้งนี้ ประกอบด้วยบริษัท ExxonMobil (พร้อมด้วย Sinopec)²⁷⁵, บริษัท BASF²⁷⁶, บริษัท Shell²⁷⁷ และบริษัท SABIC²⁷⁸

ในขณะที่แนฟทายังคงเป็นวัตถุดิบหลักที่มีการใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ การเติบโตของกำลังการผลิตเอทิลีนของจีนส่วนใหญ่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาจนถึงปี 2555 นั้นขึ้นอยู่กับโรงงานแปรถ่านหินเป็นโอเลฟิน และการแปรเมธานอลเป็นโอเลฟิน สืบเนื่องจากความได้เปรียบด้านราคาที่ถูกกว่าในช่วงเวลาที่ราคาน้ำมันแพง²⁷⁹ อย่างไรก็ตาม ด้วยแรงกดดันต่อโครงการแปรถ่านหินสู่โอเลฟินแห่งใหม่อันเนื่องมาจากวิกฤตสภาพภูมิอากาศและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในช่วงไม่กี่ปีมานี้ ทำให้มีความสนใจเพิ่มขึ้นในการนำเข้าวัตถุดิบของสหรัฐฯ มาเป็นวัตถุดิบ พร้อมกับการวางแผนการติดตั้งเครื่อง cracker อีเทนเพิ่มขึ้นใหม่ในภูมิภาคชายฝั่งทะเลของจีน

เกาหลีใต้ ได้รับการคาดการณ์ว่าจะเป็นผู้นำในการสร้างเครื่อง cracker ใหม่²⁸⁰ โดยมีโรงงานที่น่าจะแล้วเสร็จ 3 แห่งในปี 2564 นี้ ทั้งนี้บริษัท GS Caltex กำลังอยู่ในระหว่างการสร้าง mixed-feed cracker ที่กำลังการผลิตเอทิลีน 700,000 เมตริกตันต่อปีและโพรพิลีนที่ 350,000 เมตริกตันต่อปี ซึ่งคาดว่าจะน่าจะเริ่มดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ในปี 2564 และจะมีกำลังการผลิตโพลีเอทิลีนรวม 500,000 เมตริกตันต่อปี²⁸¹

ด้านโรงงานปิโตรเคมีแห่งที่สองของ LG Chem ที่ Yeosu ได้เริ่มดำเนินการเมื่อเดือนมิถุนายน 2564 ที่ผ่านมา หลังจากเกิดปัญหาขัดข้องทางเทคนิคทำให้โรงงานแห่งใหม่ต้องปิดตัวลงเป็นเวลาหลายวัน cracker เหล่านี้วางเป้าที่จะมีกำลังการผลิตเอทิลีน 800,000 เมตริกตันต่อปี และกำลังการผลิตโพลีเอทิลีนแบบครบวงจรอีก 800,000 เมตริกตันต่อปี²⁸² ขณะที่ธนาคาร Hyundai-Oil และ Lotte Chemical ได้จับมือร่วมลงทุนใน Daesan มีการสร้าง cracker ไอ้ น้ำ และโรงงานปิโตรเคมีขั้นปลายที่มีกำลังการผลิตโพลีเอทิลีน 850,000 เมตริกตันต่อปี และโพลีโพรพิลีนที่ 500,000 เมตริกตันต่อปี โดยคาดว่าโรงงานดังกล่าวจะสามารถเริ่มดำเนินการได้ภายในสิ้นปี 2564 นี้²⁸³

อินเดีย ถือเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีความสนใจในการขยายอุตสาหกรรมปิโตรเคมี โดยรัฐบาลเพิ่งจะประกาศโครงการด้านปิโตรเคมีใหม่หลายโครงการ ประมาณ 11 โครงการที่มีมูลค่าราว 17,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐมีกำหนดแล้วเสร็จภายในปี 2567 และโครงการใหม่ที่อยู่ระหว่างการพิจารณามีมูลค่ารวม 87,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งรวมถึงโครงการอุตสาหกรรมปิโตรเคมีมูลค่า 20,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐที่เสนอโดย Naraya Energy ในเมืองวาดีนาร์ รัฐคุชราต โดยตามที่มีการรายงาน โครงการแห่งนี้จะรวมถึง cracker และโรงงานปิโตรเคมีขั้นปลายสำหรับโพรพิลีนและโพลีเอทิลีน นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอที่จะลงทุนเพิ่มอีก 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐในการขยายกำลังการผลิตโพลีโพรพิลีน โพลีเอทิลีนและพีวีซีที่โรงงานปิโตรเคมีในเมืองจันนาการ์ ที่ทาง Reliance Industries เป็นเจ้าของอยู่แล้วในรัฐคุชราต²⁸⁴ ข้อเสนอเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของแผนการที่จะเพิ่มการเปลี่ยนน้ำมันดิบเป็นสารเคมีมากกว่าสองเท่าเป็น 35% แลกกับการผลิตเชื้อเพลิง²⁸⁵

กำลังการผลิตเอทิลีนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีการปรับเพิ่มขึ้น 43% ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาโดยได้แรงหนุนจากการเติบโตทั้งจากความต้องการเอทิลีน

และอนุพันธ์ในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น และจากความใกล้ชิดของภูมิภาคกับตลาดจีน²⁸⁶ ทั้งนี้มีการสร้างโรงงานผลิตโอเลฟิน ขนาดใหญ่และอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในสิงคโปร์ ไทย และมาเลเซียในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา²⁸⁷ และมีการวางแผนเพิ่มกำลังการผลิตใหม่สำหรับปีต่อไป ในอินโดนีเซีย²⁸⁸ เวียดนาม²⁸⁹ และบรูไน²⁹⁰

ใน**ประเทศไทย** หลังเผชิญกับความล่าช้าหลายครั้ง มีรายงานว่าอุตสาหกรรมปิโตรเคมีชั้นนำของประเทศอย่าง พิกที่ โกลบอล เคมิคอล (PTTGC) ได้เริ่มดำเนินการ cracker แห่งที่ 5 ที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดเมื่อเดือนมีนาคม 2564 ที่ผ่านมา โดยเป็น cracker แนฟทาคูที่มีกำลังการผลิตเอทิลีนที่ 500,000 ตันต่อปี และโพรพิลีน 260,000 เมตริกตันต่อปี²⁹¹

ขณะที่ในปี 2562 เปโตรนาส รัฐบาลกิจของ**มาเลเซีย**เริ่มสร้างเขตอุตสาหกรรมปิโตรเคมีรวมถึง cracker ขนาด 1.29 ล้านเมตริกตันต่อปีในเมืองเป็งเกอริง โดยเป็นกิจการร่วมทุนกับซาอุดี อารามโค (Saudi Aramco) อย่างไรก็ตาม การผลิตต้องหยุดชะงักลงถึง 2 ครั้งจากเหตุระเบิดและจะไม่กลับมาผลิตต่อจนถึงไตรมาสที่สี่ของปี 2564²⁹²

ใน**อินโดนีเซีย** การร่วมทุนระหว่าง รัสเนฟต์ (Rosneft) ของรัสเซียและ พิกที่ เปโตรนา มินา (PT Pertamina) รัฐบาลกิจอินโดนีเซีย (ที่รู้จักกันในชื่อ PT Pertamina Rosneft Pengolahan dan Petrokimia หรือ PRPP) กำลังพัฒนาโรงกลั่นแบบบูรณาการ และ ศูนย์อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ที่เมืองตูบัน ซึ่งเป็นหนึ่งในโรงงานใหม่หลายแห่งที่วางแผนไว้ในเกาะชวา และกำหนดแล้วเสร็จภายในปี 2568 มีรายงานว่าโรงงานตั้งเป้าผลิตผลิตภัณฑ์โพลีโพรพิลีนที่ 1.2 ล้านเมตริกตันต่อปี พาราไซลีนที่ 1.3 ล้านเมตริกตันต่อปี และโพลีเอทิลีน 650 เมตริกตันต่อปี²⁹³

โครงการและการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างจำนวนหนึ่งของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีส่วนขยายที่กำลังดำเนินการอยู่หรือกำลังวางแผนไว้ทั่วโลก ซึ่งมีรายละเอียดเพิ่มเติมอยู่บนแผนที่โลกเห็นได้ชัดว่า เมื่อพิจารณาผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อชุมชนและความจำเป็นในการคงให้อุณหภูมิเฉลี่ยผิวโลกไม่เพิ่มขึ้นมากกว่า 1.5 °C อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลนั้นไม่อาจที่จะขยายการผลิตปิโตรเคมีเพื่อผลิตพลาสติกได้อีกต่อไป

**ผลกระทบที่ชัดเจน
จากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
ที่มองไม่เห็น**

**1 TON
OF PLASTIC
=
5 TONS
CO2e**

"ไม่ว่าจะเป็นพลาสติก 'บริสุทธิ์' ใหม่ หรือ พลาสติกรีไซเคิล การผลิตพลาสติกเป็นสาเหตุ การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าจำนวนมาก ซึ่งผู้บริโภคไม่สามารถมองเห็นได้ อย่างไรก็ตาม ผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศมีความชัดเจนมากขึ้นทุกวัน"

- A** 22 เมษายน 2563 มังคุดเพลิงดังเพลิงยักษ์ไฟที่ก่อจากภัยแล้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของอุทยานแห่งชาติ Biebrza โปแลนด์ © Rafal Wojczal / Greenpeace
- B** 17 กรกฎาคม 2564 เหตุการณ์ฝนตกในมรดกโลกในเขตป่าสน ปะการังเขตร้อนทำให้เกิดความเสียหายในวงกว้าง © Bernd Lauter / Greenpeace
- C** 15 กรกฎาคม 2564 น้ำท่วมที่เมืองซานโฮเซในซานโฮเซ ประเทศคอสตาริกา © Dominik Ketz / Greenpeace
- D** ผู้ได้รับผลกระทบจากไฟไหม้ที่ถล่มในเมืองริโอเดอฆอสตูส ประเทศบราซิล © Basilio H. Sepe / Greenpeace
- E** บ้านถูกเผาจากไฟป่า Tick Fire ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา 24 ตุลาคม 2562 © David McNew / Greenpeace
- F** 17 กรกฎาคม 2563 ไฟป่าที่ถล่มในคืนป่าในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา © Julia Petrenko / Greenpeace
- G** เขตชุมชนที่อยู่ติดกันเกิดการณ์น้ำท่วมคองคิงในเมืองฟอร์ตวอร์ธ รัฐเท็กซัส 4 กันยายน 2560 © Aaron Sprecher / Greenpeace
- H** ประชาชนในชุมชนอพยพหลังเกิดเหตุการณ์น้ำท่วมที่ใหญ่ที่สุดในรอบ 50 ปีของประเทศไทย 5 พฤศจิกายน 2554 © Athit Perawongmetha / Greenpeace
- I** การคุกคามจากฝูงตึกเดนมาร์กยักษ์ที่หนักที่สุดในรอบ 70 ปี ผลจากภัยแล้งและน้ำท่วมอย่างรุนแรงที่เมืองวิกิ เดนมาร์กในเดือนมิถุนายน 2563 © Greenpeace / Paul Basweti
- J** 20 กันยายน 2563 มังคุดเพลิงในเหตุการณ์ไฟป่า Bobcat ซึ่งกินพื้นที่กว่า 100,000 เฮกตาร์ในรัฐแคลิฟอร์เนียตอนใต้ © David McNew / Greenpeace
- K** ไฟป่าและการตัดไม้ทำลายป่าใน ลามเบียวา ในรัฐอะซอนนิส ประเทศเปรู 17 สิงหาคม 2563 © Christian Braga / Greenpeace
- L** เหตุการณ์น้ำท่วมในกรีซและอิตาลีในคืนที่ย่ำทำให้ประชาชนหลายพันคนสูญเสียชีวิต ดึงอพยพออกจากพื้นที่ พืผลจากการเกษตรและสิ่งแวดล้อม © Bernard Ojwang / Greenpeace
- M** ของบนแบรนด์ติโรลของบริษัทยา © TonelsonProductions / Shutterstock.com
- N** อาหารสัตว์ถูกจัดส่งโดยกล่องพลาสติก © Shutterstock.com
- O** บรรจุภัณฑ์พลาสติกภายใต้แบรนด์ Tesco © Hamilton / Greenpeace
- P** ขวด Coca-Cola 500ml PET แบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง © Bramanjuro / Shutterstock.com
- Q** ขวด PET ที่บรรจุเครื่องดื่มชูกำลัง โซดาและเครื่องดื่มต่าง ๆ © Abdul Razak Latif / Shutterstock.com
- R** ขอสที่บรรจุอยู่ในพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง © Sukarman S.T / Shutterstock.com

**บรรดาแบรนด์สินค้ารายใหญ่
ต้องเปลี่ยนมาเป็นการใช้ซ้ำ(REUSE)
เพื่อยุติการขยายตัวของปีโตรเคมี
และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ**

ทั้งนี้ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคมีทางเลือกที่ชัดเจนในการตัดสินใจ ระหว่างการที่บริษัทต่างๆ เลิกใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งได้อย่างรวดเร็ว และลงทุนอย่างจริงจังกับระบบจัดส่งแบบใช้ซ้ำและใช้บรรจุภัณฑ์ห่อหุ้ม หรือส่งเสริมสนับสนุนให้อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิลพยายามที่จะเพิ่มการผลิตพลาสติกซึ่งอยู่เบื้องหลังข้ออ้างของ "รีไซเคิล"

ภาคธุรกิจที่ก้าวหน้า รัฐบาลและองค์กรพัฒนาเอกชนต่างมีฉันทามติว่าโมเดลเศรษฐกิจแบบเส้นตรง (linear economic model) ในปัจจุบันซึ่งอยู่ภายใต้ปรัชญา "รับ ทำ กำจัด" ("take, make, dispose") จะต้องละทิ้งไป และหันมาสนับสนุนโมเดลเศรษฐกิจหมุนเวียน (circular model) ซึ่งแยกกิจกรรมทางเศรษฐกิจออกจากการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและออกแบบระบบการจัดการของเสียให้ไม่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ การใช้ซ้ำจะเป็นหัวใจสำคัญของเศรษฐกิจหมุนเวียนที่ดำเนินช้าลง (slow circular economy) การรีไซเคิลส่วนใหญ่จะจำกัดอยู่ที่การจัดการกับบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ซ้ำซึ่งถูกใช้งานไปจนกว่ามันจะหมดอายุการใช้งาน

อย่างไรก็ตาม ในขณะที่บริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) รายใหญ่บางแห่งได้รับทราบถึงความจำเป็นในการหลีกเลี่ยงบรรจุภัณฑ์โดยสิ้นเชิง หรือเปลี่ยนจากบรรจุภัณฑ์แบบใช้ครั้งเดียวทิ้งมาเป็นภาชนะที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้หลายครั้ง²⁹⁴ กระนั้น จนถึงตอนนี้ยังไม่มีใครมุ่งมั่นที่จะนำหลักการนี้มาใช้ที่บังคับใช้ในวงกว้างหรือตั้งใจหาวิธีการลดบรรจุภัณฑ์พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งที่จะช่วยลดพลาสติกในปริมาณที่ยอมรับได้ ตัวอย่างเช่น **แบรนด์สินค้าใหญ่ ๆ อย่าง Coca-Cola, Nestlé และ PepsiCo ต่างก็ให้คำมั่นอย่างมากว่าจะจัดการกับมลพิษพลาสติกที่เน้นการรีไซเคิล แต่ในความเป็นจริง บริษัทเหล่านี้และบริษัทอื่น ๆ ในภาคธุรกิจกลับมีความคืบหน้าเพียงเล็กน้อยในการ**

ลดปริมาณพลาสติกที่ใช้แล้วทิ้ง อันที่จริง การทบทวนการดำเนินการในปี 2563 โดยบริษัทต่าง ๆ ที่ร่วมลงนามในข้อตกลง Ellen McArthur Foundation Global Plastics Commitment พบว่า การใช้บรรจุภัณฑ์พลาสติกโดยบริษัทที่ลงนามเพิ่มขึ้น 0.6% ในปี 2562 และการใช้ซ้ำคิดเป็นสัดส่วนเพียง 1.9% ของบรรจุภัณฑ์ทั้งหมด หรือเพิ่มขึ้นเพียง 0.1% เท่านั้นจากปีก่อนหน้า²⁹⁵

ในทางกลับกัน แบรนด์สินค้าส่วนใหญ่ยังคงเสนอการรีไซเคิลพลาสติกเป็นทางเลือกสำหรับวิกฤตมลพิษจากพลาสติก แม้ว่าจะมีหลักฐานยืนยันความล้มเหลวมากมายก็ตาม **งานวิจัยหลายชิ้นจะแสดงให้เห็นว่าบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ซ้ำมีส่วนปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์น้อยกว่าการใช้บรรจุภัณฑ์แบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง** ตัวอย่างเช่น การประเมินวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Assessment: LCA) คาดการณ์ว่า หากขวดแก้วที่ใช้ในภาคบรรจุภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มถูกนำมาใช้ซ้ำถึง 3 ครั้ง จะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกประมาณ 50,000 เมตริกตันต่อปี CO2 เทียบเท่า²⁹⁶

ถึงเวลาแล้วที่แบรนด์ใหญ่เหล่านี้จะต้องเปลี่ยนทิศทางการดำเนินธุรกิจ เพื่อลดการพึ่งพาน้ำมันและก๊าซ รวมถึงลดรอยเท้าพลาสติก (plastic footprint) ของตนเอง ตลอดจนก้าวข้ามวัฒนธรรมทิ้งขว้าง (throwaway culture) อย่างการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง แล้วหันมาลงทุนในระบบใช้ซ้ำ ระบบจัดส่งแบบใช้บรรจุภัณฑ์ และนวัตกรรมอื่น ๆ ในขณะเดียวกัน รัฐบาลต้องส่งเสริม ช่วยเหลือและใช้กฎหมายบังคับเมื่อจำเป็นเพื่อนำไปสู่การลงมือทำ

กรีนพีซเรียกร้องให้บริษัทต่าง ๆ ดำเนินการดังต่อไปนี้

เร่งเปลี่ยนไปใช้ระบบจัดส่งทางเลือก ที่อิงกับหลักการนำกลับมาใช้ซ้ำ (REUSE)

- ตั้งเป้าการใช้บรรจุภัณฑ์ที่นำกลับมาใช้ซ้ำได้ไว้ที่อย่างน้อย 25% ภายในปี 2568 และขยับเพิ่มให้ได้ 50% ภายในปี 2573²⁹⁷ โดยภาคธุรกิจที่สามารถเปลี่ยนไปใช้การนำกลับมาใช้ซ้ำได้อย่างง่ายดายคือธุรกิจเครื่องดื่มอัดลม, น้ำแร่, เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และร้านอาหารขนาดใหญ่ ควรตั้งเป้าหมายการนำกลับมาใช้ซ้ำมากกว่าที่เสนอไปข้างต้นได้

ลด ละ เลิก พลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้ง

- เลิกพลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้งทั้งหมด (ทั้งบรรจุภัณฑ์และผลิตภัณฑ์) ไม่ใช่แค่พลาสติกบรรจุภัณฑ์หรือพลาสติกใหม่
- ให้ความสำคัญกับการกำจัดพลาสติกที่ไม่สามารถรีไซเคิล หรือยากต่อการรีไซเคิลมาเป็นอันดับแรก³⁰⁰ และจัดทำแผนที่นำทาง (roadmap) เลิกใช้พลาสติกทั้งหมดภายในสิ้นปี 2565

ทำงานร่วมกัน

- ร่วมมือทำงานกับบรรดาผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์และผู้ประกอบการค้าปลีก (รวมถึงบริษัทผู้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคอื่นๆ) เพื่อสร้างมาตรฐานบรรจุภัณฑ์ที่ซ้ำได้ และสร้างโครงสร้างพื้นฐานกับระบบการนำกลับมาใช้ซ้ำร่วมกัน (เช่น ไลจิสติกส์การส่งบรรจุภัณฑ์คืนโรงงานล้างทำความสะอาดเทคโนโลยีการติดตาม)
- แบ่งปันการเรียนรู้เรื่องการนำกลับมาใช้ซ้ำต่อสาธารณะเพื่อประโยชน์ต่อบริษัทอื่น ๆ ในภาคส่วนเดียวกันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ (เช่น ผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์ ผู้ค้าปลีก ผู้ออกกฎหมาย)
- ทำงานร่วมกันเพื่อจัดการกับเงื่อนไขที่ทำให้มีการใช้บรรจุภัณฑ์แบบใช้ครั้งเดียวทิ้งตลอดจนให้การส่งเสริมระบบห่วงโซ่อุปทานที่ใช้การขนส่งที่สั้นลงและสนับสนุนการผลิตผลตามฤดูกาลรวมถึงคัดค้านการใช้บรรจุภัณฑ์ที่เกินจำเป็นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการตลาด

ซึ่งมาพร้อมกับวัฒนธรรม "ความสะดวกสบาย" อันสิ้นเปลือง โดยตัวอย่างที่ชัดเจนคือ การตลาด "on-the-go" (การตลาดที่เน้นสินค้าในบรรจุภัณฑ์ที่สะดวกต่อการพกพาติดตัวเพื่อตอบใจวิถีชีวิตเร่งรีบของคนยุคใหม่)

มีความโปร่งใส และสอดคล้อง

- จัดทำรายงานสาธารณะประจำปีเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ของบริษัท โดยมีข้อมูลที่ครอบคลุมและได้รับการตรวจสอบอย่างอิสระซึ่งข้อมูลดังกล่าวรวมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของบรรจุภัณฑ์แบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง (ต้องคำนึงถึงวัฏจักรชีวิตทั้งหมดของพลาสติกที่ใช้) การลดใช้บรรจุภัณฑ์ และนำบรรจุภัณฑ์กลับมาใช้ซ้ำ
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคำมั่นสัญญาในการลดบรรจุภัณฑ์และการนำกลับมาใช้ซ้ำมีการบังคับใช้อย่างต่อเนื่องในทุกตลาดที่บริษัท (และบริษัทในเครือ) ดำเนินการอยู่

การปฏิบัติทางเมือง

- สนับสนุนสนธิสัญญาพลาสติกระดับโลก (Global Plastics Treaty) ซึ่งจะกล่าวถึงการจัดการวัฏจักรชีวิตพลาสติกทั้งระบบ และเน้นถึงความจำเป็นในการลดการผลิตพลาสติกและกำจัดพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง
- สนับสนุนกฎหมายทั้งในระดับชาติและในระดับภูมิภาคที่มุ่งส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียนแบบช้าลง (slow circular economy) และการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (extended producer responsibility - EPR) ตลอดจนการห้ามใช้หรือการแบนการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง การส่งเสริมใช้ซ้ำ และระบบรีไซเคิลที่ครอบคลุม
- หลีกเลี่ยงและ/หรือยุติการเป็นพันธมิตรกับบริษัทหรือองค์กรที่ขัดขวางปฏิบัติการแบนพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง

ร้านรีฟิลที่มีสินค้าจำนวนมากเพื่อสนับสนุนการลดใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง ในซูเปอร์มาร์เก็ตที่วอชิงตัน ดีซี 3 มีนาคม 2563 © Tim Aubry / Greenpeace

ขวด Coca-Cola แบบแก้วและพลาสติกที่เมืองเลนาเซีย แอฟริกาใต้ © Dillion Jacobs / Greenpeace

16 เมษายน 2562 นักกิจกรรมออกมาคัดค้านเพื่อใส่ธงงาน San Pellegrino Nestlé ในอิตาลีหยุดใช้พลาสติก © Francesco Alesi / Greenpeace

22 พฤษภาคม 2564 ข้อความ Break Free From Plastic ปรากฏขึ้นตอนกลางคืนที่วอชิงตัน ดีซี บริเวณใกล้กับอาคารรัฐสภาของสหรัฐฯ © Tim Aubry / Greenpeace

กรีนพีซเรียกร้องให้รัฐบาลท้องถิ่น และรัฐบาลทั่วโลกดำเนินการดังต่อไปนี้:

การปฏิบัติระหว่างประเทศ

- จัดการกับวัฏจักรชีวิตพลาสติกทั้งระบบ และเน้นย้ำความจำเป็นในการลดการผลิตพลาสติกและการกำจัดพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง
- สนับสนุนการยกเลิกการค้ากากของเสียระหว่างประเทศ

มุ่งหน้าสู่ระบบเศรษฐกิจไร้ขยะ

- ปรับใช้แนวทางไร้ขยะ (zero-waste) เพื่อทยอยลดการสร้างขยะแต่ละรุ่นอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยรวมถึงการเคลื่อนไหวยเพื่อลดการนำขยะไปฝังกลบ กำจัดขยะด้วยวิธีการเผา และการส่งออกขยะไปยังที่ประเทศอื่น
- สร้างเศรษฐกิจที่เน้นการใช้ซ้ำและเศรษฐกิจไร้ขยะอันเป็นส่วนสำคัญของแผนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบใหญ่ของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ โดยเริ่มต้นจากการลงทุนที่ทำให้เกิดความมั่นคง มีการจ้างงานคุณภาพสูง และสร้างความมั่นใจในการเปลี่ยนผ่านที่เป็นธรรมสำหรับแรงงานในภาคอุตสาหกรรม เชื้อเพลิงฟอสซิล ปิโตรเคมี/พลาสติก และขยะของเสีย (รวมถึงชุมชนคนเก็บขยะ)

กระตุ้นให้ยกเลิกพลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้งผ่านมาตรการและนโยบายทางกฎหมาย

- กำหนดเป้าหมายระดับประเทศ/ท้องถิ่นที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย และกรอบเวลาในการเลิกใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งทั้งหมด ยกเว้นเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์จำเป็นที่ต้องใช้ครั้งเดียวทิ้ง
- ออกแบบและบังคับใช้กฎหมายการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตซึ่งให้ความสำคัญกับการลดบรรจุภัณฑ์และการนำกลับมาใช้ซ้ำโดยมีบทลงโทษทางการเงินกับบริษัทที่ยังคงขายผลิตภัณฑ์แบบใช้ครั้งเดียวทิ้งและจูงใจให้เปลี่ยนไปใช้รูปแบบการนำกลับมาใช้ซ้ำและการไม่ใช้บรรจุภัณฑ์
- ยุติการอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลทั้งหมดและระงับการอนุญาตทั้งในส่วนของการขยายธุรกิจปิโตรเคมีเพื่อจัดหาวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมพลาสติก และในส่วนของบริษัทแปรรูปเป็นเชื้อเพลิง (waste-to-fuel) และโรงไฟฟ้าขยะ (waste-to-energy) ทันที

กระตุ้นการประยุกต์ใช้ระบบใช้ซ้ำ และระบบรีไซเคิลที่ผ่านมาตรฐานทางกฎหมาย กำรลงทุน และนโยบาย

- กำหนดเป้าหมายที่มีผลผูกพันตามกฎหมายและมีกรอบเวลาสำหรับภาคส่วนธุรกิจเฉพาะ (เช่น เครื่องดื่ม อาหาร อีคอมเมิร์ซ) เพื่อนำระบบใช้ซ้ำหรือระบบรีไซเคิลที่นำมาประยุกต์ใช้
- ลงทุนในระบบที่จูงใจให้ใช้ซ้ำเช่น ระบบมัดจำบรรจุภัณฑ์ (deposit-return schemes)
- จูงใจและสนับสนุนให้มีการกำหนดมาตรฐานของบรรจุภัณฑ์ที่นำกลับมาใช้ซ้ำได้และให้สิ่งจูงใจทางการเงินเพื่อช่วยให้ธุรกิจเปลี่ยนไปใช้แนวทางการใช้ซ้ำและรีไซเคิล
- ใช้นโยบายการจัดซื้อจัดจ้างสาธารณะที่ให้ความสำคัญกับการบริการและผลิตภัณฑ์ใช้ซ้ำหรือรีไซเคิลที่มาเป็นอันดับแรก

รับรองการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าชุมชนทุกผิวสี/ชนพื้นเมือง/กลุ่มผู้มีรายได้น้อย และชุมชนด้านหน้าที่ได้รับผลกระทบจากขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการผลิตพลาสติก (รวมถึงขั้นตอนการสกัดและการกลั่นเชื้อเพลิงฟอสซิล) หรือจากการรีไซเคิลพลาสติกการเผาและการกำจัด มีโอกาสในการร่วมออกแบบระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนแบบช้าลง (slow circular economy) และได้รับประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจดังกล่าวด้วยขณะเดียวกันเมื่อมีการพัฒนากฎหมายยุติมลพิษพลาสติกและส่งเสริมระบบใช้ซ้ำในประเทศต่างๆ ที่มีภาคส่วนการเก็บรวบรวมขยะแบบไม่เป็นทางการ สิ่งที่สำคัญ คือ การพัฒนากฎหมายต้องคำนึงถึงบริบทเฉพาะและรวมชุมชนคนเก็บขยะอยู่ในกระบวนการด้วย

ภาคผนวก

- มาตราที่ 2 วรรค 1 ของข้อตกลงปารีส ระบุว่า "ข้อความบนฉือตกลงปารีส: "ข้อตกลง ซึ่งขยายความดำเนินการตามอนุสัญญา นี้ โดยหมายรวมถึงวัตถุประสงค์ประสงค์ของอนุสัญญา, จุดมุ่งหมาย เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการตอบสนองระดับโลกต่อภัยคุกคามจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ, ภายใต้บริบทของการพัฒนาอย่างยั่งยืนและความพยายามในการจัดการความยากจน, โดยรวมการควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยทั่วโลกให้ต่ำกว่า 2 องศาเซลเซียส เนื่องจากต้นกษณยุคอุตสาหกรรม และเพื่อลดความพยายามที่จะจำกัดอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้น 1.5 องศาเซลเซียสเมื่อระดับก่อนยุคอุตสาหกรรม ด้วยตระหนักว่า การดำเนินการดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศได้อย่างมาก" ดูกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (2015) น.3
- ดูตัวอย่างเช่น CIEL (2018) น.10
- ดูตัวอย่างเช่น Mufson (2021) และ: กรนบุรีกิจ, พลังงาน และยุทธศาสตร์อุตสาหกรรม (2020) บทที่ 4
- CIEL (2020) น.9-10
- Oil Change International (2020) น.6
- ดูเพิ่มเติมจาก Carbon Tracker (2020).
- Raval & Ward (2017)
- Baystar, Who we are (Online), Melinek & Hays (2020), Reuters (2020) and Total. Antwerp: Total's largest integrated complex in Europe (Online)
- Global Energy Infrastructure (2021), Loh (2020) and Taylor (2017)
- Brelsford (2021), Chang (2020) and Taylor (2017)
- CIEL (2019a) น.8
- World Economic Forum (2016) น.13
- Xu และคณะ*: (2019)
- Renewable Carbon Publications (2019). ภาพยนตร์ข้อมูลจากรายงานประจำปีของ PlasticsEurope ดูเพิ่มเติมใน PlasticsEurope (2013) น.10 and PlasticsEurope (2020) น.16
- PlasticsEurope (2021) น.16
- World Economic Forum (2016) หน้า 13-14, รวบรวมมาจากฐานข้อมูลของ ICS Supply & Demand และ: IEA (2015) ระบุ อัตราการเติบโตที่คาดการณ์ไว้ที่ 3.8% ต่อปี จากปี 2015-2030 และ 3.5% จากปี 2030-2050 โดยตัวเลขเหล่านี้ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการโดย CIEL (CIEL (2019a) น.17-18)
- Charles และคณะ*: (2021) น.40
- Waxman และคณะ*: (2020) น.1, 8, 10
- CIEL (2019a) น.2, 4-5, 80-81
- ดูตัวอย่าง CIEL (2017a) น.1-4 และ: CIEL (2018) น.1-2, 4-5.
- ดูตัวอย่าง *Charles และคณะ*: (2021) น.40 และ: CIEL (2018) น.2.
- บรรดานักวิจัยประเมินว่า ภายในปี 2015 42% ของพลาสติกไม่ย่อยสลายที่ผลิตขึ้นทั่วโลกคือบรรจุภัณฑ์พลาสติก ดู Geyer และคณะ: (2017) น.2
- IEA (2018) น.1, 3
- ยกตัวอย่างเช่น จนถึงปี 2019 มีเพียง 1.9% โดยน้ำหนักของบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ใช้สำหรับสินค้าที่ขายโดยผู้ค้าปลีกที่เข้าร่วมข้อตกลง New Plastics Economy Global Commitment ของมูลนิธิ Ellen MacArthur Foundation เป็นบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เป็นการเพิ่มขึ้นเพียง 1 ใน 10 ของสัดส่วนเปอร์เซ็นต์ดังกล่าวเท่านั้น : มูลนิธิ Ellen MacArthur Foundation (2020b) น.10, 29.
- ในกรณีของพลาสติกธรรมดาทั่วไปส่วนใหญ่ โพลีเอทีลีนและโพลีโพรพิลีน การผลิตพลาสติกอื่น ๆ (เช่น โพลีสไตรีน) เกี่ยวข้องกับกระบวนการที่ซับซ้อนกว่าแต่โดยทั่วไปมีความคล้ายคลึงกัน
- Pew Charitable Trusts & SYSTEMIQ (2020) น.23

- Royer *และคณะ*: (2018)
- Shen และคณะ*: (2020)
- CIEL (2019a) น.2
- Levi & Cullen (2018), Zheng & Suh (2019)
- CIEL (2019a) น.26 เนื่องจากข้อมูลไม่เพียงพอ การประเมินครั้งนี้จึงไม่รวมก๊าซธรรมชาติซึ่งมีส่วนอย่างมากในการผลิตพลาสติกในพื้นที่อื่น ๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตะวันออกกลาง
- Howarth (2019)
- เศรษฐกิจศาสตร์จัด (2019) น.104, 106-107 ดึงข้อมูลจากรายงาน Plastics Europe และ: IPCC ที่ประเมินการปล่อยวงจรมีชีวิตโดยเฉลี่ยของคาร์บอนไดออกไซด์ 5 เมตริกตัน (ไม่ใช่ CO2 เทียบเท่า) ต่อพลาสติก 1 เมตริกตัน ซึ่งประกอบด้วย 2.3 เมตริกตันจากการผลิต (รวมทั้งการผลิตน้ำมัน/ก๊าซและการกลั่น) และ 2.7 เมตริกตันจากการกำจัด (สันนิษฐานว่าโดยการเผา) การนำเสนอก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์มากกว่าตัวเลอ CO2e อาจบ่งชี้ว่าการประเมินศักยภาพความร้อนทั่วโลกโดยรวมต่ำเกินไป (ยกเว้นการปล่อยก๊าซมีเทน) หรืออาจมีข้อผิดพลาด ซึ่งอาจส่งผลสูงถึงมีความเป็นไปได้มากกว่า เนื่องจาก ODI (2020) หน้า 27 ได้ประเมินการที่คล้ายกันมาก ซึ่งจากการศึกษาจำนวนมากก่อนหน้านี้รวมทั้งข้างต้นได้ประเมินการ CO2 เทียบเท่าเฉลี่ย 4.9 เมตริกตันต่อพลาสติก 1 เมตริกตันในปี 2015 (รวมการผลิตน้ำมัน/ก๊าซและการปล่อยมลพิษจากการเผา ฝังกลบ หรือการรีไซเคิล ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อพลาสติกหมดอายุการใช้งาน)
- Powell และคณะ*: (2020)
- จัดอันดับโดย *Powell และคณะ*: (2020) น.14 ซึ่งจากศักยภาพการผลิตอื่น
- Charles และคณะ*: (2021) น.50
- Charles และคณะ*: (2021) น. 50, Closed Loop Partners (2019) น.43
- Eni, Versalis (Online)
- Appendix, https://www.greenpeace.org/usa/reports/the-climate-emergency-unpacked/
- Panjiva database, https://www.panjiva.org
- Bloomberg Terminal ค้นหาด้วยการใช้ "การวิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทาน" ("Supply Chain Analysis") (SPLC function)
- บทวิเคราะห์ด้านการรายงานของ Ellen MacArthur Foundation (2020b).
- Coca-Cola (2021) pp.70
- ดู Ellen MacArthur Foundation, Organisation report for 2020 reporting cycle: Danone S.A. (Online).
- ดู Ellen MacArthur Foundation, Organisation report for 2020 reporting cycle: Colgate-Palmolive Company (Online).
- Quinault (2019)
- Elmore (2015) น.248-249, Hunt & Franklin (1996)
- Scott et al. (2020) น.27
- IHS Markit (2019)
- Gentry (2015)
- Chemical Engineering (2015)
- Plastics Insight, Purified terephthalic acid (PTA) production and market (Online)
- Plastics Insight, Mono-ethylene glycol (MEG): การผลิต, ตลาด, ราคาและคุณสมบัติของ MEG (Online) ประมาณครึ่งหนึ่งของความต้องการ MEG ทั่วโลก สำหรับการผลิตเส้นใยโพลีเอสเตอร์, หนึ่งในสี่ของความต้องการ MEG สำหรับ PET และส่วนที่เหลือ ใช้สำหรับสารป้องกันการแข็งตัวและการใช้ในอุตสาหกรรมอื่น ๆ
- O.Berk (2018)

- Polyglobe (2019)
- Cook & Rommwatt (2020) น.23, Ineos, Ethylene oxide and EO glycols (Online)
- บทวิเคราะห์ของ Bloomberg Terminal โดย Greenpeace USA, มิถุนายน 2021
- Indorama Ventures, PET (Online)
- Indorama อธิบายการซื้อของตจากบรรษัทพลาายเออร์หลักเหล่านี้ มีขึ้นผ่านสัญญาที่กระยะสั้นและระยะยาว ดูข้อมูลจาก Indorama Ventures (2017a) น.94 และ: Indorama Ventures (2018) น.95 Indorama ไม่ได้เปิดเผยพหุพลาายเออร์สำคัญในรายงานประจำปีจริงต่อไป
- Brelsford (2016)
- Targa Resources, About us (Online)
- Targa Resources, About us (Online)
- Indorama Ventures (2020) น.111
- Indorama Ventures (2019), Reynolds (2018)
- Coca-Cola Europe (2019), Regynolds (2018)
- Indorama Ventures (2013), Indorama Ventures (2015)
- Miller (2019), Setboonsarng (2019)
- ExxonMobil, Packaging (Online)
- ดูภาคผนวก.
- บทวิเคราะห์ของ Panjiva โดย Greenpeace USA สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมดูภาคผนวก
- Amcor (2021b) น.6-7
- บทวิเคราะห์ของ Bloomberg โดย Greenpeace USA, มิถุนายน 2021 ดู also *Powell และคณะ*: (2020) น.40.
- บทวิเคราะห์ของ Bloomberg โดย Greenpeace USA, กรกฎาคม 2021
- Edelbrock [2012]
- Packaging Strategies (2015)
- Amcor (2020), Amcor (2021a)
- บทวิเคราะห์ของ Bloomberg โดย Greenpeace USA, เดือนกรกฎาคม 2021
- บทวิเคราะห์ของ Bloomberg โดย Greenpeace USA, เดือนกรกฎาคม 2021
- Amcor (2018)
- บทวิเคราะห์ของ Bloomberg โดย Greenpeace USA, เดือนกรกฎาคม 2021
- Amcor (2019)
- Kezzler, Brand engagement: Make it personal in a crowded market (Online)
- ดูภาคผนวก
- Berry Global (2019) น.7, 11
- ดูภาคผนวก
- ดูภาคผนวก
- Goldsberry (2021)
- Berry Global (2019) น.4, Berry Global (2021) น.19
- ดูภาคผนวก
- ดูภาคผนวก
- บทวิเคราะห์ของ Bloomberg โดย Greenpeace USA, เดือนกุมภาพันธ์ 2021 ให้ดู Alpha, Beverages (Online) และ: Alpha Sustainability Report 2018, โอกาสและความท้าทายมากมาย (Online) ด้วย
- บทวิเคราะห์ของ Panjiva โดย Greenpeace USA, เดือนกุมภาพันธ์ 2021 ให้ดู Alpha และ: Beauty care (Online)

- Alpha (2020) น.15
- Alpha (2020) น.15
- Alpha (2020) น.15, Unilever (2014)
- Tullo (2020)
- Polyglobe (2019)
- Geyer และคณะ*: (2017) น.2-3
- Geyer และคณะ*: (2017) น.3
- มูลนิธิ Ellen MacArthur ระบุว่า ในปี 2013 ราว 14% ของบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่รวบรวมได้จากการใช้เคลทั่วโลก มีเพียง 2% เท่านั้นที่ได้รับการใช้เคลสำหรับการใช้งานในคุณภาพใกล้เคียงกับ ดู มูลนิธิ Ellen MacArthur *และคณะ*: (2016) น.26-27
- ในปี 2018 พม่า 2.2% ของพลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้งหลังผ่านการใช้งานแล้วในสหรัฐฯ ได้รับการรีไซเคิลภายในประเทศ โดยอีก 3% มีการส่งออกไปยังประเทศภายใต้คำกล่าวอ้างว่าเป็นไปเพื่อการรีไซเคิล ที่นำ Dell (2019)
- Greenpeace USA (2020)
- Ellen MacArthur Foundation (2020a)
- มูลนิธิ Ellen MacArthur, รายงานองค์กรประจำปี 2020 : Mondelēz International (Online), อ้างอิงท้ายเรื่อง
- บริษัทอ้างถึงบนเว็บไซต์ของบริษัทว่า 93% ของบรรจุภัณฑ์ "ได้รับการออกแบบให้รีไซเคิลพร้อมรีไซเคิล" ดู Mondelēz International, Packaging innovation (Online).
- Friends of the Earth Europe (2018) น.9-10
- See e.g. Singh & Sy-Changco (2009).
- Unilever (2018)
- Materials Recovery for the Future (2020) น.24-26
- "ความท้าทายหลักของ Gasification ของขยะพลาสติกคือ มีส่วนประกอบของการรีไซเคิลในระดับสูงในผลิตภัณฑ์ที่ใช้ ตัวอย่างระบบทำความสะอาดก๊าซที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุข้อกำหนดในการใช้ syngas ในการผลิตสารเคมี" Lopez *และคณะ*: (2018) น.577
- Rollinson & Oladejo (2020) น.11
- Rollinson & Oladejo (2020) น.29
- American Chemistry Council (2020)
- Tullo (2018)
- Zero Waste Europe (2020) น.4-5; ดู e.g. BASF (2020b) น.82.
- Rollinson & Oladejo (2020) น.29, Zero Waste Europe (2020) น.5-6
- ประมาณการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ 12.5 กก. ต่อการผลิตโอเลฟินส์ เปรียบเทียบกับการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ 1.56 กก. ต่อการผลิตโอเลฟินส์ที่ใช้หนักขึ้นเป็นตัวดูดซับที่นำ: Keller *และคณะ*: (2020).
- Zero Waste Europe (2020) น.8
- CIEL (2019a) น.84
- ACC รายงานการลงทุนในการรีไซเคิลขั้นสูงมูลค่า 5,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2017 – เดือนกุมภาพันธ์ 2021 (สภาเคมีวิทยาแห่งอเมริกา: American Chemistry Council (2021a)). เปรียบเทียบกับการลงทุนในโรงงานเคมีที่สร้างเสร็จแล้วกำลังก่อสร้างทั้งหมด 128,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นับตั้งแต่ปี 2010 ซึ่งโครงการมีมูลค่าเพิ่มขึ้น 81,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐในช่วงขึ้นของราคาแพง ซึ่งขนาดของการลงทุนดังกล่าวส่วนหนึ่งเป็นผลจากความเฟื่องฟูของการขุดเจาะน้ำมันหินดินดาน (Shale gas) (American Chemistry Council (2021b)).
- GAIA (2020) น.5
- Sullivan (2020)
- Sullivan (2020)
- ยกตัวอย่างเช่น พันพหุมิตรการค้ารีไซเคิล หรือ Recycling Partnership ที่ซึ่งบรรดาบริษัทผู้ผลิตเชื้อเพลิงฟอสซิล, ปิโตรเคมี, พลาสติก และสินค้าอุปโภคบริโภค (FMCG) ต่างให้ทุนสนับสนุน

- พหุมิตร (Recycling Partnership, ผู้ให้ทุน Funders (Online)). ดู Recycling Partnership (2019) น.12, 52.
- Changing Markets Foundation (2020) น.90, Crunden (2019)
- Sullivan (2020)
- ยกตัวอย่างเช่น การสำรวจระดับชาติของสหรัฐอเมริกาในปี 2016 โดย Keep America Beautiful พบว่า 33% ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดลงเสียงว่าถึงแยกขยะที่ติดตั้งบนถนน (ซึ่งไม่ใช่ขยะพลาสติกอย่างเดียว) นั้นถูกนำไปรีไซเคิลจริง ๆ หรือไม่ โดยคนรุ่นมิลเลนเนียลมีความสงสัยมากที่สุดคือ 43% (Keep America Beautiful (2016)) เช่นเดียวกับผลสำรวจของสภา Carton Council ในปี 2019 พบว่าระดับความสงสัยโดยรวมอยู่ที่ 44% แม 85% ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าตนเองรีไซเคิลขยะ: (Mohan (2019)) ด้านผลสำรวจของ YouGov ในปี 2019 ต่อบริษัทบรรจุภัณฑ์ Hi-Cone พบว่า 31% ของผู้ตอบแบบสอบถามใน 4 ประเทศที่ทำการสำรวจ (สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร สเปน และเม็กซิโก) เชื่อว่ามีเพียง 1 ใน 4 ของสิ่งที่พวกเขาใส่ลงในถังขยะรีไซเคิลในขณะนี้ ในขณะที่อีก 34% เชื่อว่า มีการรีไซเคิลเพียงครึ่งหนึ่งเท่านั้น และ: 56% ของผู้ตอบแบบสอบถาม (48% ในสหรัฐฯ) พบว่า "การรีไซเคิลพลาสติกที่แตกต่างกันเป็นเรื่องเข้าใจยาก" อ้างอิงที่ตาม 75% ของผู้ใหญ่ (60% ในสหรัฐอเมริกา) ต่างมีประสบการณ์ในการรีไซเคิลที่นำบน (Hi-Cone (2020) น. 5, 11, 18) อีกหนึ่งการสำรวจที่จัดทำโดย YouGov สำหรับ Hi-Cone ในปี 2020 (ด้วยคำถามที่แตกต่างกัน) พบว่า 61% ของผู้ตอบแบบสอบถามใน 4 ประเทศอ้างว่ารีไซเคิลขยะพลาสติกอย่างน้อย 75% (Hi-Cone (2021) น.12).
- Nestlé Waters US, Home (Online)
- Keep America Beautiful, Board of Directors (Online).
- Sullivan (2020)
- Buranji (2018)
- Frontline/NPR (2020), Meadows (1992)
- Sullivan (2020)
- See Buranji (2018), Lodge & Rayport (1991), Root (2019) and Sullivan (2020).
- Sullivan (2020)
- Buranji (2018)
- Sullivan (2020)
- ในบรรดาบริษัทเชื้อเพลิงฟอสซิลและปิโตรเคมีที่อยู่ในกราฟข้างล่างนี้ ชื่อตามบรรดาบริษัทนี้ คือ Braskem, Chevron Phillips, Dow, Eni/Versalis, ExxonMobil, Formosa, SABIC, Shell และ: Total เป็นสมาชิกของกลุ่ม Alliance ดู Alliance to End Plastic Waste, About (Online).
- Alliance to End Plastic Waste (2021), Alliance to End Plastic Waste, Our work (Online)
- Brock & Geddie (2021), Chevron Phillips Chemical (2019) น.54
- ACC ยอมรับบทบาทของตนในการช่วยยอถึง Alliance (ดู American Chemistry Council (2019) ส่วนที่ III, ussที่ตัดที่ 4a) ในขณะที่ที่อยู่ของ Alliance ในแบบฟอร์ม IRS จะได้รับเป็น "c/o American Chemistry Council" (US Internal Revenue Service (nsu สสพากรสหรัฐ) (2020)).
- American Chemistry Council, Member companies (Online)
- Romer (2019) น.20
- CIEL (2017b) p.5, citing Freinkel (2011) น.163-165
- Changing Markets Foundation (2020) น.94
- American Chemistry Council (2018a), Materials Recovery for the Future (2020) น.4
- Materials Recovery for the Future (2020) น.25-26
- ดู Howard (2020) and Tabuchi *และคณะ*: (2020).

- สมาคมอุตสาหกรรมพลาสติกสหรัฐฯ หรือ The Society of the Plastics Industry รับช่วงต่อจาก ACC ในฐานะองค์กรแม่ของ Progressive Bag Alliance ภายใต้ชื่อใหม่ American Progressive Bag Alliance ที่ซึ่งยังคงต่อต้านกฎหมายถุงพลาสติก ดู Romer (2019) น.20
- American Chemistry Council (2020)
- American Chemistry Council (2018b)
- IPCC (2018) น.12
- PLASTICS และ: ACC ได้ดำเนินการควมคู่ไปกับ American Legislative Exchange Council (ALEC) ซึ่งทั้งสององค์กรเป็นสมาชิกและเป็นผู้นำในการรณรงค์ ดู Wheeler (2019a)..
- Wheeler (2019b,c)
- Changing Markets Foundation (2020) น.90, Crunden (2019)
- Recycling Partnership, Funders (Online)
- ดูคู่มือ Bottle Bill Resource Guide, กฎหมายขวดพลาสติกคืออะไร? (Online), บุณธีร Changing Markets (2020) น.93, สถาบันรีไซเคิลสหรัฐอเมริกา หรือ Container Recycling Institute (2009) สไลด์ที่ 2.9, 29, Corkery (2019) น.10-14, 46
- In German, Verpackung mit Zukunft (https://www.verpackungmitzukunft.at/).
- PETplanet (2020)
- APA-OTS (2020)
- Paben (2018d), Peters (2019)
- Paben (2018d)
- PureCycle Technologies (2019b)
- PureCycle Technologies (2019b)
- Total (2020)
- PureCycle Technologies (2019a)
- Robbins Geller Rudman & Dowd LLP (2021)
- Paben (2018a)
- Loop Industries (2019)
- Paben (2018c)
- Paben (2018b)
- Paben (2020)
- Loop Industries (2019)
- Ellen MacArthur Foundation, Organisation report for 2020 reporting cycle: L'Oréal (Online), Staub (2020)
- Hindenburg เปิดเผยว่า สถานะของพหุมาชิกสัญญาฟิวเจอร์ส (short position) ในหุ้นของ Loop ซึ่งเป็นผลสืบจากข้อผิดพลาดครั้งนี้; ดู Hindenburg Research(2020a) และ:ดู Fox(2020)
- Paben (2020)
- Loop Industries (2020)
- Hindenburg Research (2020b), Nagarajan (2020)
- Business Wire (2020)
- Total (2019)
- ECSPP (2020) ขณะที่ยุ่กลุ่มผลิตภัณฑ์ TruCircle ได้รวมพลาสติกชีวภาพและพลาสติกรีไซเคิลด้วยเครื่องจักร เหล่ามูลค่าที่กล่าวถึงกำลังซื้อพลาสติกรีไซเคิลทางเคมีจากกลุ่มผลิตภัณฑ์ดังกล่าว เนื่องจากแหล่งที่อ้างถึงได้ระบุไว้อย่างชัดเจน
- PackagingInsights (2020b)
- SABIC (2020)
- PackagingInsights (2020a)
- Tudball (2020)
- Despite the impact of the Covid pandemic, which saw

187 แม้จะมีผลกระทบจากการระดมทุนของโควิด ซึ่งทำให้การลงทุนด้านน้ำมันและก๊าซขึ้นต้นในปี 2563 ลดลงเกือบ 1 ใน 3 แต่การลงทุนทั่วโลกยังคงมีมูลค่ารวม 328,000 ล้านดอลลาร์ (IEA (2020)) ดูเพิ่มเติมที่ Carbon Tracker (2020), Charles และคณะ (2021) และ Rainforest Action Network(2021)

ระหว่างปี 2010 ถึง 2017 ในสหรัฐอเมริกา บริษัทเชื้อเพลิงฟอสซิลและปิโตรเคมีรายงานว่ามีการลงทุน 186,000 ล้านดอลลาร์ในโรงงานแยกก๊าซแห่งใหม่ ซึ่งจะผลิตวัตถุดิบสำหรับพลาสติก (ดู Taylor (2017)) เฉพาะ ExxonMobil เพียงแห่งเดียวมีโครงการขยายธุรกิจปิโตรเคมีมูลค่า 2 พันล้านดอลลาร์อย่างต่อเนื่องในภูมิภาค Gulf Coast ของสหรัฐฯ (ดู ExxonMobil, Growing the Gulf (Online))

188 ดู e.g. Carbon Tracker (2020) และ Rainforest Action Network (2021) น.37, 126-127, 130-137

189 CIEL (2018) น.9

190 Charles et al. (2021) น.36

191 การประชุม World Economic Forum (2016) น.13-14, ซึ่งเอาข้อมูลจากฐานข้อมูลของ ICIS Supply & Demand และ IEA (2015), ได้ชี้แนะอัตราการเติบโตที่คาดการณ์ไว้คือ 3.8% ต่อปี จากปี 2015 ถึงปี 2030 และจากปี 2030 ถึงปี 2050 ตัวเลขดังกล่าวได้รับการรับรองโดย CIEL (CIEL(2019a) น.17-18)

192 CIEL (2019a) น.2, 4-5, 80-81

193 ดูตัวอย่าง CIEL (2019b) น.17-20, Garcia-Gonzales และคณะ (2019) and Ragothaman & Anderson (2017).

194 ดู Donaghy & Jiang (2021) (วิเคราะห์โดยอิงข้อมูลในปี 2018 ของสถาบัน Political Economy Research Institute).

195 Garcia-Gonzales และคณะ (2019)

196 Ragothaman & Anderson (2017)

197 CIEL (2019b) น.17-20 and Ragothaman & Anderson (2017)

198 See Concerned Health Professionals of NY & Physicians for Social Responsibility (2019), Hill (2018) and U.S. Environmental Protection Agency (2016).

199 Concerned Health Professionals of NY & Physicians for Social Responsibility (2019) น.19

200 Czolowski et al. (2017) น.4

201 Donaghy & Jiang (2021) การวิเคราะห์ข้อมูลจากปี 2018 จากสถาบันวิจัยเศรษฐกิจการเมือง(Political Economy Research Institute) โดยใช้วิธีวัดความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมที่พัฒนาโดยสำนักงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อมแห่งสหรัฐอเมริกา เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลสิ่งที่ปล่อยสารพิษที่เพิ่มตัวชี้วัดอย่างง่ายของ "ภาระพิษ" (toxic burden) โดยรวมของโรงงาน รวมถึงการปล่อยมลพิษโดยรวมกับความเป็นพิษของสารพิษแต่ละชนิดและขนาดประชากรที่สัมผัสสารพิษ (ดู U.S. Environmental Protection Agency, Easy RSEL dashboard version 2.3.9 (Online))

202 Donaghy & Jiang (2021). See also Donaghy (2021).

203 GAIA (2018)

204 Baptista & Perovich (2019)

205 Roy (2020)

206 Martuzzi et al. (2010) น.22-23

207 McCormick และคณะ (2019)

208 Clarke (2020), Greenpeace East Asia (2019), McCormick และคณะ (2019)

209 Ross (2018)

210 Guifrida (2020)

211 Greenpeace Malaysia (2018), Greenpeace Malaysia (2020)

212 Crawford (2020)

213 Frontline/NPR (2020)

214 InforMEA (2020)

215 Rabson (2019)

216 Aglibot (2019)

217 Charles และคณะ (2021) น.40

218 PlasticsEurope (2020) น.17

219 Suratman (2021)

220 IHS Markit (2020a)

221 Boswell (2019)

222 GlobalData (2020)

223 Campisano (2021), Lartey & Laughland (2019)

224 UN News (2021)

225 สถาบันประชากรสหรัฐฯ ในปี 2000 ได้ให้ตัวเลขไว้ที่ 40% เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของรัฐที่ 32% และค่าเฉลี่ยของประเทศ 12% ตามข้อมูลของ James และคณะ (2012) น.4366

226 UN News (2021)

227 James และคณะ (2012) น.4372-4374

228 Hammer (2018)

229 James และคณะ (2012) น.4384

230 Ramirez (2021)

231 Storrow (2020)

232 Einhorn & Carroll (2019)

233 StopFormosaPlastics.org (nd-a) น.1

234 Storrow (2020)

235 ดู StopFormosaPlastics.org (nd-a) น.2, StopFormosaPlastics.org (nd-b), Sanzillo & Mattei (2021) น.28 and 19th Judicial District Court, Parish of East Baton Rouge, State of Louisiana (2020) น.36.

236 19th Judicial District Court, Parish of East Baton Rouge, State of Louisiana (2020) น.16

237 StopFormosaPlastics.org (nd-a) น.2, citing EPA, Enforcement & Compliance History Online, Detailed Facility Report (accessed กันยายน 17, 2018)

238 Storrow (2020)

239 Storrow (2020)

240 Adelson (2021)

241 Waxman และคณะ (2020) น.6

242 Alexander (2019), O&G Links (2019)

243 Donaghy (2021)

244 AP (2021)

245 O&G Links (2019)

246 Dempsey และคณะ (2019)

247 Gill และคณะ (2021)

248 ExxonMobil (2019)

249 Smith (2020)

250 Leroux (2019)

251 Eaton (2020)

252 Leroux (2019)

253 Anchondo (2018)

254 การคาดการณ์บทบาทของแพคเกจที่ลดลงในฐานะวัตถุดิบพลูมินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานของ IHS Markit. ดู Deloitte (2019) น.1-2.

255 Freking (2019), Tsafos (2018)

256 Flanders Investment & Trade, How Flanders' chemical industry sets off a chain reaction of success (Online).

257 Total, Antwerp: Total's largest integrated complex in Europe (Online)

258 Borealis (2014)

259 Borealis (2020)

260 และผู้ผลิตโพลีเอทิลีนและโพลีโพรพิลีนที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 โลก. ดู Ineos, ผลิตภัณฑ์ (Online)

261 Ineos (2016), Ineos, Big boats (Online)

262 Lea (2020)

263 Hayhurst (2020)

264 Ineos, Big boats (Online)

265 Ineos (2016)

266 Ineos, Big boats (Online)

267 Ineos (2019)

268 Project ONE, Facts and figures about Project ONE (Online)

269 ClientEarth (2020)

270 Lambrecht (2021)

271 IHS Markit (2020b)

272 Argus Media (2021)

273 Argus Media (2021)

274 Foster (2021)

275 Foster (2021)

276 BASF (2020a)

277 Jumchal (2020)

278 Xin (2019)

279 IHS Markit (2020a)

280 IHS Markit (2020a)

281 Argus Media (2021)

282 Argus Media (2021)

283 Reuters (2021)

284 Suratman (2021)

285 IHS Markit (2020c) p.1

286 IHS Markit (2020b)

287 IHS Markit (2020b)

288 Brelsford (2020)

289 Hydrocarbons Technology, Long Son integrated petrochemicals complex (Online)

290 Ang & Shin (2021)

291 Argus Media (2021), Volkova (2021)

292 Chew & Lee (2021), Lee (2020)

293 Brelsford (2020)

294 โดยทั่วไป กรีนพีซไม่พิจารณาการทดแทนบรรจุภัณฑ์พลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้งด้วยบรรจุภัณฑ์ใช้ครั้งเดียวทิ้งที่ทำจากวัสดุอื่น ๆ เช่น กระดาษ, แก้ว, โลหะ, ไม้ หรือ ไม้ไผ่ แต่เพื่อเป็นทางเลือกอันน่าพึงพอใจของปัญหาขยะพลาสติกเท่านั้น ถึงแม้ว่าวัสดุเหล่านี้จะสามารถนำไปรีไซเคิลได้ก็ตาม เพราะวัสดุดังกล่าวมีความเป็นไปได้ที่จะก่อให้เกิดมหาโกลาหลและวิกฤตสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่มีความรุนแรงขึ้น ดู ตัวอย่าง กรีนพีซ สหรัฐฯ (2019) น.7-8 .

295 Ellen MacArthur Foundation (2020b) น.10, 29

296 Amienyo และคณะ (2013)

297 กรีนพีซให้ขียนบรรจุภัณฑ์ที่สามารถใช้ซ้ำได้ว่าเป็นสิ่งของสำหรับบรรจุภัณฑ์ที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อการใช้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ระบบของการนำกลับมาใช้ซ้ำ

298 Excluding essential single-use plastic medical supplies such as plastic syringes and tubing.

299 ไม่รวมพลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้งที่จำเป็นในส่วนของผู้บริโภคทางการแพทย์ เช่น กรนชนิดยาสีฟันและอุปกรณ์พลาสติกที่ใช้ทางการแพทย์

300 พลาสติกที่นำมากรีไซเคิลได้ยากต่อการรีไซเคิล หมายถึง (แต่ไม่จำกัดเฉพาะ) ลามิเนตหลายชั้น, ฟิล์ม, พลาสติกที่มีสีดำซึ่งยากต่อการรีไซเคิล(black plastic), EPS (พลาสติกที่ใช้ในการผลิตโฟม) และ PVC (พอลิไวนิลคลอไรด์ พลาสติกแข็งที่ใช้ผลิตท่อ) และสามารถเป็นสารปรุงแต่งเพื่อให้ความแข็งแรงของพลาสติกนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่น ๆ ได้ โดยความแตกต่างในแต่ละภูมิภาคยังคงมีอยู่ในแง่ที่ว่า โพลีเมอร์ (polymer) ชนิดต่าง ๆ สามารถรีไซเคิลได้ในปริมาณมาก

ถึงขยะพลาสติกในภูมิภาคฟิลิปปินส์ ©Greenpeace

GREENPEACE

**THE CLIMATE
EMERGENCY
UNPACKED**

เผยแพร่เมื่อเดือนกันยายน 2564

กรีนพีซสากล

702 H Street, NW, STE 300
Washington D.C. 20001
www.greenpeace.org

กรีนพีซเป็นองค์กรรณรงค์อิสระระดับโลก
ที่ลงมือทำเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรม
ปกป้องสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมสันติภาพ
บางคนอาจเห็นป่าและมหาสมุทร
เป็นเพียงแหล่งทรัพยากรที่ทำเงิน เป็นท่อนซุงและ
ปลาจำนวนมาก แต่สำหรับคนอีกนับล้าน
ป่าและทะเลเป็นทั้งบ้าน มรดกทางธรรมชาติและ
วัฒนธรรมและยังเป็นอนาคต กรีนพีซยืนหยัด
เพื่อชุมชนทั่วโลก เราเรียกร้องให้รัฐบาลและบริษัท
มีความรับผิดชอบต่อนโยบายและกิจกรรมที่สร้าง
หายนะทางสิ่งแวดล้อม

ขอบคุณ

Andy Gheorghiu, Claudette Juska,
Emma Priestland, Ivy Schlegel,
Jen Fela , Rob Sykes Steven Feit,
and Tom Sanzillo (IEEFA).

บรรณาธิการ

Joan O'Callaghan and Rachel Head

ออกแบบโปสเตอร์

Paul Hamilton, weareanother.net

พระอาทิตย์กำลัง
ลับขอบฟ้าที่ Culzean Platforms
ของ Total ซึ่งตั้งอยู่ใน Culzean
Field Culzean
เป็นแหล่งก๊าซคอนเดนเสทที่ตั้ง
อยู่ในทะเลเหนือของอังกฤษ 230
กิโลเมตรนอกชายฝั่งอเบอร์ดีน.
© Marten van Dijk / Greenpeace

22 เมษายน 2563
ไฟไหม้ครั้งใหญ่ที่สุดใน
ประวัติศาสตร์เนื่องจากภัยแล้ง
ที่อุทยานแห่งชาติ Biebrza
ซึ่งเป็นหนึ่งในผลกระทบที่รุนแรง
ที่สุดของวิกฤตสภาพภูมิอากาศใน
ประเทศโปแลนด์ © Rafal Wojczal
/ Greenpeace